The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi."
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Telephone 994-7917
Chicago: Editor — K. Ķezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
SATURDAY, AUGUST 15, 1964.

LATVIJA
AMERIKĀ

66. n-rs. SESTDIEN, 1964. GADA 15. AUGUSTĀ 14. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792
Redaktora tālrunis vakaros — 766-2001
Nujorkas redakcijas vaditājs red. V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A. Tālrunis 994-7917
Čikāgas redakcijas vaditājs red. K. ĶEZBERS, 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A. Tālrunī. DI 2-2324, BR 8-8681.

Griekija nepārsteigsies

APVIENOTAS NĀCIJAS SARGA PAMIERU. ARCHIBISKAPS MAKARIOSS NEAPMIERINĀTS AR ATĒNĀM. TURCIJA TURPINĀS IZLŪKLIDOJUMUS VIRS GRIEĶU POZICIJĀM.

Pēc vairākkārtējām Apvienoto Nāciju Drošības padomes sēdēm, pēc asas vārdu izmaiņas starp Kipras, Turcijas un Grieķijas delegātiem, un pēdējo uzbrukumiem Sav. Valstu sūtnim Stivensonam, Kiprā beidzot iestājies pamiers.

Paviršī skatoties, varētu domāt, ka par pamieru Kiprā patiesi jāpateicas diplomātu pūliņiem Drošības padomē. Katrā ziņā par to nekādu pateicību nav pelnījis prezidents Makarioss, kas tikai vēl pirms pāris dienām prasīja Padomju Savienības un Apvienotās Arābu Republikas militāro iejaukšanos. Tiesa, Drošības padome pieņēma rezolūciju pēc rezolūcijas, prasot pamieru Kiprā, neierobežotu kustības brīvību starptautiskai armijai, turku lidojumu pārtraukšanu u. t. t. Ja pamiers Kiprā tika panākts, tad agrākā Kanādas aizsardzības ministra Helijera vārdiem runājot, par to jāpateicas Turcijas rīcībai. Un arī Grieķijas apdomībai. Archibīskaps Makarioss tālu pārspekulējies, domādams, ka Grieķija steigsies viņam talkā militārās operācijās pret Kipras turkiem. Grieķija nepārsteidzās. Turcijas aviācija apstādināja Kipras grieķu uzbrukumus un salā varēja panākt pamieru.

Jācer, ka šis pamiers netiks izmantots tikai elpas atvilkšanai, lai sāktu cīnīties tālāk, bet konstruktīvam darbam saspīlējuma mazināšanas virzienā.

MAKARIOSS LAUZIS VIENOŠANOS

Turcijas gaisa uzbrukumi un Grieķijas apdomība bija laba mācība prezidentam Makariosam. Pēc turku lidmašīnu gaisa uzbrukumiem, kuriem nesekoja Makariosa gaidītā Grieķijas militārā iejaukšanās, Kipras ārlietu ministrs tika steigā nosūtīts uz Atēnām, kur viņam vēsi paziņoja, ka Makariosa nacionālā gvarde uzsākusi kara darbību pret turkiem salas ziemeļos, nesazinoties ar Grieķiju un bez Grieķijas atļaujas. Līdz ar to Makarioss lauzis vienošanos starp Kipru un Grieķiju. Līdz ar to izpaliek Grieķijas militārā iejaukšanās.

No Grieķijas viedokļa raugoties, plaša mēroga kara darbība Kiprā būtu vislielākā aplamība. Atēnas ļoti labi saprot, ka pie notikumiem vainīgs neviens cits kā archibīskaps Makarioss un viņa turku minoritātes apspiešanas politika. Tikpat labi Grieķija saprot, ka Turcijai nav ne mazākās kāres pēc Kipras. Tāpat kā nav Grieķijai. Vienīgie Grieķijas un Kipras apvienošanās slu dinātāji ir Kipras un nevis Grieķijas grieķi. Grieķija nesāks karu ar Turciju tikai tādēļ, ka turki aizstāv savas intereses Kiprā un Grieķija nesāks karu arī tādēļ, ka tai nav ne mazāko izredžu uzvarēt. Vispirms, Turcijai ir divreiz lielāks iedzīvotāju skaits nekā Grieķijai, lielāka armija, lielāka kara flote un spēcīgāka aviācija.

TURCIJA REAĢĒS

Kipras prezidentam Makariosam nav izdevies izprovocēt karu starp Grieķiju un Turciju. Nav izdevies militārais turku apspiešanas gājiens. Lai gan Apvienoto Nāciju Drošības padome savā otrdienas sēdē nolēma pra sīt lidojumu pārtraukšanu virs Kipras, Turcija paziņojusi, ka izlūklidojumi virs grieķu pozicijām turpināsies un ka pie vismazākās agresijas atsākšanas pazīmēm tiks atsākti arī turku gaisa uzbrukumi. Turcija pieprasījusi arī Kipras grieķu spēku atvilkšanos uz agrākām pozicijām.

Vēl jājautā, kādu lomu nākotnē Kipras salā spēlēs Apvienotās Nācijas. Turcijas uzbrukumu sākumā, kad gaidīja Grieķijas atbildi un vispārēju pilsoņu karu, starptautiskai armijai paredzēja vienīgi pēc iespējas ātru izvākšanos. Turpretim tagad situācija ir krasi mainījusies. Kiprā ir panākts pamiers. Makarioss zin, ar ko viņam jārēķinās, un Apvienoto Nāciju karaspēks taisās uz palikšanu. Tagad tā uzdevums būs pamiera pārraudzīšana un civiliedzīvotāju pasargāšana tādās vietās, kur kara darbība vai nu vēl nav pilnīgi pārtraukta, vai tur pamiers tiek lauzts uz īsāku vai ilgāku laiku.

VAI PAMIERS PASTĀVĒS

Vašingtona par Kipras nākotni izsakās samērā optimistiski. Vārbūt, ka pareizāki būtu sacīt, ka ne tik tieši par Kipras politisko nākotni kā par pamiera pastāvību. Turcija stāv kara gatavībā, bet karu negrib. Tikmēr, kamēr Makarioss liek mierā turku minoritāti, Kiprai invāzijas briesmas nedraud. Amerikāņi domā, ka esošās situācijas priekšā Makarioss nepārsteigsies ar kara darbības atsākšanu, ka pamiers būs ilgstošs un ka šī pamiera laikā izdosies panākt grieķiem un turkiem akceptējamu politisku kompromisu.

No Otavas ziņo, ka Kanadas ārlietu ministrs Mārtiņs grib panākt Apvienoto Nāciju Kiprā stacionētā karaspēka tiesību un rīcības brīvības paplašināšanu. Mārtina uztverē dažādie starptautiskai armijai uzliktie ierobežojumi traucē tās efektīvu darbību. Starptautiskās armijas rindās Kiprā kalpo vairāk kā 1000 kanadiešu. Par Apvienoto Nāciju spēku darba lauka izolēšanu runā arī pārējās valstis, kas nosūtījušas savus vienības uz Kipru. Ar esošo situāciju jo sevišķi neapmierināta Zviedrija. Bet, lai dotu lielākas tiesības Apvienoto Nāciju spēkiem nepietiek ar drošības padomes lēmumu vien. Nepieciešama arī Makariosa piekrišana. Tikai tad, ja viņš redzēs savu režīmu briesmās, var no viņa sagaidīt šādu atļauju.

Savai tautai un tēvzemei

DV CENTRĀLĀS VALDES VADLĪNIJAS TURPMĀKAM DARBAM

DV Centrālās valdes sēdē 4. un 5. augustā Hamburgā Haus der Begegnung telpās piedalījās DV pr-ks V. Janums, CV locekļi V. Hazners, K. Purmalis, L. Rumba, A. Bērziņš, A. Mežals, A. Oše, J. Ranka, Austrālijas pārstāvis Everts, nozaru vaditāji J. Frišvalds, C. Mazarkēvics, F. Kursietis, revīzijas kom. pr-dis Z. Jansons, Zviedrijas zemes valdes pr-dis L. Talters un darbinieks I. Freimanis, techn. sekr. E. Būmanis un DV mēnešraksta redaktori P. Strante, A. Vinčels un J. Sudrabiņš.

Šī bija patiesi vēsturiska sēde, jo pirmoreiz pulcējās tieši pārstāvji no visiem 3 kontinentiem, kuŗos darbojas DV, un lielākajām zemēm. Sēdi atklāja CV priekšnieks plkv. V. Janums, apsveicot CV locekļus un pārstāvjus no visiem kontinentiem, kas pulcējušies vadlīniju izstrādāšanai turpmākajam darbam. Bridi, kad dzimtenē tautieši pārdzīvo smagu laikmetu, sevišķi jāpūlas, lai viņus atbalstītu ne tikai materiāli, bet jo sevišķi stiprinātu morāli.

Namatēvu vārdā sēdes dalībniekus apsveica un darbā labas sekmes novēlēja DV Hamburgas nod. pr-dis R. Niedra.

☆

CV locekļu un nozaru vadītāju ziņojumi liecināja, ka DV organizācijas darbība visās zemēs rit rosīgi ar teicamiem panākumiem.

Mūsu naidnieku centieni organizāciju graut un diskreditēt trimdas latviešu acīs palikuši bez panākumiem. Tieši pretēji — uzbrukumi un nomelnojumi tautiešu atbalstu DV organizācijai stiprinājuši un likuši ciešāk sakļauties vienotā saimē. Aizvadītajā gadā kultūrālajā laukā notikuši pavisam 187 svinīgi akti, 114 priekšlasījumi, 67 koncerti, 59 teātŗa izrādes un 421 dažāda rakstura sarīkojums. Pie organizācijas pastāv vai tās atbalstā darbojas 43 skolas, organizācijai ir 11 dziesmu vienības, 3 orķestri, 22 teātŗa kopas, 9 tautas deju trupas, 52 sporta kopas, 44 dažādas sekcijas, 35 bibliotēkas u. c.

Uz 1964. gada 1. janvāri organizācijā bija 8512 biedru, to skaitā 1756 vanadzes; tātad biedru skaits ir pieaudzis. DV ziņā atradušies 1348 kara invalīdi un 641 cits aprūpējamais. Organizācijas līdzekļos bija DM 398.857, 29; īpašumos un citās vērtībās DM 889.219,04. Salīdzinot ar 1962. gadu, organizācijas līdzekļi, īpašumi u. c. vērtībās pieauguši par DM 134.895,65 un uz 1964. g. 1. janvāri bija kopā DM 1.482.473, 74.

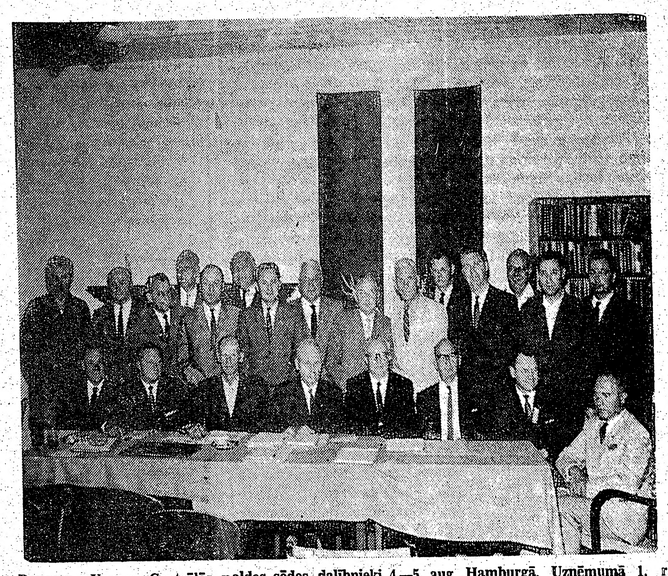

Daugavas Vanagu Centrālās valdes sēdes dalībnieki 4.—5. aug. Hamburgā. Uzņēmumā 1. r. no kreisās: J. Sudrabiņš. I. Freimanis, K. Purmals, V. Janums, V. Hazners, B. Everts, A. Bērziņš, L. Talters. 2. r.: E. Pauzers, J. Frišvalds, A. Burmeisters, E. Būmanis, A. Mazarkēvics, Z. Jansons, L. Rumba, A. Oše, A. Mežals, J. Kursietis, P. Strante, J. Ranka, A. Vinčelis un Z. Tomsons. Foto G. Ozoliņš

☆

ASV DV ierosinājumus mainīt atsevišķus organizācijas statūtu paragrafus, lai arī zemes jaunu locekļi varētu baudīt balsstiesības delegātu sapulcēs u. c., sēde pieņēma zināšanai, bet nevarēja izšķirt, jo statūtu grozījumi ieprieks jāparedz darba kārtībā.

Ierosinājumu pieņemt visās zemēs vienveida tērpus vanadziem un vanadzēm atstāja atsevišķo zemju ziņā.

ASV ierosinājumā izsludināja 1965. un 1966. gadu par DV jubilejas sarīkojumu gadiem, kuŗos visā brīvajā pasaulē organizējami atbilstoša rakstura sarīkojumi. Vairākus citus ierosinājumus sēde pieņēma zināšanai vai kā ieteikumus.

CV nolēma atjaunot preses biļetena DV Report izdošanu angļu valodā, tā grozot iepriekšējās sēdes Gēteborgā lēmumu, jo AS V, Kanadā, Austrālijā un Anglijā izdevumam bijuši teicami panākumi.

Attiecībā uz jaunatnes problēmām pieņēma šādu rezolūciju: „DV CV konstatē, ka darbs ar jaunatni turpinās iesāktajā virzienā, to vēl vairāk pastiprinot. CV aicina visas DV zemju valdes un visu nodaļu, apvienību un kopu vadības un ikvienu organizācijas locekli rūpēties, lai visi latviešu bērni un jaunieši gūtu latvisku audzināšanu un paliktu piederīgi pie latviešu tautas. CV aicina šo mērķu sasniegšanai jo plaši izvērst vanadzēnu kustību visas DV organizācijas apjomā.

Sēde apstiprināja DV stipendiju fonda noteikumus un pieņēma budžetu 1964. gadam DM 10.500,39 apmērā.

★

Dzīvas pārrunas izraisīja CV īpašuma — invalidu atpūtas nama Bērzaine (Vācijā) jautājums. Pērnā gada Gēteborgas sēdē izraudzītā komisija, kuŗā darbojās Zviedrijas un Anglijas pārstāvji, iepazinusies ar Bērzaines saimniecību un sastādījusi aktu ar atzinumiem. Tiem tuvākus paskaidrojumus iespējamu pārpratumu novēršanai un sīkāka pārskata iegūšanai pievienojusi DV Rietumvācijas valde. Pēc iepazīšanās ar atzinumiem un paskaidrojumiem sēde, sekojot V. Hazнera priekšlikumam, izteica DV Rietumvācijas valdei pateicību par šī CV īpašuma apzinīgu un labu apsaimniekošanu.

☆

Materiālu un dokumentu kopošana par Latviešu leģionu pabeigta jau sen, bet joprojām nav izdevies atrast savākto materiālu izstrādātāju un uzrakstīto manuskriptā. Sēde uzdeva prezidijam pasteidzināt piemērota rakstītāja atrašanu, lai beidzot varētu sākt domāt par materiālu un dokumentu izdošanu.

Kaut visām zemēm materiāli grāmatai „DV 20 gados" bija iesūtīti līdz š. g. 1. janvārim, daža zemes to joprojām vēl nav izdarījušas (Beļģija, Anglija, Zviedrija), kādēļ apdraudēta grāmatas iznākšana DV organizācijas 20 gadu jubilejā — 1965. gada decembrī. Trūkstot materiāliem, grāmatas manuskripta rakstītājam nav iespējams uzsākt darbu. Valde minētajām zemēm uzdeva nepieciešamos materiālus grāmatai iesūtīt vēlākais līdz š. g. 15. septembrim. Grāmatas iespiešanu valdē nolēma uzticēt DV apgādam Toronto.

☆

Ilgas un dedzīgas pārrunas izraisījās par DV Mēnešrakstu un tā abonēšanu. ASV priekšlikumu, ka DVM obligāti abonējams visām DV ģimenēm visās zemēs, sēde noraidīja, jo tas runā pretim jau izteiktajam norādījumam, ka šis mērķis visās zemēs īstenojams 2 gadu laikā. DVM novērtējot iznākšanā, kā konstatēja sēde, nav vainojama redakcija, bet spiestuve, kas nespēj savu uzdevumu laikus veikt un nepilda līgumu. Kaut DVM ir CV izdevums, tā finančēšana piekrīt un apgrūtina DV Rietumvācijas valdi, jo ne visas zemes valdes savlaicīgi nokārto abonementa maksas. Pārrunās arī izkristalizējās nepieciešamība, lai DVM apgāds, redakcija un spiestuve atrastos vienā vietā, kas vienkāršotu darbu. Ievērojot vēlēšanos, lai darbs būtu pašu DV uzņēmumiem un pelņa neaizietu citiem, sēde nolēma, ka DVM iespiešanu ar nākošo 1. janvāri pārņems DV apgāds Toronto, uz kurieni pārcels arī DVM redakciju, t. i. Amerikas kontinentā izveidos jaunu redakciju citā sastāvā, jo redakcijas palikšana Eiropā pēc pašreizējo redaktoru atzinuma — nav lietderīga. Sākot ar nākošo gadu, DV Mēnešraksts jaunajā redakcijā un spiestuvē iznāks arī lielākā formātā. Mainīsies arī abonementa maksa visās zemēs.

☆

Tekošajam darba gadam DV CV konstruējās šādā amatu un pienākumu sadalē: CV pr.dis V. Janums (Vācija), 1. priekšsēža vietn. V. Hazners (ASV), 2. priekša vietn. L. Rumba (Anglija), sekretārs A. J. Bērziņš (Vācija), kasieris A. Mežals (Vācija), aprūpes nozares vaditājs A. Oše (Zviedrija), informācijas nozares vaditājs J. Ranka (Anglija), CV locekļi — K. Purmalis (Kanada), V. Ozoliņš (ASV) un J. Masulāns (Austrālija).

Atsevišķu pienākumu veikšanai kooptēja šādus CV darbiniekus: jaunatnes nozares vadītājs O. Mazarkevics (Vācija), kultūras nozares vadītājs F. Kursietis (Anglija), informācijas nozares vadītāja palīgs A. Bagun - Bērziņš (Austrālija) un vanadžu nozares vadītāja H. Ķeņģe (Anglija).

☆

Izlēma arī CV apbalvojumus, kas liecina par aktīviem un pānākumiem bagātiem DV darbiniekiem visās zemēs.

Ar organizācijas augstāko goda zīmi — DV krūšu nozīmi zeltā apbalvoja 22 DV darbiniekus: Milliju Valteri - Einbergu, Kārli Augstkalnu, Elmaru Blumbergu, Otto Bračiņu, Jāni Pētersonu, Raimundu Prūsi, Bernhardu Sniedzi (visi ASV); Jāni Breikšu, Aleksandru Čivželi, Ojāru Ieviņu, Ati Zeltiņu, Ilmāru Jankovski (visi Kanadā); Miķeli Miezi, Staņislavu Jurkānu (abi Austrālijā); Elmaru Miķelsonu, Ludvigu Ādleru (abi Anglijā); Antonu Plataci (par nopelniem Anglijā, tagad ASV), Jāni Plato, Aleksandru Būrmeisteru, Sirdsvaldi Spurdziņu un Ernestu Būmani visi Vācijā) un Rūdolfu Jurjānu (Zviedrijā).

CV atzinības rakstus saņēma 44 aktīvi darbinieki: Zenta Sotniece, Roberts Usāns - Erts, (abi Anglijā), Džilda Birzgale, R. Klauss, A. Žukovskis, J. Immerfreijs, E. Šķipsna, O. Brunovskis, A. Vinčels, Vl. Barkans, A. Šternbergs, J. Gūtmanis, J. Rudzītis, Ed. Podiss, A. Rožkalns (visi Vācijā), Svetlāna Treilona, Aina Selga, J. Norvelis, J. Saliņš, V. Kārkliņš, J. Kleķeris, V. Grava, P. Rudzītis (visi Kanadā), J. Ceriņš, L. Martinsons J. Bērziņš, V. Ziedonis, K. Andreika, J. Kļaviņš, A. Liepiņš, V. Palks, R. Ozoliņš, E. Krasts, R. Zaķis, N. Rasiņš, E. Daniēls, P. Plavnieks, Milda Āmtmane, A. Baumanis, I. Kāpe, J. Pružinskis, V. Zālītis, Milda Hervarte un A. Bārs.

Sanāksmi filmā uzņēma filmu operators V. Lēmanis.

Alvils Vītrups

PIRMIE EIROPAS LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKI VĀCIJĀ

DZIEDIET TĀ, LAI DZIRD MŪSU BRĀĻI UN MĀSAS LATVIJĀ!

Neparasta rosība un priecīgas valodas jau no paša rīta Hamburgas ielās. Latvieši pulciņos un arī pa vienam dodas vienā virzienā: uz Auditorium Maximum, kur notiek lielo Dziesmu svētku atklāšanas akts.

Milzīgā zāle pārpildīta līdz pēdējai vietai: Visi gaidā svinīgo notikumu. Sarunas apklust, uznāk Anglijas apvienotie koŗi un nodzied Volfganga Dārziņa Ērzemē rotāts Gaiziņš, diriģenta Helmera Pavasara drošās rokas vadīti, ērģeļu pavadījumā.

Koris paliek savā vietā, bet diriģenta priekšā nāk tautietis Jānis Licītis no Hanoveras un skandē šim notikumam speciāli veltītu Andreja Eglīša prologu. Svinīgi skan vārdi: „Dziesma, dziesma, latvju dziesma, Nemirsi simtus mūžus; Zobeniem nedurama, Ne ar vāli nositama. Mūžu mūži nomirsi; Ne mūžam tu nemirsi."

Kad izskanējuši prologa pēdējie vārdi: „Ved ceļš uz brīvību", zāli pārsalc vētraini aplausi.

Dziesmu svētku rīcības komitejas priekšsēdis Arturs Cipulis rikotāju vārdā sveic svētku viesus.

Seko goda prezidija priekšsēža ministra R. Liepiņa runa — „Dziesmai latvju tautas sirmajā mūžā piekritusi svarīga loma. Latviešiem dziesmas ir tautas archīvs, kas atspoguļo senos notikumus, dzīves gudribas, priekus un bēdas. Un tagad, kad mūsu tēvija nonākusi svešā varā, šī nacionālā gara kultūras izpausme kļuvusi vēl nozīmīgāka cīņā par tiesībām uz brīvu un neatkarīgu Latviju."

Pēc Latvijas un Vācijas himnām runu teic Hamburgas pilsētas pārstāvis, senātors Dr. H. Birmans - Ratjens.

Tālāko apsveicēju gaŗo rindu ievada DV Centrālās valdes priekšsēdis plkv. Vilis Janums, karavīra stingrā balsī mudinot dziedātājus: „Dziediet tā, lai dzird mūsu brāļi un māsas pāri jūrai!"

V. Hazners un U. Grava nes sveicienus no Amerikas latviešiem.

Sveic BPLA locekļis Reitmanis no Dānijas, dir. Vītens — Ministeres ģimnazijas, ELJA's pr. Hermanis, Igaunijas un Lietuvas tautas pārstāvji, ČK apgabala pārstāvis J. Daģis u. c.

Vesela rinda rakstisku apsveicēju: no Kanadas — konsuls V. Tomsons, no Austrālijas — G. Rozītis; archibīskaps Kārlis Kundziņš, bīskaps P. Rancāns u. d. c. no ASV.

Dziesmu svētku svinīgo atklāšanu nobeidz diriģenta Alberta Jēruma vadītais Apvienotais Anglijas koris, dziedot Voldemāra Ozoliņa — Latvija mīļa, Latvija daiļa.

Lielie svētki ir sākušies, lai stiprinātu mūsu spēkus latviešības saglabāšanai ticībā brīvai Latvijai.

B. S.

ĶĪNIEŠU AVIĀCIJA ZIEMEĻVIETNAMĀ

MIGu PARĀDĪŠANAS NAV NEKĀDS PĀRSTEIGUMS, SAKA AMERIKĀŅI

Sav. Valstu aizsardzības departamenta informācijas šefs Artūrs Silvestrs šīs nedēļas vidū atklāja, ka Ziemeļvietnamā, lidlaukos, Hanojas tuvumā, stacionēti MIG -15 un MIG-17 strūklizmīcinātāji, lidmašīnas, ko ķinieši saņēma no Padomju Savienības Korejas kara laikā. Nav zināms, vai lidmašīnas apkalpo ziemeļvietnamieši vai ķīniešu lidotāji. Tāpat vēl nav zināms, vai lidmašīnas domātas vienīgi Hočimina morāles stiprināšanai vai arī tās lietos cīņām Dienvidvietnamā. Ir pat ļoti iespējams, ka ķinieši domā par gaisa uzbrukumiem Sav. Valstu kara flotes vienībām. Stacionējot lidmašīnas Ziemeļvietnamā, komūnistu uzbrukumi varētu nākt no divām pusēm — lidlaukiem Hanojas tuvumā un Hainanas salā, kuŗas viens krasts stiepjas pret Tonkina līci.

Jau 1950. gadu sākumā MIG-15 un MIG-17 tipa lidaparāti bija zemākas kvalitātes par amerikāņu strūklizmīcinātājiem. Tagad, 1964. gadā, amerikāņiem Dienvidaustrumāzijā, uz 7. flotes bāzes kuģiem ir simtiem F4B Fantomu un F8 Krusēdera tipa lidmašīnu, kas vairāk kā divreiz ātrākas par komūnistu MIGiem. Gaisa kaujās pret ātrākām amerikāņu lidmašīnām komūnistiem nav nekādu ceribu pastāvēt. MIG -15 un MIG-17 maksimālais ātrums ir ap 760 jūdžu stundā. Nesen Saigonā ieradās amerikāņu F 102 izmīcinātāji, kuŗu ātrums pārsniedz 900 jūdžu stundā, nemaz nerunājot par Fantomiem un Krusēderiem, kuŗu stundas ātrums ir 1500 jūdžu un vairāk.

APPROVED FOR PUBLIC RELEASE

LATVIJA

66. n-rs. SESTDIEN, 1964. GADA 15. AUGUSTĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Kauna traips

ANDREJA EGLIŠA SPECIĀLRAKSTS LA

Brīvi atkal atelpo Skandināvijas tautas pēc lielā vergu tirgotāja un viņa svīta atgriešanās Maskavā, līdz ar liepu ziedēšanu Skandināvijā izvēdināmas nejauki piesmirkušās telpas, kur maskavietis bija ņēmis mājas vietas. Par labu mums — krievu nacionālā fonda izdevums — J. Mazuļāna — Along Leninis Bright Road — sevišķi amerikāņu, angļu žurnālistu aprindās. Izgriezumu arhīvs Nacionālā fondā rāda, ka šīm preses sanāksmēm bijusi atbalss arī Vācijas, ASV laikrakstos, radiofonos un TV. Raksturīgākais Zviedrijas prese: Ko Ņ. Chruščevs aizmirsa?

Te sākās Nacionālā fonda, Jūnija komitejas, Baltiešu humānistu apvienības, DV un citu organizāciju, vai arī atsevišķu personu raksti, protesti, vēstules par divdesmitā gadu simta pēdējā ceturkšņa lielāko nelietību. Masjas tautas pēc lielā vergu tirgotāja un viņa svītas atgriešanās Maskavā, līdz ar liepu ziedēšanu Skandināvijā izvēdināmas nejauki piesmirkušās telpas, kur maskavietis bija ņēmis mājas vietas. Par labu mums — krievu nacionālā fonda izdevums — J. Mazuļāna — Along Leninis Bright Road — sevišķi amerikāņu, angļu žurnālistu aprindās. Izgriezumu arhīvs Nacionālā fondā, rāda, ka šīm preses sanāksmēm bijusi atbalss arī Vācijas, ASV laikrakstos, radiofonos un TV. Raksturīgākais Zviedrijas prese: Ko Ņ. Chruščevs aizmirsa?

Te sākās Nacionālā fonda, Jūnija komitejas, Baltiešu humānistu apvienības, DV un citu organizāciju, vai arī atsevišķu personu raksti, protesti, vēstules par divdesmitā gadu simta pēdējā ceturkšņa lielāko nelietību.

Skandināvijas laikraksti, ieskaitot galvas pilsētu presi, ar maziem izņēmumiem, Ņ. Chruščeva „ciemošanos" apzīmē un garākos rakstos izteic kā kauna traipu pie divdesmitā gadu simta norieta debesīm ziemeļu demokratijā. Visvairāk to uzsvērusi provinces prese Zviedrijā, arī Dānijā un Norvēģijā. Desmitiem ārzemju žurnālistu Jūnija komitejas rīkotās preses sanāksmēs Stokholmā, turpat vai katru dienu, Ņ. Chruščeva „viesošanās" laikā, saņēmuši informācijas materiālus par Padomju Savienības garīgām un fiziskām varmācībām okupētajā Baltijā, Ukrainā, Ungārijā u. c.

Lielu ievērību un pieprasījumus preses sanāksmēs ieguva Krievu nacionālā fonda izdevums — J. Mazuļāna — Along Leninis Bright Road — sevišķi amerikāņu, angļu žurnālistu aprindās. Izgriezumu arhīvs Nacionālā fondā, rāda, ka šīm preses sanāksmēm bijusi atbalss arī Vācijas, ASV laikrakstos, radiofonos un TV. Raksturīgākais Zviedrijas prese: Ko Ņ. Chruščevs aizmirsa?

Te sākās Nacionālā fonda, Jūnija komitejas, Baltiešu humānistu apvienības, DV un citu organizāciju, vai arī atsevišķu personu raksti, protesti, vēstules par divdesmitā gadu simta pēdējā ceturkšņa lielāko nelietību.

Skandināvijas laikraksti, ieskaitot galvas pilsētu presi, ar maziem izņēmumiem, Ņ. Chruščeva „ciemošanos" apzīmē un garākos rakstos izteic kā kauna traipu pie divdesmitā gadu simta norieta debesīm ziemeļu demokratijā. Visvairāk to uzsvērusi provinces prese Zviedrijā, arī Dānijā un Norvēģijā. Desmitiem ārzemju žurnālistu Jūnija komitejas rīkotās preses sanāksmēs Stokholmā, turpat vai katru dienu, Ņ. Chruščeva „viesošanās" laikā, saņēmuši informācijas materiālus par Padomju Savienības garīgām un fiziskām varmācībām okupētajā Baltijā, Ukrainā, Ungārijā u. c.

Lielu ievērību un pieprasījumus preses sanāksmēs ieguva Krievu nacionālā fonda izdevums — J. Mazuļāna — Along Leninis Bright Road — sevišķi amerikāņu, angļu žurnālistu aprindās. Izgriezumu arhīvs Nacionālā fondā, rāda, ka šīm preses sanāksmēm bijusi atbalss arī Vācijas, ASV laikrakstos, radiofonos un TV. Raksturīgākais Zviedrijas prese: Ko Ņ. Chruščevs aizmirsa?

Te sākās Nacionālā fonda, Jūnija komitejas, Baltiešu humānistu apvienības, DV un citu organizāciju, vai arī atsevišķu personu raksti, protesti, vēstules par divdesmitā gadu simta pēdē-

BRAŠI, BRAŠI, DROŠI, DROŠI, TAI SVEŠĀ ZEMĪTĒ

(Vēstule no Vācijas)

spēra savus soļus deju laukumā mūsu tautisko deju dejotāji beletmeistara Leščevska un Alises Jēgeres vadībā.

Kā atsevišķam cilvēkam, tā arī katrai tautai ir sava garīgā seja, kas to raksturo un atšķir no citām tautām. Uz ārieni šī garīgā seja parādās tautas kultūrālajos sasniegumos, kas veidojušies tautas gadu simtenu gaitās un izpaužas mākslā, zinātnē un tautas tradicijās.

Pie mūsu tautas bagātā gara pūra pieder tautas dziesmas un tautas dejas.

Runājot par deju jāsaka, ka tā ir viena no visvecākajām un vienmēr jaunā kustību māksla, kas izaugusi un izveidojusies no tautas dejām. Dejas ritmiskajā kustību plūsmā izpaužas cilvēka dvēseles saturs visā savā spožumā, varenībā un gracijā. Deja ir cilvēces kopējā jūtu un pārdzīvojumu valoda, saprotama visos laikos un visām tautām. Tā iejūsmo un saista atsevišķus cilvēkus un veselas cilvēku grupas.

Tāpēc Dziesmu svētki un tautas dejas nāk līdzi no dzimtenes un visos lielākajos sarīkojumos mēs ar prieku vērojam mūsu tautas dejas

Senatnē dejas mūziku aizstājusi dziedāšana, kā tas arī tagad dažās vietās tautu deju lieluzvedumos notiek.

Hamburgas tautisko deju lieluzvedumā mūziku izpildīja stīgu

B. Senkēviča un M. Ausala pēc rakstnieku cēliena Hamburgā.

ansamblis Nikolaja Gabruseva vadībā.

Šī bija brīnišķīga un saulaina diena Hamburgas dzidrajā gaisā, kad mūzikai skanot laukumā iesoļoja 12o jauniešu—deju kopas: Circenītis, Sakta, Kamolinš, Pērkonītis, Rota un Sudmaliņas.

Visi jaunieši pareizi gatavotos tautiskos tērpos. Sevišķi izcēlās Kamoliņš no Anglijas — zēniem gaiši svārki ar pakariņiem, zābaki un melnās platmales, bet meitenes Bārtas un Nīcas tautas tērpos. Viss labs jāsaka arī par „Saktas" tērpiem un abu minēto kopu deju veikumu.

Programmai izvēlētās dejas dažādos dejas veidos tautai patika. Kā jau parasts lielajos tautas deju sarīkojumos, programmu ievadīja ar polonēzi — Līkuma deja. Tai sekoja Jandaliņš, Ačkups, Sikais dancis, Jautrais pāris, Ritenītis, Kamoliņa deja un Sudmaliņas apvienoto deju kopu izpildījumā.

Programmas vidū uzstājās atsevišķas kopas ar: Zaglīti — deju kopa Circenītis, Vecpuišu deja — Sakta, Jautrais pāris — Kamoliņš, Saules rotaļa — deju kopa Pērkonītis no Anglijas, Magais dancis — Rotas un Sešdancis — Sudmaliņas izpildījumā.

Nebija ieradusies deju kopa Pērkonītis no Minchenes. Tā kopas uzstāšanās dēļ sakarā ar atsevišķām dejām, varēja parādīt ne tik vien gaumi tautisko tērpu izvēlē, bet arī savu prasmi izpildījumā un gods pienākas lielākām Anglijas kopām, kuru vārds jau presē labi pazīstams un šoreiz bija acīm skatāms.

Kopsavilkumā jāsaka, ka darbs veikts godam. Būtu piezīmējami daži sīkumi, bet cik noskaidroju, dažas kopas ir vēl jaunas un no tām nevar prasīt tādu gatavību, kāda ir piedzīvojušiem dejotājiem. Labas sekmes arī turpmāk!

Es mācēju danci vest
Līkumiņu līkumiem

T. dz.

B. S.

Šis Baibas attēls parādījās vācu presē pēc Dziesmu svētku tautas deju uzveduma Hamburgā.

DRAUSMĪGĀKIE SKAITĻI VISĀ CIVILIZĒTĀS PASAULES VĒSTURĒ

Kad 19. g. s. lielais krievu rakstnieks, žurnālists un īstāstu autors F. Dostojevskis savā slavenajā romānā „Velnī", ko atkārtoti vēl tagad publicē par jaunu visdažādākās pasaules valodās, bet kas pirmoreiz iznāca 1871. g., pareģoja, ka sabiedrības sociālā pārkārtošana var prasīt 100 miljonu cilvēku dzīvību, tad pat autora ieskatu pretinieki ne tikai kreisā intelligences spārnā, droši vien, negribēja šim aplēsumam ticēt, uzskatot to par pārāk pārspīlētu. Jāpiezīmē, ka pats Dostojevskis savā jaunībā bija franču sociālista Furjē piekritējs, un tātad to nevar uzlūkot par kaut kādu „reakcionāru", jo par savām idejām viņam bija pat jānonāk cara Sibirijas katorgā pēc tam, kad īsi pirms piespriestā nāves soda izpildīšanas cars viņu apžēloja, nāves sodu pārvēršot 4 gadu katorgā. Sava mūža otrā pusē D. pievērsās vairāk reliģijai, kas ietekmējusi daudzus viņa darbus.

Tagad, kad Pad. Savienības varas vīri gatavojās savas varas 50 gadu jubilejas svinībām, krievu emigrantu laikraksts „Novóje Russkoje Slovo" publicējis I. Kurganova apcerējumu, kas pierāda, ka D. aplēsumi ir ne tikai sasniegti, bet pat pārsniegti. Tie ir drausmīgākie skaitļi visā civilizētās pasaules līdzšinējā vēsturē.

Kurganovs aplēsis, ka Padomju Savienības robežās, kādas tai bija līdz 1939. g. 17. septembrim, 1917. gadā iedzīvotāju skaits bijis 143,5 miljoni. Dabiskais pieaugums laikā no 1918. līdz 1939. g. būtu 64,4 miljoni. Ar padomju imperiālisma izplešanos pēc 1939. gada iedzīvotāju skaits, ieņemot svešas zemes, palielinājies par 20,1 miljoniem. Dabiskais pieaugums laikā no 1940. līdz 1959. g. būtu 91,5 milj., tātad 1959. g. iedzīvotāju kopskaitam būtu jābūt 319,5 miljoniem, bet oficiālie tautas skaitīšanas dati Padomju Savienībā rāda, ka tanī laikā iedzīvotāju skaits bijis tikai 208,8 miljoni. Citiem vārdiem Padomju Savienībā trūkst 110,7 miljoni iedzīvotāju!

Dažādi skaitļi ir minēti, kad runā par Padomju Savienības zaudējumiem Otrā pasaules karā. Piem., Staļins teicis, ka Otrā pasaules karā zaudēti 7 miljoni padomju cilvēku, amerikāņi šo skaitli lēš uz kādiem 7,5 miljoniem, bet Chruščevs to uzdevis kādā runā — 20 miljonu. Pēc Kurganova aplēsumiem Otrā pasaules karā zaudējumi bijuši tomēr daudz lielāki un sasnieguši 44 miljonus. Galvenie „nopelni" cilvēku iznīcināšanā pierakstāmi Staļinam, kas nekad nerēķinājās ar „cilvēku materiālu" ne karā, ne miera laika apstākļos. Lai gan šie skaitļi ir milzīgi, bet tos tālu pārsniedz 66,7 miljoni „padomju cilvēku", kas aizgājuši bojā miera laika apstākļos . . . Runājot Raiņa vārdiem, tā patiesi ir bijusi „ideja, kas nepazīst cilvēka žēluma".

Jāsaubās, vai šie skaitļi iekļūs speciālajā „grāmatā epopejā", kuru sakarā ar padomju varas 50 gadu pastāvēšanas jubileju krievu rakstnieki komūnistu partijas uzdevumā esot jau sākuši rakstīt. Tāpēc visiem trimdiniekiem un it īpaši tiem trimdiniekiem, kam ir tādas iespējas, kādas ir bijušas augšminētajam Kurganovam, būtu jau pie laika jārauga publicēt ne tikai savos pašu laikrakstos, bet galvenokārt lielajos pasaules laikrakstos īstos skaitļus par Padomju Krievijas „sasniegumiem", atsedzot komūnisma patieso, briesmīgo un nepievilcīgo seju brīvās pasaules lētticīgajiem iedzīvotājiem, kuŗus vēl arvienu savā hipnozē tur Pad. Savienības milzīgais ārējās propagandas aparāts, kam šī valsts gadā izdodot pāri par 2 miljardi dolaru. Varbūt, ka sensācijas kāres dēļ šie lielie laikraksti uzņems arī rakstus, kas attēlo komūnistu mēneša tumšo pusi. Protams, nekādas lielas cerības uz šiem laikrakstiem, radio raiditājiem un televīzijas stacijām mēs nevaram likt, bet jāmēģina tomēr darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai atvērtu brīvās pasaules cilvēku masai acis, ja mēs vēlreiz paši negribam nokļūt komūnisma varā, no kuŗas tad nebūs kur bēgt.

A. Kalns

Edvins Mednis

KARA CIŅA AR SIEVIETI

(Sniedzam tālāku fragmentu no Edvina Međņa jaunā romāna Dvēseles dumpo)

KAS UZVARĒS?

Auksts rīts, kas drēgniem pirkstiem aizslīd līdz pat dvēselei, bet es trīsu un drebu arī no kā cita, un tas ir nervu drudzis, kas vēl nav norimis sirdī un asinīs. Te vajadzētu justies silti, jo šis ir armijas štāba telpas, te logi ir labā kārtībā un nav žēlota malka. Te ierādīsies kara ārsti, lai piedalītos pārrunās un apspriedē par to, kā ievainotos vēl labāk iznest no kaujas ugunīm, pie kam protokolu par to uzrakstīs dakteris Zolts kopā ar vecāko māsu Iru Falkoni un to nosūtīs Kara sanitārai pārvaldei Pēterpilī.

Būs jārunā arī man, jāattēlo kaujas virsnieka piedzīvojumi, jāsniedz ieteikumi, kā vesiški labāk palīdzēt sašautiem. Ak, — daudz asiņu vēl ieplūdīs smiltīs un sniegos, iekāms kaut kas uzlabosies, bet ir vērts jau tagad par to domāt un cīnīties. Dekteris Zolts, vecs paziņa no 32. pulka laikiem, mani ataicinājis runāt, bet īstā ataicinātāja ir pavisam kāda cita, un zināmus norādījumus par to bija jau devis armijas komandieris, ieteicot pieaicināt apspriedē arī kādu no latviešu kaujas virsniekiem. Ir bijis patīkami atkal satikties ar dakteri, ar kuŗu tik labi sadarbojāmies Baranoviču kaujas laikā un ir jauki aprunāties par veciem paziņām. Bičkovs ir atkal atgriezies pulkā, un arī Abdulla ir daudzināts karavīrs un atceras „trakos" izlūku gājienus. Izrādās, ka vecajam pulkam ir jauns komandieris, jo agrākais (pulkvedis Zundblads) drīz pēc Baranoviču kaujas bija dabūjis Zelta ieročus un ģenerāļa uzplecus par to, ka bija tik lieliski aizturējis veselas vācu jātnieku divizijas atkārtotus mēģinājumus pārraut fronti un ieņemt svarīgu dzelzceļa mezglu (Baranovičus), kuŗa krišana būtu katastrofa visam XV armijas korpusam, ne vien mūsu pulkam vai divīzijai. Zolots labi atceras kaujas apstākļus un zina, kas īstenībā atsita to divīziju, kuŗa uzbruka kājniekotās rindās, viņš rūgti pasmaida un saka: „Tā tas bijis un būs." Viņam bija taisnība, jo gluži tas pats un drīz vien atkārtojās mūsu Ziemassvētku kaujās, kuŗās mūsu pulkvedis saņēma Zelta ieročus par to, ka viņš pēc kāda laika bija iesteidzies nocietinājumos, kuŗus bija jau ieņēmis mans bataljons. Arī vairākus citus vīrus apbalvoja par to, ko bija izdarījuši citi un vismazāk bija to, kas bija cienīgi augstus ordeņus saņemt paši. Tā tas ir bijis, nekad nekas nemainīsies, jo augstie un augstākie vīri pirmā kārtā allaž atceŗēsies sevi, ja būs bijis panākums un visu novels uz zemāko pleciem, ja būs izrādījusies neveiksme. Es veŗos viņa gudrās acīs un vēroju draudzīgo smaidu, tas ir vīrs, kas atceras, un pietiek jau ar šādu atzinību, pietiek. Zolots lūdz, lai savu stāstījumu iedalu divās daļās un lai iesāku ar kādu mazāk parastu kauju, kad ievainotie iznesti sevišķi grūtos apstākļos un lai pēc tam pabeidzu ar kādu stāstījumu vai raksturojumu par spēcīgāku kauju, jo būtu labi, ja klausītāji (kaŗa ārsti) varētu ieiet pašā kaujas iekšienē, tās ugunsmiesā un dvēselē, tad tie spētu labāk ieiet arī tajā darbā un pienākumos, kuŗos reālība saistās ar pārreālību un mistika robežojas ar ārēji saredzamiem dūmiem un ugunīm, kas tik savādi aizdedzina cīnītāju jūtoņu. Tās pagrūtas temas, un dakteris man atļauj iziet blakus telpās, tās pārdomāt un sagatavoties. Vēl nav ienākusi arī māsa Ira, vēl nav redzami arī citi ārsti, kuŗus, droši vien, aizkavējuši citi pienākumi. Es atsēžos blakus telpās, bet zīmulis nesakustas manās rokās, jo domas un nojautas ir pārāk ātras, lai tās atzīmētu. Ar šiem jautājumiem ir nācis ārsts, bet tos būs ieteikusi Ira, lai turpinātu manu pārbaudīšanu, kas bija uzsākta vakar. Ar tiem man ir dotas vēl divas iespējas parādīt manu nostāju karā un pierādīt, ka Karš vēl arvienu ir daļa no manis un ka esmu tik ne atraujami ar to saistīts, ka es nevaru un nedrīkstu iziet laukā no tā. Līdz ar to turpinājās šī neparastā Kaŗa divcīņa ar Sievieti, kas bija arī tāpēc nevienlīdzīga, ka arī es biju nostājies Kaŗa, nevis viņas pusē. Pirmo gājienu es tomēr biju zaudējis, un tas bija noticis iepriekšējā, tikko izgaisušā naktī. Viņa vēl nebija ienākusi apspriedes telpā, bet tas nebija vajadzīgs, jo viņa visa vēl atradās un dega manī, un liesma pastiprinājās, nekļuva vājāka. Irai bija izdevies pierādīt ne vien sev, bet arī man, ka viņa bija stiprāka par Kaŗu un visu citu, kam bija sakars ar to. Nu man vajadzēja atgūt sevi, parādīt, ka tomēr neesmu sadedzis, vai degdams sevī pārdedzis, man vajadzēja pierādīt, ka tikai Karš, vienīgi tas būs tas, kas mani atbrīvos no šā pienākuma pret dzimteni, līdzcīnītājiem un sevi. Bet tas nebūs viegli, to liecināja asiņu kaisme, viņas acu degsme, kas dega manī un padarīja neskaidrāku redzi, viņas asiņu dvesme, kas šalca ausīs un padarīja mazāk sadzirdamus ārsta vārdus. Ko pašlaik varēja palīdzēt šis zīmulis, kaut gan bija jāsaņemas un jāsāk gatavoties?!

Kā varēju runāt par ievainotiem, ja pats no jauna biju ievainots un tik smagi, ka nevarēja zināt, kas mani vēl spētu iznest no šīs, tieši — šīs uguns līnijas?! Irai bija izrādījušies asi nagi, ar kuŗiem nu bija saskrāpēta mana dvēsele un miesa līdz pat sirdsasnīm, un es, arī es biju vainīgs pie tā, jo biju sekmējis Sievietes sacelšanos. Manā priekšā bija trīcējuši pleci, drebējis viņas augums, kas spēji bija atguvis spēku un kā atspere saslējies pret mani un daudz ko citu. Kas var būt skaistāks par to, kad vāja sieviete, nevaldāmā spēkā saslējies pret to, kas bijis stiprāks par viņu? Tādos brīžos no jauna kļūst skaidrs, kas viņa ir un kas īstenībā ir Sieviete, kas gadu tūkstošiem malta likteņa dzirnās, rauta laupītāju kuģos, stāvējusi pie krusta un pati nesusi to, mesta tuksnašu svelmē, kaisēta un dedzināta, līdz iznācis tas kausējums, kas pārspēj visus citus, līdz radies rūdījums, kas ir stiprāks par mums pašiem, un tā tas izrādījās arī ar Iru, viņa ar daudz ko pārsteidza un pārspēja mani. Viņa pauda un stāstīja, ka bijusi uzticīga, lai gan viņu nekas nekavēja atdoties tam slavenam rotmistram un pat Oldenburgas princim, ja vien viņš vēl būtu spējīgs pieņemt šo atdošanos. Pie tam viņa par mani neko neprasīja, un šis dvēseles lielums atkal pārspēja manējo. Bija grūti ticēt un iedomāties, ka pāri kaŗa dubļiem un netīrībai ir varējis pacelties tāds gaišums, ir varējušas degt tādas jūtas.

(Turpinājums nākošā)

Arnolds Apse

Klosterkalna leģenda

FRAGMENTS NO PIRMĀS KLOSTERKALNA GRĀMATAS

(Nobeigums)

Iededzu kabatas spuldzi un vēroju akmeni, ko bija norādījusi gaismas svītras smaile. Ak, cik daudzas kājas jau staigājušas pār šo akmeni! Vai mūkenes tiešām tik labi pazinušas cilvēku muļķību?

Ar karavīra lāpstiņu izcēlu akmeni un sāku rakņāties. Smilts nebija sevišķi blīva. Atradu kaķa kaulus. Nu, šis dzīvnieciņš te gan negulēja kopš klosteŗa apspostīšanas! Raku dziļāk. Svīdu. Rokas kļuva nedrošas. Akmeņi, akmeņi — lieli un mazi.

Bedre jau bija padziļa, kad spuldze apspīdēja masīvu zelta krucifiksu. Zem tā bija ovāls, sarūsējis lādes vāks ar apsūbējušiem sudraba apkalumiem.

— Uz lādes vāka Māte nolika krucifiksu . . .

Kā chronists to zināja?

Vai viņš bija šeit klāt, kad mūķenes apraka klosteŗa bagātības? Jā, viņš varēja būt klāt, visu redzēt un dzirdēt un vēlāk aprakstīt. Viņš kapā paņēmis līdzi tikai vienu noslēpumu: kādēļ nav minējis, kur palicis klosteŗa biktstēvs? Varbūt, ka viņš vēl kaut ko gribēja stāstīt, lapa nebija pierakstīta.

Biju nometies bedres malā ceļos, drebēju un svīdu.

Krucifikss — vesela bagātība! Ko slēpa sarūsējušais vāks?

Vai mēģināt to pacelt?

— Šo vāku lai paceļ tas, kas šēj un negaida pļauju, kas ceļ namu, bet tajā nedzīvo. —

Nē, es neesmu istais!

Es Vējuciemā dēstu sīpolus un kartupeļus un gaidu rudens ražu. Namu celt? Varētu nopirkt jau uzceltu. Tepat Vējuciemā. Arī klosteŗa drupas un dārzu varētu nopirkt. Ja tikai zinātu, kā nopelnīt un vairot naudu. Bet vai vāks neslēpj bagātību, no kuŗas tikai mazuminš būtu vajadzīgs, lai nopirktu visu Vējuciemu, nē, visu Klosteŗkalnu? Ak, pietiktu ar klintīm, kur abats Mārinš gribēja celt templi! Tur varētu celt namu ar gaišiem logiem un lielām terasēm pret sauli.

Bet tajā namā es gribētu dzīvot.

— Un viņa prāts lai nekrīt kārdināšanā . . .

Ja man būs klosteŗa zelts, ja man būs nams, gribēšu, noteikti gribēšu visu Klosteŗkalnu. Ar to nebūs gana. Gribēšu arī Sauleskalnu. Pavasaros, kad Vējuciemu vēl pātago ledains vējš, tur jau zied ķirši un ābeles, un karalaikā modegušās mājas drupās plaukst bērzi. Sauleskalnā visu ziemu pēr klintīm šalc strauts. Tā krastos jau martā zied pienenes un maijpulkstenīši. Un saulespuķes, manas mīļās puķes! Tās gan laikam vairs nekur citur tā neaug un nezied kā Sauleskalnā. Jauno māju Sauleskalna īpašnieks uzcēlis ielejā, kļuvis vientuļš dzērājs un kalnā vairs nekāpj, jo baidās nokrist. Veltī viņš piedāvā Sauleskalnu par lētu naudu. Sejienes jaudis ir dzimuši kalnos, bet viņi mīl ielejas un kalnus nepērk. Es esmu dzimis līdzenumā, varbūt, ka tādēļ neprātīgi mīlu kalnus. Ziimu, ka Sauleskalna dēļ es kristu kārdināšanā un nespētu pretoties.

Mans prāts ir cilvēka prāts.

Tikai Dievs nekrīt kārdināšanā.

Bet nabaga mūķeņu dvēseles? . . . elles mokās, kamēr kāds apslēpto mantu atrod. —

Nē, es neesmu atradējs.

Ja mantu atradusi Selestīne, tad mūķeņu dvēseles jau sen atpestītas. Nav pavēlēts bagātību ņemt un izlietot, tikai atrast. Arī Selestīnes dvēsele ir brīva, jo . . . Bet mana? Selestīne bija man mantojumu nodevusi bez noteikumiem. Aizbēru bedri, neaizmirsu arī kaķa kauliņus, noliku vietā akmeni, un rokas man vairs nedrebēja.

Selestīne bija kļuvusi bagāta: viņa atdeva zeltu, lai iegūtu mieru. Labi, ka manas rokas bija sākušas trīcēt, tas bija brīdinājums, lai nenolādu pats savu dvēseli. Neesmu nekāds baskājības un skrandu reliģijas sludinātājs, zinu, cik briesmīgas ir nabadzības vaŗas, tomēr es sev nesaudzīgi jautāju:

— Cilvēk, ko tu vispirms būtu nopircis, kļuvis Klosteŗkalna miljonārs? —

Nesaudzīgi un atklāti es arī atbildēju:

— Savam visniknākajam ienaidniekam — nemieram jaunu pātagu.

Kopš tās nakts ieslēdzos dubultīgi.

Vētrainajās naktīs - vecajā priesteŗa mājā dzirdu soļus, smieklus, elsas un čukstus, tāpat kā citās Vējuciema mājās, bet Selestīnes balsi vairs neesmu dzirdējis.

☆

Uz mana galda vecs, gotu burtiem rakstīts manuskripts.

Jau kuro reizi lasu Klosteŗkalna leģendu.

Tagad man viņa ir saprotama un vienkārša kā tikko pagājušu dienu stāsts. Tādēļ man šī leģenda ir mīļa. Arī mana dzīve ir atkal vienkārša kā toreiz — pirms kārdināšanas.

Esmu atkal — Es Pats.

Ceļš uz sevi ir vienkāršs.

Vai tas ir ceļš uz paradīzi?

Man — jā.

Viss ir vienkāršs.

Mums tikai jāuzdrīkstas atteikties.

IEVĒRĪBAS

AIVARS RUŅĢIS. VAI, BĀLIŅ

Šī Aivara Ruņģa pirmā grāmata pierāda, ka autors ir jau ļoti nopietni vērtējams rakstnieks ar lieliem dotumiem. Ruņģis stāsta koncentrēti un apvaldīti, tādēļ lasītāja intereses spriegums nekad neatslābst. Atstāstīti ne tikai notikumi, bet meklēta arī viņu dziļākā jēga, pamatojums. Tādēļ lasītājam nepietiek vienīgi ar „redzēto un dzirdēto", bet, pats to nemaz nemanīdams, viņš ir sācis arī domāt. Esmu pārliecināts, ka autoram ir nepublicēti manuskripti, jo Vai, bāliņi, tālu jāsi nav iesācēja darbs.

Autors pielaidis tikai kļūdu izteiksmē. Tēlodams karavīru tuvošanos pretiniekam, viņš vairākkārt lieto vārdu — uzlīkuši. Tā ir nelatviska un arī neloģiska izteiksme. Mēs sakām, ka kaķis uzmet kupru, bet karavīri nav kaķi, un pretiniekiem viņi tuvojas nevis „uzmetuši kuprus" vai „uzlīkuši", bet — salīkuši. Ka autoram t da tas, ka lieto vārd „uzlīkšanu kim, ja v nigs, būs pejamu.

Ne pel arī Ruņģ zorēšana, ir darbi. ir kareivi ir daudz saka: „Ta nekad ne kā! Varb uz kruķi da un te divdesmit liecību. V stāk par mes brīvi no tiesn tā lodīte būs izšķ

TĀLIE CEĻ

AR M. ZIVERTA LUGU „KURRPURRU" A. TIPANA IESTUDĒJUMĀ

Šovasar Toronto latviešus apmeklē ar viesizrādēm, tālus celus braukdami, tāli viesi. Pēc Anšlava Egliša lugas viesizrādes jūlijā šī mēneša beigās, 22. augustā, sekos otra viesizrāde, M. Ziverta „Kurrpurrū".

„Lai paliek neatsegta jūsu dūnu gulta,
Ak, labie jaudis, tur man nenāk miegs.
Es kādu maisu pakļāšu uz gridas,
Un tā būs labi — esmu ceļinieks . . ."
(A. Kaugars)

Šos dzejnieka vārdus var sacīt lugas galvenā persona klaidonis Antijs, šis mums neparastais Austrālijas laužu šķiras iecirknis. Viņu lugā uzrunā arī par Diogena kungu. Antijs ar savu neparasto dzīves uzskatu un dzīves veidu līdzīgs seno grieķu sadzīvotājam Diogenam. Viņš vienam valdniekam, kad tas atļāvis Diogenam izteikt kādu vēlēšanos, teicis: „Paej nost no saules". Tas bijis viss, ko viņš vēlējies, jo valdnieks, sarunādamies ar viņu, bijis aizstājies saulei priekšā.

Jonāss Miesnieks

PIEMET

BURLESKA

Viņš bija sakomponējis 13 kompozicijas, skatoties uz ūdens glāzi, kas stāvēja uz līčeļa dzeršanai. Te īsākas, te garākas. Visas par dvēseles nemirstību. Viņš neticēja dvēseles nemirstībai, bet viņš komponēja par to mūziku, melodisku un dramatisku — 13 kompozicijas. Tik dažādas. Tur nebija ne vārdu, bet tikai skaņu zīmes. Vesela nošu sistēma. Virs un zemlinijas un palīglinijas. Tur bija do, re, mi, fa, sol, la, si. Tur bija oktāvas un neoktāvas. Netrūka ir „sol" atslēgu, „fa" atslēgu. Tur bija notis uz līnijām, notis uz palīglinijām, notis starp līnijām. Tur bija ritms, intervalli. Tur bija takts, arī divdaļīgā takts, sešdaļīgā takts, deviņdaļīgā takts, priekštakts, trīsdaļīgā takts, arī sinkopētais ritms. Tonis un pustonis. Alterācijas zīmes, gammas un negammas, terces, kvartas, kvintas, atslēgas un neatslēgas. Viņš bija kā vājprātīgs. Viņš dzīvoja tikai ar mūziku. Citas dzīves nebija. Mūzika bija viņa dzīve. Tur bija adagio — lēni, tur bija allegro — ātri. Netrūka arī andante — mierīgi, bet mazāk. Bija arī fortissimo, — visvairāk presto — ātri, pianissimo — ļoti klusi, largo — plaši. Tur bija toņu kārtas: mažors — kas sviniga, minors — skumja bija cēla dzesa no bas vai

Nē, viņš sa Veltī lī lējies t Lielāka dam ne ja, ka at zicijas r ti. Neat bija, ko pēc cita Tas ap bija pa tika Jū pozicija galvenie ka mēs sanācis kuriem gādāt s ko lai gas be

Jānis lauzijās nozīmē

Var j būtu r pieņem ja. Izs vēstuli.

ITĻI VISĀ CIVILIZĒTĀS
ES VĒSTURĒ

vu 1959. g. būtu 91,5 milj., tātad
s- 1959. g. iedzīvotāju kopskaitam
is būtu jābūt 319,5 miljoniem, bet
', oficiālie tautas skaitīšanas dati
cē Padomju Savienībā rāda, ka tanī
es laikā iedzīvotāju skaits bijis ti-
uz- kai 208,8 miljoni. Citiem vārdiem
sa- Padomju Savienībā trūkst 110,7
na miljoni iedzīvotāju!
ku
tu Dažādi skaitļi ir minēti, kad
li- runā par Padomju Savienības
ri- zaudējumiem Otrā pasaules ka-
uz rā. Piem., Staļins teicis, ka Ot-
u. rā pasaules karā zaudēti 7 mil-
is joni padomju cilvēku, amerikā-
ā- ņi šo skaitli lēš uz kādiem 7,5
ad miljoniem, bet Hruščevs to uz-
lu devis kādā runā — 20 miljonu.
un Pēc Kurganova aplēsumiem Otrā
ik pasaules karā zaudējumi bijuši
n, tomēr daudz lielāki un sasnieguši
es 44 miljonus. Galvenie „nopel-
p- ni" cilvēku iznīcināšanā pierak-
4 stāmi Staļinam, kas nekad ne-
rā rēķinājās ar „cilvēku materiālu"
gi- ne karā, ne miera laika apstāk-
vi- ļos. Lai gan šie skaitļi ir mil-
zīgi, bet tos tālu pārsniedz 66,7
miljoni „padomju cilvēku", kas
as aizgājuši bojā miera laika ap-
es stākļos . . . Runājot Raiņa vār-
n. diem, tā patiesi ir bijusi „Ideja,
o- kas nepazīst cilvēka žēluma".
s
as Jāsaubās, vai šie skaitļi ie-
ne kļūs speciālajā „grāmatā - epo-
ti pejā", kuru sakārā ar padomju
sā varas 50 gadu pastāvēšanas ju-
ja bileju krievu rakstnieki komū-
nistu partijas uzdevumā esot jau
sākuši rakstīt. Tāpēc visiem
trimdiniekiem un it īpaši tiem
trimdiniekiem, kam ir tādas ie-
spējas, kādas ir bijušas augš-
minētajam Kurganovam, būtu
jau pie laika jārauga publicēt ne
tikai savos pašu laikrakstos, bet
galvenokārt lielajos pasaules
laikrakstos istos skaitļus par
Padomju Krievijas „sasnieguma
miem", atsedzot komūnisma pa-
tieso, briesmīgo un nepievilcīgo
seju brīvās pasaules lētticīga-
jiem iedzīvotājiem, kuŗus vēl
arvienu savā hipnozē tur Pad.
Savienības milzīgais ārējās pro-
pagandas aparāts, kam šī valsts
gadā izdodot pāri par 2 miljardi
dolaru. Varbūt, ka sensācijas
du kāres dēļ šie lielie laikraksti
ie- uzņems arī rakstus, kas attēlo
os komūnistu mēneša tumšo pusi.
ei- Protams, nekādas lielas cerības
k- uz šiem laikrakstiem, radio rai-
u- ditājiem un televīzijas stacijām
ājī mēs nevaram likt, bet jāmēģina
šā tomēr darīt visu, kas ir mūsu
ak spēkos, lai atvērtu brīvās pasau-
u- les cilvēku masai acis, ja mēs
ar vēlreiz paši negribam nokļūt
o- komūnisma varā, no kuŗas tad
ū- nebūs kur bēgt.
va
u. A. Kalns
te-
el-
vo-
sa
ār-
vē-
os
sa-
as
lai
u-
is
na-
uz-
io-
nīt
ā
ta-
re
es
is
iz

---

varēja palīdzēt šis zīmulis, kaut gan bija jāsaņemas un jāsāk gatavoties?!

Kā varēju runāt par ievainotiem, ja pats no jauna biju ievainots un tik smagi, ka nevarēja zināt, kas mani vēl spētu izvest no šīs, tieši — šīs uguns līnijas?! Irai bija izrādījušies asi nagi, ar kuŗiem nu bija saskrāpēta mana dvēsele un miesa līdz pat sirdsasīm, un es, arī es biju vainīgs pie tā, jo biju sekmējis Sievietes sacelšanos. Manā priekšā bija trīcējuši pleci, drebējis viņas augums, kas spēji bija atguvis spēku un kā atspere saslējies pret mani un daudz ko citu. Kas var būt skaistāks par to, kad vāja sieviete, nevaldāmā spēkā saslējas pret to, kas bijis stiprāks par viņu? Tādos brīžos no jauna kļūst skaidrs, kas viņa ir un kas īstenībā ir Sieviete, kas gadu tūkstošiem malta likteņa dzirnās, rauta laupītāju kuģos, stāvējusi pie krusta un pati nesusi to, mesta tuksnašu svelmē, kaisēta un dedzināta, līdz iznācis tas kausējums, kas pārspēj visus citus, līdz radies rūdījums, kas ir stiprāks par mums pašiem, un tā tas izrādījās arī ar Iru, viņa ar daudz ko pārsteidza un pārspēja mani. Viņa pauda un stāstīja, ka bijusi uzticīga, lai gan viņu nekas nekavēja atdoties tam slavenam rotmistram un pat Oldenburgas princim, ja vien viņš vēl būtu spējīgs pieņemt šo atdošanos. Pie tam viņa par mani neko neprasīja, un šis dvēseles lielums atkal pārspēja manējo. Bija grūti ticēt un iedomāties, kā pāri kara dubļiem un netīrībai ir varējis pacelties tāds gaišums, ir varējušas degt tādas jūtas.

(Turpinājums seko)

IEVĒRĪBAS CIENĪGS ROMĀNS

AIVARS RUŅĢIS. VAI, BALIŅI, TĀLU JĀSI. APGĀDS VAIDAVA, 1963.

Šī Aivara Ruņģa pirmā grāmata pierāda, ka autors ir jau ļoti nopietni vērtējams rakstnieks ar lieliem dotumiem. Ruņģis stāsta koncentrēti un apvaldīti, tādēļ lasītāja intereses spriegums ne. kad neatslābst. Atstāstīti ne tikai notikumi, bet meklēta arī viņu dziļākā jēga, pamatojums. Tādēļ lasītājam nepietiek vienīgi ar „redzēto un dzirdēto", bet, pats to nemaz nemanīdams, viņš ir sācis arī domāt. Esmu pārliecināts, ka autoram ir nepublicēti manuskripti, jo Vai, baliņi, tālu jāsi nav iesācēja darbs.

Autors pielaidis tikai kļūdu izteiksmē. Tēlodams karavīru turošanos pretiniekam, viņš vairākkārt lieto vārdu — uzlīkuši. Tā ir nelatviska un arī neloģiska izteiksme. Mēs sakām, ka kaķis uzmet kupru, bet karavīri nav kaķi, un pretiniekiem viņi tuvojas nevis „uzmetuši kuprus" vai „uzlīkuši", bet — salīkuši. Ka autoram tas labi zināms, pierāda tas, ka viņš kādā vietā pēkšņi lieto vārdu — salīkuši. Atskaitot „uzlīkšanu", pat bargam kritiķim, ja vien viņš grib būt taisnīgs, būs grūti atrast vēl kaut ko pelamu.

Ne pelama, bet slavējams ir arī Ruņģa tēloto karavīru filozofēšana, jo viņu vārdu segums ir darbi. Vislielākais filozofētājs ir kareivis Plakāts, un tas ir gluži dabiski, jo privātā dzīvē viņš ir daudz lasījis un domājis. Viņš saka: „Tautu likteņus neizšķir un nekad neizšķirs tikai kauju laukā! Varbūt reiz kāds no mums uz kruķiem aizkļūs pie zaļā galda un teiks: — Mēs bijām simt divdesmit vīru, un es nesu viņu liecību. Viņi krita tāpēc, ka augstāk par visu vērtēja savas zemes brīvību. — Varbūt tad kāds no tiesnešiem piecelsies un balsta lodīte, ko viņš iemetīs urnā, „uzlīkuši", bet — salīkuši. Ka būs izšķirēja." Leitnants Zariņš cenšas kareivi Plakātu izprast, un atzīst, ka „viņš pieņēma cīņu, kaut šo pieņemšanu viegli varēja iztulkot par piespiestu. Bet tā bija brīvā cilvēka raksturība ietiepīgi atzīt savu brīvo rīcību." Šeit ir atbilde uz daudzkārt dzirdēto jautājumu par mūsu leģiona cīņas jēgu.

Protams, ne visi šo jēgu ir izpratuši, tādēļ dabiski, ka Ruņģa tēlotajā dziļi ienaidnieka aizmugurē klīstošajā otrā rotā ir dažādi cīnītāji un dažādi mirēji. Ja mums būtu svēto kults, tad par svētiem būtu jāatzīst sapņotājs Rītiņš un stūrgalvīgais, šķautnainais Žanovskis. Rītiņš nāves brīdī pārpasaulīgā skaidrumā jūt un saprot to, kas izteikts vārdos — augstāks nekā cilvēku prāts un saprašana. Žanovskis nošauj boļševiku majoru un izglābj no nāves savas rotas komandieri leitnantu Zariņu. Īsu brīdi vēlāk, gulēdams zemē smagi ievainots un redzēdams, ka boļševiki nāk uzbrukumā, viņš leitnantam skarbi un katēgoriski uzsauc „Pazūdi!" un izglābj viņu no nāves otru reizi. Žanovskis ir atzinis, ka leitnanta augstākais pienākums ir nevis mēģināt glābt savu ievainoto kareivi, bet — izvest rotu no ienaidnieka aizmugures. Šis ir viens no vistraģiskākajiem romāna epizodiem, un tā attēlojums ir meistardarbs. Vēl lielāks meistardarbs ir tālāko notikumu attēlojums, kad rotai vairs nespēj sekot un sniegā paliek ievainotie un pārgurušie, bet tālākgājēji jūt, ka nekad nespēs aizmirst viņu sejas.

Esam pieraduši, ka kaŗa grāmatas ir pārbagātas ar karavīru valodu, bet Aivars Ruņģis mūs no šī pieraduma atradina. Un tas ir labi. Lai literārs apcerējums nekļūtu vulgārs, ar žargonu jārīkojas gaužām skopi. Ruņģis tā ir rīkojies, un romānā istā „karavīru valodā" ir teikts tikai viens vārds. Žanovska „Pazūdi!". Ar lielu prasmi tēlotas arī karavīru izjūtas un pārdzīvojumi. Divi piemēri: „Karaviram likās, ka klusums visu laiku bija valdījis līdzīgi kurlumam un tikai nupat viņš bija atguvis dzirdi. Rūkoņa, pēkšņi kaut kur priekšā sākusies, bija diezgan vienmērīga. Ik pēc brīža tā kļuva it kā par topkārtu dobjāka, piebiedrojoties jaunam motoram." „. . . tumšos dzelzceļu vagonos, šaurā apakšzemes bunkurā, sakrikušā sādžas mājā, mežā pie ugunskura tālu no mājām es klausījos senās tautas dziesmas meldijās . . . kaut tās dziedāja dzēruši vīri, katrā vārdā un skaņā jutu trīcam līdzi viņu sirdis . . . bija dobjas meldijas, it kā tās dvestu rudens vētra, līdzi dziedātu neredzamu balsu koŗi . . . vai, baliņi, tālu jāsi . . . "

Iepazinies ar šo romānu, lasītājs atzīst, ka Aivars Ruņģis sarakstījis vienu no visaugstvērtīgākajiem literārajiem sacerējumiem, kas rakstīti par mūsu karavīru gaitām Otrā pasaules karā. Tādēļ autoram ar nākamo grāmatu nav ko kavēties.

Arnolds Apse

Andrejs Eglītis

IZ VASARAS ZIEMEĻOS

I

Kā apsūbējis vara gredzens
Starp veciem krustiem zalktis snauž.
Kaps aizsapņojies projām nedzen,
Nedz dzīvais mīlestībā glauž.
Lai reiz zem kapu saules gozes
Pār mani zalkša gredzens klus —
Un apvij nātras, apvij rozes,
Kad sākums, beigas kopā dus.

II

Cik ziedu bij šai vasarai,
Cik pagājušai ziemai sniegu?
Kā bērēs iedams prasu tām —
Caur nomirušu skūpstu miegu.
Vējš, ūdens, skriedams atvadās
Un smarža mirkli gaisos justa;
Kā tauriņš vienam vasara
Un otram — piesista pie krusta.

1964. gada jūlijā
Stokholmā

Indra Gubiņa

KANADIEŠU GLEŽNIECĪBAS ATTĪSTĪBA

Toronto mākslas galerija šovasar izstādījusi kanadiešu gleznotāju darbus no savas kollekcijas, kas, chronoloģiski sakārtota, dod iespēju vērot Kanadas gleznieciības attīstību no 19. g. s. sākuma līdz mūsu dienām.

Kanadas mākslu veidojuši iecelotāji, turpinot savā zemē apgūtās zināšanas un tradicijas, un pagāja samērā ilgs laiks, kamēr mākslinieki Kanadu ieraudzīja un parādīja savos darbos bez citu kultūru ietekmes. Kanadas gleznieciības sākumi ir 17. g. s., kad franču iecelotāji nāca ar tā laika franču mākslas tradicijām, kuŗas ietekme (Luija XIV stils) Kanadā vēl palika visu 18. g. s.

Toronto mākslas galerijā pašlaik izstādīta 17. g. s franču-kanadieša Latūra (Jack Latour) skulptūra Madonna un bērns, kas reprezentē tā laika mākslu. Vēlāk, 18. g. s. kanadiešu gleznieciību stipri ietekmēja tādi Francijas gleznotāji kā Fragonārs, Pusēns un britu iecelotāji, kas sev līdzi atveda britu tradicijas un jauno zemi attēloja topografiskās ainavās, skatītas tipiski britiskā veidā.

19. g. s. sākumā Kanadā iecelo ja citās zemēs labi izglītoti mākslinieki, pārnesdami toreizējo Eiropā populāro neo-klasisko stilu, kā arī vācu un holandiešu žanra gleznieciību, kas pašreizējā izstādē parādās P. Pila (Peel), P. Kane un C. Krighofa (Krieghof) darbos.

Aiz Toronto Mākslas galerijas Greindža parkā ir Greindža māja, ko tagad izmanto par galerijas biroja telpām. Tā ir viena no visvecākajām celtnēm Toronto un izstādē parādīta akvarejos, kas raksturo un dokumentē 19. g. s. sākumu Toronto.

1872. gadā mākslinieki nodibināja Ontario mākslinieku apvienību un 1880. g. Karalisko Kanadas akadēmiju, kas rīkoja gadskārtējās izstādes. Liekas, ka pirmais latvietis, kas šajās izstādēs piedalījies, bija šī gadsimta sākumā Kanadā iecelojušais Andrejs Lapiņš, kas pazīstams kā Andrē Lapinē. Viņa darbi ir Nacionālajā Kanadas galerijā Otavā, un samērā bieži viņš piedalījies izstādēs Toronto. Tagad Ontario mākslinieku apvienības O. S. A. izstādēs redzami vairāki šejienes latviešu mākslinieku darbi.

Pirmais Kanadā dzimušais ievērojamais gleznotājs bija J. W. Morriss (Morrice, 1865—1924), kuŗa darbi redzami arī šīs vasaras izstādē Toronto mākslas galerijā, un sākot ar Morrisu kanadiešu gleznieciībā parādās pašu kanadiešu atrasti mākslas izteiksmes veidi. Kaut gan Morriss izglītojās Francijā un lielākā daļa viņa darbu gleznoti Parīzē, viņa māksla ir kanadiska.

Šī gadsimta sākumā Eiropas mākslas centrā Parīzē saradās dažādi gleznieciības novirzieni, kas ietekmēja arī Kanadas gleznieciības attīstību, un tieksme eksperimentēt pieņēmās. Sākot ar Pirmo pasaules karu, var runāt par Kanadas modeno mākslu, sevišķi kad 1919. gadā nodibinājās leģendārā Toma Tomsona ietekmē Septiņu grupa (Group of Seven). Šie mākslinieki gleznoja ziemeļu Kanadas ainavas pēc-impresionistu stilā, ekspresīvi parādot tās īpatnības, izcelot Kanadas dabas krāsainību un atmosfairisko skaidrību. Tagad ir izdevība redzēt 25 Septiņu grupas gleznotāju darbus, kā arī plaši pazīstamo T. Tomsona Rietumu vēju (West Wind).

Savstarpējā ietekmē grupas gleznotāji izveidoja līdzīgu stilu, ko tagad ieskata par tipiski kanadisko un šis stils stipri veicināja arī nacionālās apziņas veidošanos Kanadā. Divdesmitajos un trīsdesmitajos gados eksperimenti gleznieciībā turpinājās, un mākslinieki apzinīgi rādija Kanadu, tās dabu un iedzīvotājus jaunā skatījumā. Britu Kolumbijā gleznotāja Emīlija Kar (Emily Carr), kuŗas 5 darbi ir izstādē, pievērsās savai apkārtnei, to izceldama īpatā, gandrīz primitīvā naivumā.

Pašreizējā modernā — abstraktā māksla, kuŗas centrs ir tepat kaimiņos, Nujorkā, pēc 2. pasaules kaŗa ļoti ietekmēja Kanadas mākslu, un tikai tagad dažiem Kanadas mākslinieki izdevies iekļūt internacionālā mākslas laukā. (Riopells, Serlija Vales u. c.). Abstraktā, bezobjektīvā māksla deva jaunas iespējas eksperimentiem, jaunus izteiksmes veidus. Harolda Tauna (Town) Emila Borduass, Kazuo Nakamura un nesen mirušā Reppena darbi redzami šajā izstādē, un izsekojot Kanadas gleznieciības attīstībai no 19. g. s., redzam, cik radikāli mainījies gleznošanas veids un izteiksme.

Izstādē, kas būs atvērta līdz oktobrim, blakus kanadiešu gleznām, izstādīti arī eskimosu skulptūras darbi, kur vienkāršās formās attēlota īpatā eskimosu dzīve brīvā, citu kultūru neietekmētā interpretējumā.

IZCILA LATVIEŠU ZINĀTNIEKA JUBILEJA

PROF. DR. CHEM. ALFREDS TAURIŅS 60-GADNIEKS

Prof. A. Tauriņš ir viens no izcilākajiem, starptautiski atzītajiem mūsdienu ķīmiķiem, kuŗa zināšanas sniedzas modernās zinātnes augstumos.

Par viņa zinātnisko un akadēmisko darbu ir grūti rakstīt tam, kas nav ķīmiķis. Un ja arī ķīmiķis par viņu ko uzrakstītu

techniskā valodā, tad neķīmiķiem būtu neiespējami aptvert viņa darba nozīmi. Tādēļ piemēram tikai svarīgākos etapa punktus viņa dzīvē.

Prof. Tauriņš dzimis 1904. g. 20. augustā Dauguļu pagastā, Valmieras apriņķī kā Dauguļu muižas kalēja dēls. Pēc Valmieras vidusskolas beigšanas 1923. g. iestājies Latvijas universitātes ķīmijas fakultātē, ko nobeidza 1930. g. 11. janvārī ar inženieŗa - ķīmiķa gradu. No 1930. — 1938. g. bijis asistents un vēlāk vecākāls asistents analitis. kās un organiskās ķīmijas laboratorijās Latvijas universitātē. 1936. g. aizstāvējis doktora disertāciju un ieguvis Dr. Chem. gradu organiskā ķīmijā. 1938. g. iesniedzis habilitācijas darbu un kļuvis par privātdocentu pie organiskās ķīmijas katedras. 1939. g. astoņus mēnešus pavadījis zinātniskā darbā Heidelbergā pie prof. Richarda Kūna vadībā. Rich. Kūns 1939. g. ieguva Nobeļa prēmiju.

Otrs nozīmīgākais notikums viņa dzīvē bija 1939. g. vasarā, kad A. T. tika ievēlēts Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā par docentu un ķīmijas katedras vadītāju. Tur viņš lasījis lekcijas neorganiskā un organiskā ķīmijā un vadījis analitiskās ķīmijas laboratoriju. Viņš arī iekārtojis pilnīgi no jauna visas vajadzīgās laboratorijas. No 1941. g. — 1944. g. ķīmijas profesors turpat.

Bēgļu gaitās bijis no 1941. g. — 1948. g., kad notika pagrieziens viņa dzīvē. Vācijā, Augsburgā, viņš saņēmis telegrammu no Kanadas, ka viņam piešķirts „Lady Davis Fellowship" pie McGill universitātes Montreālā. No 1949. g. janvāra viņš bija Associate professor of Chemistry, un ar 1963. g. viņš ir Macdonald Professor of Organic Chemistry.

Trīsdesmit gadu universitātes darbā ir garš laika posms, kuŗā notikušas lielas pārmaiņas ķīmijas metodēs un teorijās. Tāpēc viņam visu laiku ir bijis jāseko sava priekšmeta attīstībai, bieži jāmaina priekšmetu saturs, jāmācās jauni paņēmieni un

(Nobeigums 8. lpp.)

TĀLIE CEĻI

AR M. ZIVERTA LUGU „KURRPURRU" A. TIPANA IESTUDĒJUMĀ

Šovasar Toronto latviešus apmeklē ar viesizrādēm, tālus ceļus braukdami, tāli viesi. Pēc Anšlava Eglīša lugas viesizrādes jūlijā šī mēneša beigās, 22. augustā, sekos otra viesizrāde, M. Ziverta „Kurrpurrū".

„Lai paliek neatsegta jūsu dūnu gulta,
Ak, labie laudis, tur man nenāk miegs.
Es kādu maisu paklāšu uz grīdas,
Un tā būs labi — esmu ceļinieks. . ."
(A. Kaugars)

Šos dzejnieka vārdus var sacīt lugas galvenā persona klaidonis Antijs, šis mums neparastais Austrālijas laužu šķiras iecēklis. Viņu lugā uzrunā arī par Diogena kungu. Antijs ar savu neparasto dzīves uzskatu un dzīves veidu līdzīgs seno grieķu savādniekam Diogenam. Viņš varenam valdniekam, kad tas atļāvis Diogenam izteikt kādu vēlēšanos, teicis: „Paej nost no saules". Tas bijis viss, ko viņš vēlējies, jo valdnieks, sarunādamies ar viņu, bijis aizstājies saulei priekšā.

Zīverta Antijam, klejotājam ceļiniekam saules daudz zem Austrālijas dienas debesīm un tāpat naktīs daudz zvaigžņu. Bet tad kādā dienā Antija saulei līdzās nostājas liktenis, un klaidonim jāiet turp, kur viņu sauc. Soreiz pie slimās Abigailas.

Klaidonis nēsā sev līdzi kaut kur atrastu franču filozofa Dekarta grāmatu. Dekarts saka: „Es domāju, tātad es esmu". Autors lugas norisē atrod iemeslu, kāpēc kādam būt. Antijs ir šai lugā liels savā cilvēcībā, savā mīlestībā. Satikdams slimo Abigailu, viņš aizbīda katru ēnu no saules, kas nāvei nolemtajai sievietei vēl skatāma.

Pēc Abigailas nāves tālāk klejodams, viņš atkal var teikt dzejnieka Kaugara panta rindu:

„Un tā būs labi, esmu ceļi nieks."

A. Tipāns par sava ansambļa darbu saka tā: „Mūsu centienu mērķis ir: Ar teātŗa mākslas pirmo un galveno elementu — aktieŗa tēlojumu — izteikt autora domu skatītājam. Tāli ceļi aktierim, bet ansamblis tajos devies un saka: Uz redzēšanos izrādē!

E. Kalniņa

Jonāss Miesnieks

PIEMETUMS

BURLESKA

Viņš bija sakomponējis 13 kompozicijas, skatoties uz ūdens glāzi, kas stāvēja uz flīģeļa dzeršanai. Te īsākas, te garākas. Visas par dvēseles nemirstību. Viņš neticēja dvēseles nemirstībai, bet viņš komponēja par to mūziku, melodisku un drāmatisku — 13 kompozicijas. Tik dažādas. Tur nebija ne vārdu, bet tikai skaņu zīmes. Vesela nošu sistēma. Virs un zemlinijas un palīglinijas. Tur bija do, re, mi, fa, sol, la, si. Tur bija oktāvas un neoktāvas. Netrūka ir „sol" atslēgu, „fa" atslēgu. Tur bija notis uz līnijām, notis uz palīglinijām, notis starp līnijām. Tur bija ritms, intervalli. Tur bija takts, arī divdaļīgā takts, sešdaļīgā takts, deviņdaļīgā takts, priekštakts, trīsdaļīgā takts, arī sinkopētais ritms. Tonis un pustonis. Alterācijas zīmes, gammas un negammas, tercas, kvartas, kvintas, atslēgas un neatslēgas. Viņš bija kā vājprātīgs. Viņš dzīvoja tikai ar mūziku. Citas dzīves nebija. Mūzika bija viņa dzīve. Tur bija adagio — lēni, tur bija allegro — ātri. Netrūka arī andante — mierīgi, bet mazāk. Bija arī fortissimo, — visvairāk presto — ātri, pianisimo — loti klusi, largo — plaši. Tur bija toņu kārtas: mažors — kas svinīga, minors — skumja satura izteikšanai. Tā bija cēla mūzika. Netrūka gan džesa nošu. Kāpēc 13? Māņticības vai arī nemāņticības dēļ?

Nē, vienkārši: 13. datumā viņš saņēma atbildi, lai atsūta. Velti līdz tam viņš bija izmeklējies trimdā nošu apgādātāju. Lielākam Losandželosas apgādam nebija ko sūtīt. Viņš zināja, ka atbilde būs: „Jūsu kompozicijas nespēlē. Ja spēlē, tad reti. Neatmaksājas." Nē, tur nebija, ko piedāvāt. Viņš skatlijās pēc cita. Aizrakstīja uz Čikāgu. Tas apgāds atbildēja, īpašnieks bija pats mūziķis: „Kā mau patika Jūsu pēdējā publicētā kompozicija. Draudzība un milestība galvenie motīvi, retas lietas. Zēl, ka mēs neesam pazīstami. Man sanācis tik daudz gribētāju, kuŗiem esmu apsolījis notis apgādāt agrāk, ka nudien nezinu, ko lai daru?" Atbilde no Čikāgas beidzās: „Izšķiriet pats."

Jānis Kleinis, tā viņu sauca, lauzījās, nesaprazdams, ko tas nozīmē? „Izšķiriet pats".

Var jau būt, ja Jānis Kleinis būtu nosūtījis, Čikāgas apgāds pieņemtu. Ko darīt? Viņš jautāja. Izšķirās vēlreiz aizrakstīt vēstuli. „Esmu izšķīries nodot Jums, bet atrakstiet noteiktāk. Uz zila gaisa nevaru sūtīt. Jā vai nē?"

Nu Jānis Kleinis gaidīja uz noteiktu atbildi no Čikāgas, bet nesagaidīja. Jutās savē ziņā piemuļķots.

No savām daudzajām kompozicijām viņš bija jau izvēlējies 13. Tās tiesa, pēc tautas uzskatiem nebija lāga skaitlis. Tauta to uzskatīja par nelaimes ciparu

„Vai 13 man arī tāds būs? Nē, es neesmu māņticīgs, kur divi gadi esmu klausījies, mācijies blakus mūzikai Amerikā filozofiju? Nē. Es neticu ne labam, ne ļaunam, lai tie abi dzīvo ik cilvēkā. Lai abi rauj cilvēku katrs uz savu pusi, tomēr viss notiek pasaulē neatkarīgi no tiem. Notikumi risinās gluži bez kādas jēgas. Notiek kaŗi un nelaimes, kaŗi un revolūcijas risinās pašas. Nekas nav predestinēts. Vēsturi veido pati dzīve no sevis. Nekas nav notiemts iepriekš. Kāpēc man jābūt māņticīgajam? — Jānis Kleinis jautāja. Kāpēc es nevaru sakopot, izvēlēties 13 kompozicijas vienai kompoziciju burtnīcai? Es varu. Skaitlis 13 nekā nenozīmē. Gluži nekā. Es stāvu pasaules centrā. Vai dzīvniekam ir kādā jēga? Nē, tikai man ir apziņa. Vienīgajam pasaulē, kas pati ir bez jebkādas jēgas un apziņas, kā debess, tā zeme, kā dzīvnieku valsts, tā stādu valsts. Es esmu subjekts, pārējais ir tikai objekts. Arī mana sieva objekts. Viss tikai objekts. Es ne, es subjekts. Un tomēr palika Jānim Kleinim, sallekot kopā 13 kompozicijas, zemapziņā kā ieruna pret to, un pie tam trekna ieruna. Neiznāca ar Čikāgu. Kam nu un kur sūtīt? Kā pa miglu viņš atcerējās kādu apgādu, kas apgādāja notis Oklahamā, bet tas bija tālu no Klusā okeana, no Sanfrancisko. Viņš sameklēja veco, saplīsušo adrešu grāmateli. Reiz viņš kādam apgādam Oklahamā bija nosūtījis kādu kompoziciju. Tas apgāds bija piedāvājumu pieņēmis, bet viņš pats — Jānis Kleinis — pats nenosūtīja. Tas bija bijis pirms 3, 4 gadiem.

Jānis Kleinis šķirstīja veco adrešu grāmateli, patiesībā izurāsas lapeles, un beidzot atrada vārdu Oklahama un apgāda adresi Oklahamā. Tikai īpašnieka vārdu viņš nezināja. Bet kas par to? Apgāds pats par to zinās. Un tomēr, vai tikai tas ir tas pats cilvēks, ar kuŗu pirms četriem gadiem viņš pārmijās vēstulēm? Nekas! Apgāds zinās. Jānis Kleinis aizrakstīja Oklahamas apgādam, bet paša rakstītā vēstule pēc ilgāka laika atnāca atpakaļ ar pasta atzīmi uz aploksnes: Nav atrasts. Apgāds pārcēlies.

Bet nākošās dienas avīzē parādījās sludinājums: „Atkalpārdevējiem, kas nav samaksājuši vecos rēķinus, notis netiks vairs sūtītas." Nu bija Jānim Kleinim rokā istā Oklahomas adrese. Jānis aizrakstīja un piedāvāja savas 13 kompozicijas par 500 dolariem. Ja Oklahamas apgāds ar mieru, lai atbild. Pēc manuskriptu saņemšanas Jānis Kleinis prasīja 100 dolaru. Kādā apgādā viņš reiz tā bija salidzis un saņēmis uz honorāra konta. Pārējo pakāpeniski pēc 13 kompoziciju publicēšanas, katru mēnesi 100 dolaru. Punkts.

„Neredzot manuskripta, nevaru ne piekrist, ne arī noraidīt. Jāzina, cik bieza iznāks Jūsu kompoziciju burtnīca. Cik daudzi to pieprasīs. Tikai tad varēs likt pārdošanas cenu. No tā arī atkarīgs jautājums par honorāra lielumu. Sūtiet manuskriptu šurp ieskatam. Nošu neapgādāšanas gadījumā nekavējoties Jums nošu manuskriptu nosūtīšu atpakaļ." Jānis Kleinis sabāza 13 kompozicijas prāvā dzeltenīgā aploksnē. Uzrakstīja arī pavadvēstuli. Uznakstīja adresi. Pārsēja vēl ar diegu lielo dzelteno aploksni. Uzrakstīja „Nošu manuskripts" — pasvītroja to ar sarkano zīmuli. Nu uzrakstīja parastai, mazai aploksnei tikai adresi, Gribēja, lai reizē Oklahamas apgāds saņemtu abas aploksnes ar vienu un to pašu adresi. Bet te izrādījās, ka mazā aploksne, aizbāzta aiz diega ārpusē lielajai dzeltenai aploksnei, aizsedz adresi uz lielās aploksnes. Nekā darīt. Aizsedz ar pasvītroto: „Nošu manuskripts".

Tas notika slepeni. Komponista Jāņa Kleina kundze Lidija, kārdinoša un skaista, ignorēja vīra kompozicijas. Neskatījās, ko vakaros pēc darba fabrikā dara vīrs.

Lidija strādāja kantorī. Viņa gan pēc sava kancelejas darba parasti arvien sēdēja pie klavierēm, liela flīģeļa. Kleiņa darbus viņa nespēlēja. „Tavas kompozicijas vienkārši man nepatīk. Savu mūziku tu pieblīvē ar drūmu filozofiju. Vismaz man tā liekas. Un es filozofiju neieredzu — tādas muļķības! Tu esi mākslinieks. Tas tiesa. Bet ko tu bāz filozofiju, kur tā neiederas? Un kas tavas kompozicijas spēlē? Un tāpat, ko tās ienes? Nekā. Cita lieta, ko tu nopelni fabrikā, kur taisi aplodas logiem, durvīm, pašas durvis. Par to Amerikā maksā citu cenu."

Nogurusi no šā tā kancelejas darbā, pat reizi pateica:

„Taisi nu pakaļ tēlniekam Zemdegam, kas Latvijā esot klausījies 2 gadi filozofiju. Un jāsaka, tavas kompozicijas vājas. Saceri tik drūmus gabalus, ka nemaz negribas klausīties. Kur nu vēl spēlēt?"

„Lidija, tas ir antagonisms, ko tu pret mani izjūti, kur nu milestība? Tu nekad arī neesi spēlējusi tās. Un kas mēs esam, cilvēki? Gnīdas." Te Lidija: „Zemdega varēja studēt filozofiju, to izlietoja tēlniecībā. Tu ne. Nav džesa nēģeru mūzikas. Nav jaunās skolas. Ja tā būtu, tad spēlētu rakstnieku kokteiļu partijās. Dzertu šņabi, lēkātu turp un atpakaļ, mīņātos. Viņi, džesu klausīdamies, skaitītu pantus no viena vai otra gala — tāpat ne saprastu. Bet džesa mūzika papildinātu . . . Tad saprastu, ko jaunā skola dara. Sasauksim abstraktistus gleznotājus un sadancosim. Būs savs prieks visiem. Visur spēlēs tavus gabalus."

„Tā nu gluži nav, Lidij'. Visām mākslām kas kopīgs. Vai nu džess vien ir mūzika?"

„Tu neraksti džesa notis. Kas tevi publicē vai spēlē? . . ."

„Un tomēr Amerikā koncertos klausītāju netrūkst."

„Bet vai te spēlē tavus darbus? Nē. Būtu tu rakstījis notis džesam, tevi arī spēlētu. Bet tu nē un nē. Vecā skola neder. Piemetuma vajag! Kas tavas kompozicijas? Nekas, pīšļi un putekļi. Jakomponē džess, gribi vai negribi, neder drūmas kompozicijas. Kāds izskatās līķis? Nožēlojama cilvēka liktenis. Tur tava filozofija vainīga. Un es dzirdu, ka tu tās komponē, sēdēdams pie klavierēm, raksti notis. Es neesmu kurla, Jāni. Ko tu muldi par antagonismu? Ko par likiem? Es esmu dzīva!"

Tas gāja tik tālu, ka Lidija, skaista un pikanta, pilnīgi ignorēja savu vīru Jāni Kleini. Nelikās ne zinis, ko šis dara, apkopdama istabu.

„Un galvenais: honorārs tik niecīgs," Lidija atkal sacīja citā reizē, slaucīdama gleznas, kas karājās pie sienām. Tās bijas vissas abstraktās mākslas pārstāvju sadāvinātas.

(Turpmāk vēl)

Latvieši Kanadā

TORONTO

Laikraksta galvenais informātors R. Noritis, 135 Laird Dr., Toronto 17, Ont., tālr. 421-6074.

DARBA TALKAS LATVIEŠU NAMĀ

notiek otrdienas un ceturtdienas vakaros, pieteikšanās uz vietas, 922-2931, vai pie R. Skujiņa RO 7-9864, vai A. Stikuta HU 1-0431.

● DV nodaļas valdes sēdē 10. augustā pr.dis I. Zamlovskis informēja par notikušo apspriedi ar jaunatnes vadošo organizāciju pārstāvjiem, kurā pārrunāta piedalīšanās Divreizdivi jaunatnes vad. kursos. Nodaļa daļēji atbalsta ($ 140,-) 3 jauniešu dalību kursos: Indras Ančānes, Viestura Šķobes un Viestura Treiguta. Minētajā summā ietelp arī DV dienu sarīkojumu ieņēmuma, kuru sarīkojuma izdevumus sedza nodaļa.

Sakarā ar tuvojošos DV organizācijas 20 gadu darbības atceri Demoinas DV apvienība, ASV, rīko plašu loteriju un 500 ložu saņēmusi arī Toronto nodaļa. Biedri aicināti sekmēt loterijas izdošanos.

Vanadžu kopas pr.ce R. Zamlovska ziņoja, ka vanadzes sedz 2 meiteņu uzturēšanās izdevumus (2 nedēļas) bērnu vasaras nometnē Saulainē. Nodaļa pavisam atbalsta 6 bērnu 2 nedēļu atpūtu vasaras nometnēs.

Nolēma no nodaļas līdzekļiem segt laikraksta „Latvija Amerikā" 1 gada abonementu latviešu slimniekiem Vestonas TBC slimnīcā.

Nodaļas šaušanas sacīkstes notiek 15. augustā Bērzainē. Tajās piedalīsies arī jaunatne un vanadzes. Pēc sacensībām biedru vakars ar uzvarētāju apbalvošanu. Nodaļas tehniskā izkārtošanā šaušanas sacīkstes Kanadas DV mērogā notiks 5. septembrī Bērzainē. Sacīkšu sākums plkst. 10 rītā kungu, dāmu un jaunatnes klasēs. Bez tam virves vilkšanas sacensības un volejbola spēles. Vakarā būs ugunskurs, pēc tam zaļumballe. So lielo DV sarīkojumu aicinātās apmeklēt ikviens, kam tuvu šaušanas sports, kā arī zaļumballes prieki.

24. oktobrī, Parkdale kolledžiā, ta auditorijā nodaļa rīko viru koŗa Junda, no Montreālas, koncertu. Priekšdarbus veic arī Mārtiņu vakara sarīkojumam 14. novembrī.

Tradicionālo Masku balli vienojās rīkot 6. februārī Latviešu namā.

● Toronto latviešu mednieku un makšķernieku kluba ekstremās šaušanas sacīkstēs, kluba lauku īpašumā Bērzainē, pag. nedēļas nogalē pulcējās Toronto, Hamiltonas, Sv. Katerines kluba labākie šāvēji.

Saušanā ar mazkalibra šauteni 1. vietu izcīnīja A. Freimanis (Sv. Katr.) ar 139 p. 2. vietā I. Grīnberga (Sv. Katr.) ar 138 p. un 3. v. K. Krieviņš (Toronto) ar 137 p.

Grupu šaušanā ar mazkalibra šauteni uzvarēja Toronto vienība: K. Krieviņš (137 p.), A. Āboliņš (137 p.), A. Zilgalvis (137 p.), A. Ozoliņš (132 p.) un H. Leitis (129 p.). No iespējamiem 750 punktiem torontieši atzīmēja 667 p.

2. vietā ierindojās Sv. Katerines: A. Freimanis, I. Grīnberga, E. Grīnbergs, J. Savickis un E. Rosts ar 657 p. Koprezultātu. 3. vietā palika Hamiltonas izlase: N. Ozoliņš, V. Krauklis, Z. Upīte, J. Brakmanis, Z. Lappukis. Hamiltonieši koprezultātā atzīmēja 651 p.

Māla baložu šaušanā hamiltonieši R. Zilgme (46 p.) un R. Mierkalns (45 p.) nodrošināja savam klubam 1. un 2. vietu, bet A. Zilgalvis (Toronto) ar 45 p. palika 3. vietā.

Vienību sacensībā māla baložu šaušanā ar 35 p. uzvaru izcīnīja Toronto izlase (A. Zilgalvis, A. Stropiņš, J. Ataucis un A. Āboliņš). Hamiltonas klubs (V. Krauklis, R. Mierkalns jun., R. Mierkalns sen. un L. Zeltiņš) ar 33 p. palika 2. vietā, bet 3. vietā Sv. Katerines ar 31 p. (E. Grīnbergs, P. Časka, Ž. Jatkovičs un E. Rosts). Toronto šāvēji līdz ar to izcīnīja 5. reizi un personīgā īpašumā Toronto MMK dāvāto ceļojošo kausu.

Dubulto baložu šaušanā: 1. v. R. Mierkalns jun. 21 p., 2. v. K. Krieviņš 21 p. un 3. v. A. Zilgalvis 20 p.

Jaunatnes klasē šaušanā ar mazkalibra šauteni labākie bija torontieši: D. Mārsons 96 p., T. Abolina 95 p. un A. Leitis 95 p.

Pārsteiguma balvu māla baložu šaušanā izcīnīja K. Krieviņš, sašaujot no iespējamiem 10 p. 7 p. Tādu pašu rezultātu atzīmēja R. Mierkalns jun., bet lozējot uzvara piekrita K. Krieviņam.

Sacensības lietpratīgi vadīja A. Āboliņš un K. Krieviņš.

Noslēgumā Toronto kluba priekšnieks Dr. P. Bārdiņš pasniedza uzvarētājiem izcīnītās balvas.

Pēc sacensībām notika Toronto kluba rīkotās loterijas laimestu izloze. Laimīgās lozes izvilka mazā Nudzērsijas viešņa Ruta Blatchena. Telti laimējā Ed. Ozols, fotokameru J. Krastiņš, spininga spoli J. Krasovskis un E. Hentsche un tālskatu A. Landsborough. Neiznemtie laimesti pieprasāmi kluba kasierim L. Ozoliņam (373 Indian Grove, Toronto 9. Tel. RO9-8673).

Vakarā notika saviesīgs vakars. Spēlēja E. Zakuļa deju orkestris. Sarīkojums bija pulcējis ap 120 apmeklētāju.

TLTA Sestdienas ģimnazija meklē skolotājus latviešu literātūrai, dziedāšanai un tautas dejām. Pieteikties pie Sestdienas ģimnazijas direktora prof. V. Burkevica — 50 Playter Blvd., Toronto 6. Tālr. 461-9604.

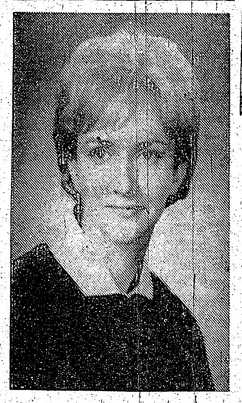

MARGARIETA STRŌMANE beigusi McGill universitātes Montreālā studijas fizioterāpijā. Viņa ir korporācijas Daugaviete saimes locekle.

LATVIEŠU NAMS

922-2931

491 College St. Toronto 4.

VINIPEGA

S. g. 28. jūlijā Vinipegā viesojās Pacifika Palisādu drāmatiskā kopa ar Anšlava Eglīša „Ferdinands un Sibila". Rīkotāja V. Latviešu biedrība. Apmeklēts bija labi, arī atsaucība liela.

Vinipegas latvieši no sirds pateicas Anšlavam Eglītim, Veronikai Janelsiņai, Veltai Tomai, Maijai Cukurai, Jurim Erglim un Mārim Ubānam par lielo uzturi, apmeklējot šo nedaudzo latviešu centru, kā arī par jauko izrādi. Tā bija īsta svētku diena Vinipegā. Mīļš paldies un labas sekmes visiem trupas dalībniekiem nākotnē.

E. Š.

UZSĀK LNAK PĀDOMES VĒLĒŠANU PRIEKŠDARBUS

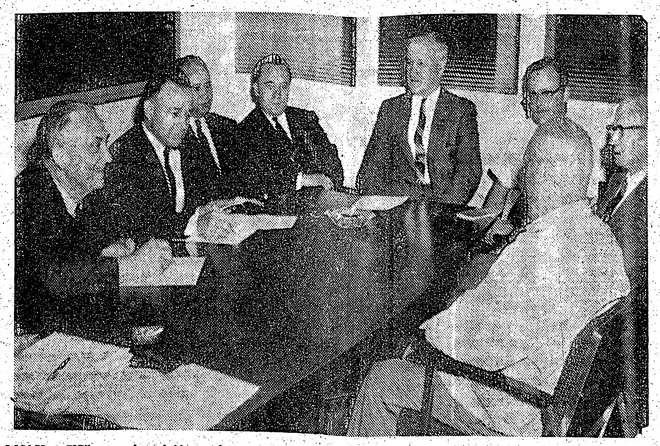

LNAK vēlēšanu komisijas pirmā darba sēde. Uzņēmumā no kreisās: P. Rasiņš, O. Kļavenieks, V. Korolkēvics, Dr. Ed. Upenieks, A. Svenne, J. Ķeniņš, J. Tūte un A. Sproģis.
Foto JAK

Tuvojas LNAK padomes vēlēšanas, tādēļ vēlēšanu komisija bija pulcējusies 11. augustā savā pirmajā darba sēdē. Vēlēšanu komisijas priekšsēža amatam LNAK padome izraudzījusi A. Svenni, bet priekšsēža vietn. pienākumus veiks Dr. Ed. Upenieks. Bez viņiem sēdē piedalījās: J. Ķeniņš (LNJAK), J. Tūte (DV Kanadā), V. Korolkēvics (Kanadas latv. katoļu apvien.), A. Sproģis (Sv. Andreja draudze), O. Kļavenieks (Kanadas latv. skautu ienda), P. Rasiņš (Saimniecisko darbin. apvien.).

Par vēlēšanu komisijas sekretāru izraudzīja O. Kļavenieku, bet par sekr. vietn. J. Tūti. A. Svenne iepazistināja ar pārstrādāto LNAK vēlēšanu instrukciju, un lai tuvāk ar to iepazītos arī vēlētāji, instrukciju savlaicīgi publicēs presē. Kā viens no instrukcijas galveniem jauninājumiem liekas lielā priekšrocība organizācijām iesniedzot kandidātu sarakstu, pietiek tikai ar prķa un sekr. parakstiem, agrāk bija vajadzīgi 15 paraksti. Tādi gan vēl nepieciešami, uzstādot kandidātus no organizācijās neieskaitītām grupām.

Padomes vēlēšanu laiku noteica no 21.—29. novembrim (ieskaitot). Kandidātu sarakstī iesniedzami vēlēšanu komisijai līdz š. g. 1. oktobrim (ieskaitot), sūtot tos uz LNAK adresi. Atzina, ka organizācijām vēlēšanu materiāli izsūtāmi laikā no 7.—19. novembrim. Sakarā ar iepriekšējās padomes vēlēšanās novēroto lielo darba slodzi balsu skaitīšanu izdarot vienā dienā, skaitīšanu šoreiz veiks divās dienās — laikā no 12.—13. decembrim.

Savā nākamā darba sēdē, 8. oktobrī, komiteja apstrinās arī ienākušos kandidātu sarakstus.

TRĪS AMATI VIENĀ FIRMĀ

LATVIETIS VADA ONTARIO MOTOR LEAGUE

Firms desmit gadiem Ernests Bērziņš taisījās kļūt par pilotu un, varbūt, ar laiku vadīt pats savu džetu no viena kontinenta uz otru. Viņš bija pat iegādājies jau privātpilota lidošanas atļauju un vajas brīžos lielāko tiesu no sava laika pavadīja gaisā, „izlūkojot" ASV austrumu piekrasti. Tas bija 1953. gadā.

Tagad šis 34 g. v. latvietis ieņem trīs redzamākos posteņus Ontario Motor League Toronto klubā. Ernijs, kā viņu uzrunā tuvākie kollēgas, vada trīs departamentus: Domestic Travel, International Travel un World Touring Councillors. Pēdējā uzņēmumā mūsu tautietis ir atbildīgais direktors, mēģinot to izveidot par ceļojuma aģentūru.

Pirms pārcelšanās uz Kanadu, Ernijs strādāja kādā aviācijas firmā Vašingtonā un rūpējās par daļu piegādi. Šajā darbā viņš sabija trīs gadus.

„Tad kādu dienu man bija piedāvājums doties uz Kanadu Canadian Automobile Association uzdevumā, ko pieņēmu," saka Ernests Bērziņš, pārcilājot manuskriptus un grāmatas pie sava apkrautā rakstāmgalda. „Tagad ar gandarījumu jāatzīst, ka šis piedāvājums man pavēra durvis uz pašreizējo darbu OML Toronto birojā."

Kaut mūsu tautietis tagad visu laiku pavada Kanadā, viņš joprojām ir ASV pilsonis. Uzturoties ASV, E. Bērziņš kādu laiku darbojās arī Allegheny Airlines gaisa sabiedrības firmā. „Toreiz man bija atļauts lidot tikai 110 stundas mēnesī," piebilst E. Bērziņš. „Es labprāt pavadītu daudz vairāk no sava laika gaisā, bet, diemžēl, lidošana joprojām ir visai dārgs prieks."

Runājot par savu pašreizējo darbu, uzņēmīgais tautietis izsakās: „Darbs ir interesants, un domāju palikt Kanadā, cik ilgi vien būs iespējams. Nākotnē mūsu klubs cer paplašināt darbību, dodot iespējas kluba biedriem un arī citiem apskatīt Eiropu, Dienvidameriku, Meksiku un Jamaikas salu. Protams, visa ceļošana šinī gadījumā būs jāveic ar lidmašīnu."

E. Bērziņam patlaban ir padoti 20 darbinieki, kas klientu aprindās ir pazīstami kā „travel counselors". To uzdevums ir izskaidrot ērtākās ceļošanas iespējas no Panamas līdz Alaskai, ja kluba biedrs vai interesents joprojām rātūru, kurā ietelp ceļu kartes, apcelo kontinentu uz četriem ritiem. So darbinieku uzdevums grāmatas, diagrammas un daudzir arī rūpēties par attiecīgu lite- krāsainas brošūras.

E. Bērziņš ar saviem darbinie-

Arī Toronto Ernests Bērziņš brīvos brīžus izmanto lidošanai.

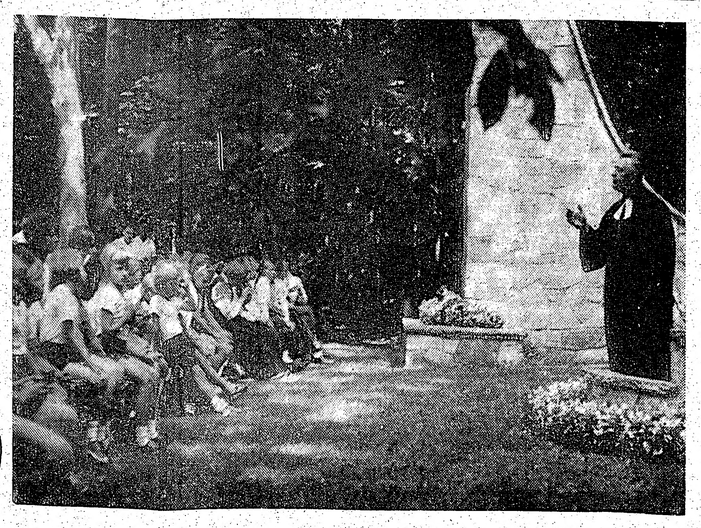

Mācītājs A. Cops vada brīvda bas dievkalpojumu Sidrabenes mazajiem nometnotājiem.

LASĪTĀJU vēstules

LATVIEŠU DRAUGS

Kanadas federālā parlamentā reti atskan komūnistu apspiestām Baltijas tautām labvēlīgas balsis.

Tomēr — laiku pa laikam tas atgadās.

Laikraksts „Muskoka News" ziņo, ka Muskoka rajona konservātīvo deputāts federālā parlamentā Gordons Aitkens valdībai uzdevis jautājumu: Ko tā domā darīt, lai atvieglotu Baltijas tautu likteni, kuŗu arvien smagāku dara Padomju Krievijas okupācija?

„Šāds jautājums," raksta provinces avīze, „var atskanēt tikai no tāda cilvēka mutes, kas izjūt savu atbildību ne vien pret savu tautu, bet arī pret lomu, kāda Kanadai ierādīta pasaules forumā."

Kaut parlamentā būtu vairāk Gordonam Aitkenam līdzīgu deputātu!

A. F.

CHRUŠČEVS PALIDZ

Padomju Savienībai tagad ar ASV ir pietiekami labas attiecības, lai krievi izpētītu, kuŗš ASV prezidenta amata kandidāts Kremlim liekas nevēlamāks. — Tāpēc Chruščeva asie uzbrukumi senātoram Goldvoteram latviešu vēlētājiem atvieglo izvēli par ko balsot.

Aizbildināšanās ar to, ka demokratu partijas kandidāts būtu latviešiem ieteicamāks tādēļ, ka demokrati vairāk aizstāvot materiālās dabas intereses — algas strādniekiem un algotiem darbiniekiem — neizfur kritiku. Vai mēs neprotam atšķirt sīkas personīgas lietas no lielām pasaules vēsturei nozīmīgām? Mantuprāt jābalso par to kandidātu, kuŗu neieredz Chruščevs, jo mēs taču nevēlamies Chruščevam dot „patīkamāku" ASV prezidentu.

Mag. iur. E. Lapiņš

Paredzētam sasaukšanās vakaram Rīgas pilsētas 1. ģimnazijas audzēkņi laipni lūgti paziņot savas adreses A. Kundrātam, 38 Morningside Ave., Toronto 3 (tālr. vakaros RO 2-5254).

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED
Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO.
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

15. augustā, plkst. 1 pp. — DV Toronto nod. šaušanas meistarsacīkstes ar sekojošu biedru vakaru — Bērzainē.

22. augustā — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas zālē Losandželosas ceļojošā teātŗa izrāde Kurrpurrū, Anša Tipāna iestudējums.

5. septembrī — Kanadas DV meistarsacīkstes šaušanā, sporta spēles un zaļumballe — Toronto latv. medn. un makšķernieku lauku īpašumā Bērzainē.

5. septembrī — plkst. 8 vak. Kanadas latviešu katoļu apvienības 15 gadu jubilejas balle Kolumbus zālē, 582 Sherbourne ielā.

6. septembrī —plkst.5 p. p. Ksenijas Brantes koncerts Sv. Miķeļa katedrāles mūzikas zālē Kanadas Latviešu katoļu apvienības sarikojums.

8. oktobrī — plkst. 8,30 vakarā Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapv. sarīkojums.

18. oktobrī — Toronto baptistu draudzes 13. gada svētki Walmer Road dievnamā plkst. 3.

23. oktobrī — inženieŗu balle Park Plaza hotelī, sākums pl. 7,30 vakarā.

24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā viru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

No 31. oktobŗa — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 Huron ielā.

5. novembrī — plkst. 8,30 vakarā Valijas Melliņas (mecosoprāns) un Verenas Stelpas - Dambrānes (klavieres) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapvienības sarīkojums.

7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Toronto Latviešu nama zālē.

14. novembrī — plkst. 7 vakarā Lāčplēšu dienas atceres akts, Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. Plkst. 8 vakarā — Mārtiņu balle.

SV. KATARĪNĀ

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

HAMILTONA

3. oktobrī — plkst. 6,30 vak. Hamiltonas DV gada svētki Connaught viesnīcas Kristallu balles zālē.

14. novembrī — plkst. 6,30 vak. 18. novembŗa svinības Connaught viesnīcas Sheraton zālē. Rīkotāji: Jaunatnes pulciņš, Latv b-ba un DV nodaļa.

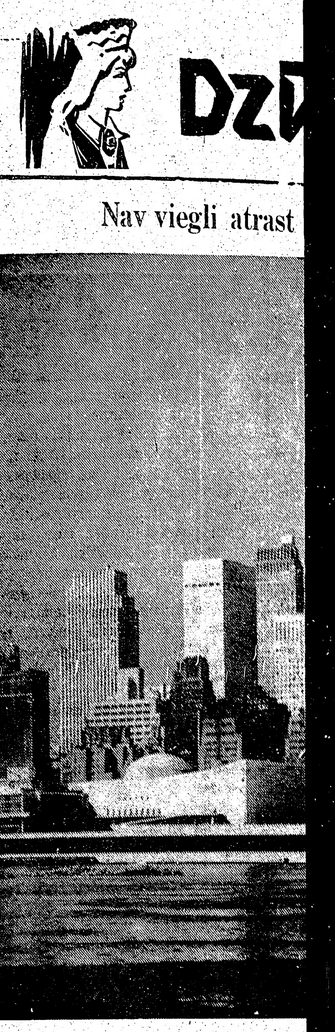

Nav viegli atrast

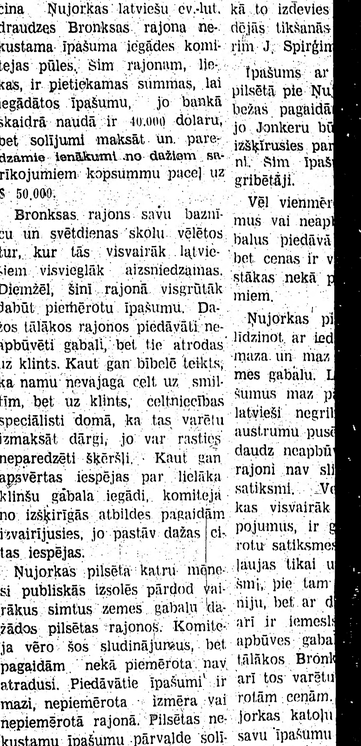

Nujorka ir ASV latviešu lielākais

Nav viegli atrast piemērotu īpašumu. Pilsē apbūves gabalu Nujorkā, to liecina Nujorkas latviešu ev.-lut. draudzes Bronksas rajona nekustama īpašuma iegādes komitejas pūles, šim rajonam, liekas, ir pietiekamas summas, lai iegādātos īpašumu, jo bankā skaidrā naudā ir 40.000 dolaru, bet solījumi maksāt un paredzamie ienākumi no dažiem sarīkojumiem kopsummu pacel uz $ 50.000.

Bronksas rajons savu baznīcu un svētdienas skolu vēlētos tur, kur tās visvairāk latviešiem visvieglāk aizsniedzamas. Diemžēl, šinī rajonā visgrūtāk dabūt piemērotu īpašumu. Dažos tālākos rajonos piedāvāti neapbūvēti gabali, bet tie atrodas uz klints. Kaut gan bībelē teikts, ka namu nevajaga celt uz smilšiem, bet uz klints, celtniecības speciālisti domā, ka tas varētu izmaksāt dārgi, jo var rasties neparedzēti šķēršļi. Kaut gan apsvērtas iespējas par lielāka klīnšu gabala iegādi, komiteja no izšķirīgās atbildes pagaidām izvairījusies, jo pastāv dažas citas iespējas.

Nujorkas pilsēta katru mēnesi publiskās izsolēs pārdod vairākus simtus zemes gabalu dažādos pilsētas rajonos. Komiteja vēro šos sludinājumus, bet pagaidām nekā piemērota nav atradusi. Piedāvātie īpašumi ir mazi, nepiemērota izmēra vai nepiemērotā rajonā. Pilsētas nekustamu īpašumu pārvalde solījusi sadarbošanos, ja komiteja pati atrastu piemērotu pilsētas

Indianapoles latviešu m

DV apvienības Indianapolē sporta kopas sarīkojumā, 1. un 2. augustā Indianapolē, pašu spēkiem uzpostajā un sakārtotajā vietējās Batlena universitātes laukumā risinājās Indianapoles latviešu 1964. gada (9. gadskārtējās) meistarsacīkstes vieglatlētikā.

Kaut gan karstums un iveice bija ārkārtīgi: dzīvsudraba stabiņš sacīkšu laukumā rādīja pāri par 105 gr. F, un bija 91 % mitruma, meistarsacīkstēs bija 13 dalībnieku — 9 vīrieši, 4 sievietes, startējot 14 disciplīnās. Arī kvalitātīvais sniegums vietējiem apstākļiem bīja jau itin teicams, istenojoties 4 jauniem Indianapoles latviešu rekordiem, 6 jauniem meistarsacīkšu rekordiem un veselai rindai jaunu personisko rekordu. Jauni Indianapoles latviešu rekordi sasniegti 60 m sievietēm — Dace Ābeltiņa 9,3 sek. (līdzšinējais rekords — Valda Grīslīte 9,4 sek., 1954. gadā), tāllēkšanā sievietēm — Lauma Kūriņa 4,05 m (līdzšin. rekord 3,98 m, 1963. sievietēm — L (līdzšin. rekord 1,24 m, 1968. g nā sievietēm — m (Līdzšin. re līte 19,76 m, meistarsacīkšu ti tikko piemi nās un 100 m 12,2 sek. (līdz Burģis 12,3 se diska mešanā Grīslīte 24,55 n V. Grīslīte 24,2 Meistarsacīkš tātus starptaut tu tabulu nov dza: vīriešu sa Veldre lodes g — 723 p.), Oj grūšanā (12,22 Jānis Ozols 100 550 p.); sievie Valda Grīslīte (9,12 m — 646 gākajiem sevi dārs Grīslītis,

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem atklātas mājuhipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO.
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

15. augustā, plkst. 1 pp. — DV Toronto nod. šaušanas meistarsacīkstes ar sekojošu biedru vakaru — Bērzainē.

22. augustā — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas zālē Losandželosas ceļojošā teātŗa izrāde Kurrpurrū, Anša Tipāna iestudējums.

5. septembrī — Kanadas DV meistarsacīkstes šaušanā, sporta spēles un zaļumballe — Toronto latv. mednieku un makšķernieku lauku īpašumā Bērzainē.

5. septembrī — plkst. 8 vak. Kanadas latviešu katoļu apvienības 15 gadu jubilejas balle Kolumbus zālē, 582 Sherbourne ielā.

6. septembrī —plkst.5 p. p. Ksenijas Brantes koncerts Sv. Mikeļa katedrāles mūzikas zālē Kanadas Latviešu katoļu apvienības sarīkojums.

8. oktobrī — plkst. 8,30 vakarā Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapv. sarīkojums.

18. oktobrī — Toronto baptistu draudzes 13. gada svētki Walmer Road dievnamā plkst. 3.

23. oktobrī — inženieru balle Park Plaza hotelī, sākums pl. 7,30 vakarā.

24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā vīru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

No 31. oktobŗa — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 Huron ielā.

5. novembrī — plkst. 8,30 vakarā Valijas Melliņas (mecosoprāns) un Verenas Stelpas - Dambrānes (klavieres) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapvienības sarīkojums.

7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Torontō Latviešu nama zālē.

14. novembrī — plkst. 7 vakarā Lāčplēšu dienas atceres akts, Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. Plkst. 8 vakarā — Mārtiņu balle.

SV. KATARINES

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

HAMILTONA

3. oktobrī — plkst. 6,30 vak. Hamiltonas DV gada svētki Connaught viesnīcas Kristallu balles zālē.

14. novembrī — plkst. 6,30 vak. 18. novembŗa svinības Connaught viesnīcas Sheraton zālē. Rīkotāji: Jaunatnes pulciņš, Latv b-ba un DV nodaļa.

Dzīve Savienotas Valstīs

Nav viegli atrast

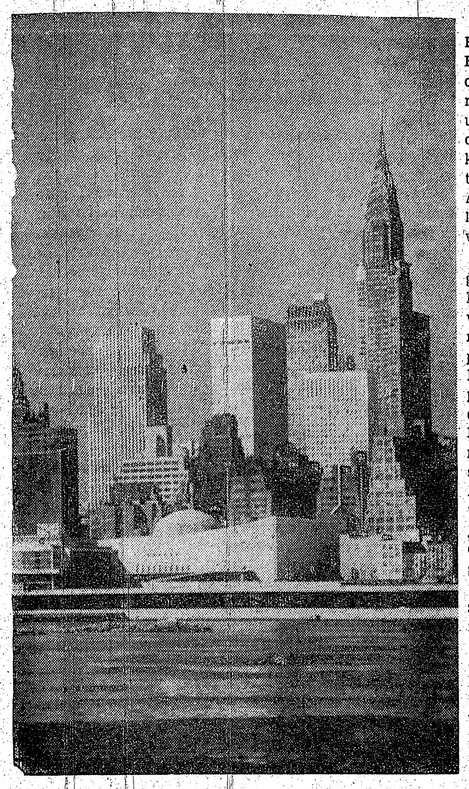

Nujorka ir ASV latviešu lielākais centrs.

Nav viegli atrast piemērotu apbūves gabalu Nujorkā, to liecina Nujorkas latviešu ev.-lut. draudzes Bronksas rajona nekustama īpašuma iegādes komitejas pūles, šim rajonam, liekas, ir pietiekamas summas, lai iegādātos īpašumu, jo bankā skaidrā naudā ir 40.000 dolaru, bet solījumi maksāt un parezdamie ienākumi no dažiem sarīkojumiem kopsummu pacel uz $ 50.000.

Bronksas rajons savu baznīcu un svētdienas skolu vēlētos tur, kur tās visvairāk latviešiem visvieglāk aizsniedzamas. Diemžēl, šīni rajonā visgrūtāk dabūt piemērotu īpašumu. Dažos tālākos rajonos piedāvāti neapbūvēti gabali, bet tie atrodas uz klints. Kaut gan bibelē teikts, ka namu nevajaga celt uz smiltīm, bet uz klints, celtniecības speciālisti domā, ka tas varētu izmaksāt dārgi, jo var rasties neparedzēti šķēršļi. Kaut gan apsvērtas iespējas par lielāka klinšu gabala iegādi, komiteja no izšķirīgās atbildes pagaidām izvairījusies, jo pastāv dažas citas iespējas.

Nujorkas pilsēta katru mēnesi publiskās izsolēs pārdod vairākus simtus zemes gabalu dažādos pilsētas rajonos. Komiteja vēro šos sludinājumus, bet pagaidām nekā piemērota nav atradusi. Piedāvātie īpašumi ir mazi, nepiemērota izmēra vai nepiemērotā rajonā. Pilsētas nekustamu īpašumu pārvalde solījusi sadarbošanos, ja komiteja pati atrastu piemērotu pilsētas īpašumu. Pilsēta arī solījusies nākt ar saviem priekšlikumiem, kā to izdevies nokārtot pie pēdējās tikšanās komitejas kasierim J. Spirģim.

Īpašums ar baznīcu Jonkeru pilsētā pie Nujorkas pilsētas robežas pagaidām nav dabūjams, jo Jonkeru būvju valde nav vēl izšķīrusies par šī gabala nākotni. Šim īpašumam ir vairāki gribētāji.

Vēl vienmēr komitejai īpašumus vai neapbūvētus zemes gabalus piedāvā privātas firmas, bet cenas ir vismaz divreiz augstākas nekā par pilsētas īpašumiem.

Nujorkas pilsētas platība, sadīdzinot ar iedzīvotāju skaitu, ir maza un maz ir neapbūvētu zemes gabalu. Labos rajonos īpašumus maz pārdod, bet sliktos latvieši negrib iet. Bronksas austrumu pusē vēl ir pietiekami daudz neapbūvētas zemes, arī rajoni nav slikti, tikai grūti ar satiksmi. Vecākiem cilvēkiem, kas visvairāk apmeklē dievkalpojumus, ir grūti atrast piemērotu satiksmes līdzekli, ja jāpalaujas tikai uz autobusu satiksmi, pie tam ne tikai vienu līniju, bet ar divām vai trim. Šis arī ir iemesls, kāpēc komiteja apbūves gabalus nav meklējusi tālākos Bronksas rajonos, kaut arī tos varētu dabūt par piemērotām cenām. Jāpiezīmē, ka Nujorkas katoļu draudze tomēr savu īpašumu meklē šādos attālākos Bronksas rajonos, kur draudzes locekļi nedzīvo.

AR PĪPI UZ JUMTA

Ziņas no Eiropas vēstī, ka Pirmie latviešu dziesmu svētki Hamburgā pārspējuši visu gaidīto: bijis vairāk dziedātāju, vairāk klausītāju, vairāk ieņēmumu un izdevumu. Apmeklētāji ieradušies no trim kontinentiem, kaut gan Austrāliju pārstāvēja tikai nedaudz cilvēku, bet no Amerikas bija pilna lidmašīnas krava, un, protams, vairums no visām Eiropas valstīm.

Sirmais Rūjienas koŗu diriģents Ludis Alberings atceras Dziesmu svētkus Latvijā, kad viņš bijis Dziesmu svētku karognesējs. Goda vietā tribīnes priekšā atradies Pirmo vispārējo Dziesmu svētku Līgo karogs, kas palicis Latvijā. Par to viņa tēvs dienas grāmatā ierakstījis, ka Līgo karogu darinājušas Rīgas mamzeles un tas izmaksājis 750 sudraba rubļus. Karogs glabājies Rīgas Latviešu biedrībā, un no turienes to ikreiz svinīgi izvadīja uz svētku vietu. Kad VII dziesmu svētkos viņš bijis karoga nesējs, tad varējis pārliecināties, cik tas smags no iešūtā zīda daudzuma. Goda sardzē toreiz stāvēja frakās un cilindros.

Dziesmu svētku atjaunoto karogu izgatavoja pagājušo gadu Nujorkā, gan ne mamzeles, bet nujorkietes. Tā izgatavošana izmaksāja ap 2000 dolaru. Karogu pasniedza Klīvlendas dziesmu svētkos, un tas goda vietā bija arī Hamburgā.

Kaut arī tikko pavadīti Dziesmu svētki ASV un Eiropā, abās šinīs vietās jau gatavojas nākamiem svētkiem. Nolemts, ka nākamie vispārējie dziesmu svētki ASV atkal būs Klīvlendā 1968. gada pavasarī vai rudenī.

Liekas, apmeklētāji ar iepriekšējo svētku norisi bijuši apmierināti, tāpat rīkotāji ar ienākumiem. Bet izteikta arī varbūtība, ka tai pašā gadā notiks arī Otrie Eiropas latviešu dziesmu svētki, iespējams, Zviedrijā, Gēteborgā vai Stokholmā. Tā 1968. gads, 100 gadu kopš Rīgas Latviešu biedrības dibināšanas, būs Dziesmu svētku gads.

★

Ka sācies atvaļinājuma laiks, redzams no tā, ka Nujorkā gandrīz velšķi griezt tālruņa ripu ar latviešu numuriem, jo neviens neatbild. Kādu vakaru no sešiem mēģinājumiem sasniegt kādu latvieti un vismaz parunāties, tikai viens bija sekmīgs, jo pārējie atrodas atvaļinājumā. Arī pasts atnes gandrīz tikai atvaļinājumu sveicienus ar skaistiem dabas skatiem vai kāda moteļa uzņēmumu. Redaktors Kārlis Ķezbers atvaļinājumu pavada Eagle River mežos Ziemeļviskonsīnā, ēdot vēžus un rakstot grāmatu. Kartīte no Zviedrijas un otra no Francijas liecina, ka atvaļinājums pavadīts Hamburgas dziesmu svētkos. Divas citas kartītes rāda Nudžersijas jūrmalu divās dažādās vietās ar 2 latviešu ģimenēm. Kādā citā Kansas motelis, kur apmetusies kāda latviešu ģimene, caurbraucot uz Denveru. Vēl kartītes no Katskillu kalniem norāda, ka arī te latvieši pavada atvaļinājumu.

☆

Latviešiem bijuši labi panākumi soļošanas sportā. Trisdesmitajos gados Jānis Dāliņš „gāza" vienu pasaules rekordu pēc otra gandrīz vai katrā sacīkstē. Viņam par godu bija sacerēta dziesma „Ak, kaut man Dāliņa kājas būtu" un saldumu kārbiņa Veltījums Dāliņam.

A. Bubenko 1936. gadā Berlīnes Olimpiādē ieguva bronzas medaļu 50 km soļošanā. Bijuši arī citi īsāku vai garāku gabalu labi soļotāji. Tagad Anglijā bijis jauns latvieša panākums garās distances soļojumā. Kārlis Āboliņš uzvarējis 100 jūdžu (gandrīz 161 km) soļojumā no Lesteras uz Skegnesi 56 dalībnieku konkurencē, ar laiku 17 stundas, 32 minūtes un 16 sekundes. Soļotāju vidū bijuši 100 jūdžu pasaules rekorda īpašnieks Franks Orilejs un 24 stundu soļošanas rekordists H. Neilsons. Pēc 40 jūdžu nosoļošanas Āboliņš pārņēmis vadību, ko nav atdevis līdz soļošanas beigām, bet pasaules rekordists pienācis pie mērķa gandrīz 15 minūtes vēlāk.

Ezītis

NUJORKA

Mūsu Nujorkas redakcijas vadītāja red. V. Irbes jaunā adrese ir: 4035 Rombouts Ave., BRONX, N. Y. 10466. Tālrunis 994-7917.

Nujorkas draudzes lauku īpašumā Katskillos no 29. augusta līdz 6. septembrim darbosies AS V un Kanadas latviešu skautu un gaidu jendu pirmā Lielgaidu un roveŗu nometne Imanta. Svinīga atklāšana svētdien, 30. augustā, plkst. 12 dienā, lielie ugunskuri 1. un 5. septembrī. Aicināti ciemiņi un atkaŗtājī. Pārnakšņotājiem jāpiesakās — līdz 25. augustam pie vad. P. Matsona, tālr. FO 4-0893.

Traģisks satiksmes nelaimes gadījums notīcis ar diviem latviešu jaunekļiem ap 40 jūdžu no Nujorkas naktī no sestdienas uz svētdienu, 9. augustu. Atgriežoties no atvaļinājuma Meinā pa Nujorkas ekspresceļu pie Tuksido katastrofu cietuši Modris Zīmulis ar Ojaru Ramanu. Domājot, ka pa nakti labāka braukšana, viņi devušies ceļā vēlu vakarā. Pusvienos naktī viņiem virsū uzdrāzusies kāda cita mašīna, mazais vācu Opelis eksplodējis un sācis degt. Pie stūres bijis Modris Zīmulis, kas sadedzis. Viņa līdzbraucējs Ojārs Ramaņs arī cietis smagas apdeguma brūces un kritiskā stāvoklī ievietots Sufernas slimnīcā. Otras mašīnas braucēji cietuši vieglāk.

Modris Zīmulis dzīvoja Bruklinā, studēja tautsaimniecību un šogad gatavojās maģistra grādam. Divus gadus darbojās Nujorkas draudzes Palīdzības fondā. Atstāj māti un divus brāļus, bija 31 gadu vecs. Māc. O. Gulbja vadībā sēru dievkalpojums bija 12. augustā. M. Zīmulis pēdējā gaitā izvadīts 13. augustā.

Daugavas Vanagu apvienības rīkotā teātŗa izrāde notiks 29. augustā Bruklinas Mūzikas akadēmijā. Losandželosas teātris spēlēs M. Ziverta lugu Kurrpurrū A. Tipāna režijā. Biļetes iepriekš pasūtināmas pie O. Baumaņa, tālr. JA 3-4751. Izrādes vakarā tās dabūjamas pie kases.

Priedaines brīvdabas izrādes atkārtojums 15. augustā, plkst. 8 vakarā, A. Brigaderes lugā — „Kad sievas spēkojas". Pēc tam tautas svētki, ar deju, bufeti un uzkodām.

Čikāgas Pieciši Priedainē viesosies 22. augustā Latviešu b-bas jaunatnes pulciņa sarīkojumā. Piecīši sagatavojuši jaunus priekšnesumus un citus pārsteigumus. Pēc tam deja.

I.

GRAND RAPIDI (MICH.)

1. augustā Grand Rapidu un apkārtnes latv. ev.-lut. dr. lauku īpašumā Mežvidos noslēdzās draudzes pārvaldes organizētā bērnu vasaras nometne, kura ilga divas nedēļas. Māc. Kr. Hermanis vadīja svētbrīdi, bet atvadu vārdus teica nometnes vadītāja cand. theol. V. Fricsone; sekoja karoga nolaišana un atvadīšanās. Daudzi bija nometnē iemantojuši jaunus draugus un tika doti solījumi draudzības nostiprināšanai nākotnē. Nometne darbojās ar Mičigenas AS valsts veselības pārvaldes atļauju, to pārbaudīja amatpersonas no Lansingas, kā arī vietējās pašvaldības pārstāvji. Viņi atzina, ka nometne iekārtota un darbojas priekšzīmīgi, bet uzdeva novērst dažus tehniskus trūkumus attiecībā uz kopējo virtuvi.

Latviešu kultūras chronikas un 3. vispārējo latviešu dziesmu svētku Klīvlendā filmu izrādes Grand Rapidos organizēja DV apvienība. Apvienības izbraukumā uz agr. V. Pogas saimniecību pie Loveles piedalījās pulciņš biedru, kas tur pavadīja patīkamas stundas, jo diena bija jauka. Bij. apvienības priekšnieks J. Radziņš stāstīja par saviem iespaidiem un vērojumiem Kalifornijā un piedalīšanos ģen. Ed. Kalniņa bērēs.

30. jūlijā uz 50 mūža gadiem atskatījās Eduards Bacāns. Viņš dzimis Ilūkstes apr. Lašu pag. lauksaimnieka ģimenē. Izmācījies drēbnieka amatu, bet vēlāk bijis policijas dienestā. Vācijas bēgļu posmā dienējis latviešu inženieŗu rotā Manheimā un Sav. Valstīs ieceļojis 1960. g. Grand Rapidos strādā savā speciālitātē vienā no labākiem drēbniecības uzņēmumiem.

19. septembrī Grand Rapidos viesosies Kalamazū Daugavas Vanagu apvienības teātŗa kopa ar Austras Mēteres-Ozolas 3 cēlienu komēdiju „Ciko" izrādi. Uzvedums papildināts ar mūziku, dziesmām, dekorātīvo ietērpu devis H. Celms. Izrāde notiks latviešu biedrības telpās un to organizē vietējā DV apvienība.

Eiropas ceļojumā devušies A. Redlicha un E. Vungas ģimenes, kā arī V. Lauce, apmeklējot dažādas valstis un latviešu Dziesmu svētkus Vācijā.

ČIKĀGA

Uz Daugavas Vanagu dienām, kas 5. un 6. septembrī notiek Indiānapolē, no Čikāgas dosies viru koris Daugavieši diriģenta E. Kupča vadībā, DV sieviešu dubultkvartets ar dir. T. Ozoliņu, apvienības basketbola jaunatnes vienība un šaušanas kopa.

DV apvienība aicina čikāgiešus apmeklēt minētās dienas un paskaidro, ka visa informācija satiksmes, novietošanās un biļešu iegādes jautājumos dabūjama pie apvienības priekšnieka U. Vītola, tel.: AU 7-1841 un pie pārējiem valdes locekļiem.

INDIĀNAPOLE

Firmā latviešu ev.-lut. draudze rīko garīgu koncertu dievnama fondam Batlera universitātes baznīcā, 30 augustā, plkst. 10,30 rītā. Piedalīsies Lilija Gleške, soprāns, Imants Gleške spēlēs vijoli un Maija Ķēkabsone - Harris pie ērģelēm. Ieeja pieaugušiem $ 1,50 un skolu jaunatnei — $ 0,50. V. G.

KALAMAZŪ

Pārdzīvojumiem bagātā M. Ziverta luga „Kurrpurrū", ko izrādīja Ceļojošais latviešu teātris no Losandželosas, uz apm. 200 lielo skatītāju pulku 6. augusta vakarā Civic teātŗa zālē atstāja dziļu pārdzīvojumu.

Izrāde visiem patika, kā saturā ziņā, tā jo sevišķi labo tēlotāju veikumā. Bija patīkami noklausīties lugas autora M. Ziverta uzrunu skaņu lentē, izrādi ievadot un pārsteidza neparastais sākums no skatītāju aizmugures, tāpat arī beigās Antijam aizejot pa izejas durvīm. „Vērtīga, vērtīga izrāde, kaut tik tēlotāji atgrieztos jo drīzi," bija pēdējie vēlējumi, pēc bagātām ziedu veltēm nobeigumā. Tēlotājos bija: Maruta Ludeka, Ansis Tipāns, Spodra Zaļuma un Olafs Stumbrs. Režisors A. Tipāns.

Bez jau iepriekšējā ziņojumā minētiem uz Eiropas dziesmu svētkiem izbraukusi arī koŗa Dziesmu Vairogs valdes pr-ža vietn. Aija Ausekle.

ĀRPUS RAŽNĪCAS

NUJORKĀ

16. augustā, plkst. 9 rītā Bronksas Sv. Toma baznīcā māc. K. Kronis no Vilimantikas; plkst. 11,00 draudzes lauku īpašumā māc. A. Ozols.

CIKĀGA

Cikāgas latviešu ev.-lut. Cīņas draudze, 5015 W. Ferdinand st.

820 Dawners Place, Mīlsu Pestītāja baznīcā.

Latvijas ev.-lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

16. augustā, plkst. 10 dievkalpojums, māc. Strautnieks.

16. augustā, plkst. 12 dienā Kapu svētki Oakridge kapsētā, mācītājs A. Rautenšilds, draudzes koris E. Strautmaņa vadībā.

DETROITA

Sv. Pāvila ev.-lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien.. plkst. 12 dienā Holy Trinity ev.-lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2246. Māc. V. Līventāls.

23. augustā dievkalpojums.

Plkst. 2,00 dievkalpojums Ann Arborā.

6. septembrī dievkalpojums.

Draudzes mācītājs noturēs augusta mēnesī dievkalpojumu arī St. Peter's (German and Saxon) ev. luterāņu draudzē, 12203 Glenfield, 30. augustā pl. 11,00 vācu valodā.

OAKLANDĒ

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. lut. baznīcā, 45 un H ielā.

Santa - Rosā, Betlemes draudzē, Tupper telā 733.

KLĪVLENDĀ

Klīvlendas latviešu ev.-lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

LOSANDŽELOSĀ, KAL.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas latviešu ev.-lut. draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. Mācītāja telefons PO 6-1191.

CIEMOS PIE MANITŪ BĒRNIEM

Ceļojuma piezīmju autors rakstnieks K. Ķezbers.

Pirms simts gadiem Amerikā vēl netrūka brīvu indiāņu cilšu. Tagad Lielā gara Manitū bērni mitinās rezervātos trūcīgos apstākļos un seno varoņgaru demonstrē tūristiem domātos teātros. Vecajiem ļaudīm tomēr patīk atcerēties varoņlaikus, kad bālgīmjus vēl skalpēja un sagūstītos iebrucējus bez liekas kavēšanās sēja pie moku staba.

Lac de Flambeau indiāņu rezervātam šinīs dienās bija lieli svētki. Atklāja ūdensvadu, līdz ar to pieslēdzot šos Amerikas pirmiedzīvotājus pārējai Amerikai. Grūti saprast, kā viņi līdz 1964. gadam varēja nodzīvot turīgajā Viskonsinas AS valsts rajonā bez tekoša ūdens, kāpēc uzmanīgi apjautājos tumšsejainam indiānim par iemesliem.

„Kad baltais cilvēks bija izcirtis visus kokus Flambo ezera rajonā un aizbaidījis meža zvērus, mūs iedzina šais purvos...", viņš sarūgtināts saka. Tad viņš paskatās manī izbrīnījies un nobijies par šādu neparastu jautājumu. Jā, dažkārt tiešām liekas, ka Āfrikas kanibālu valstīnas iemītniekus atbalsta vairāk nekā īstos amerikāņus . . . Jaunie sarkanādainie te ilgi nedzīvo, viņi aiziet uz pilsētu, appreces un iegrimst lielajā kausējumā, kas vēl nav sakusis vienādalainā, kompaktā tautā. Vecie paliek rezervātā, izliek ar to, kas ir, un ar vecās slavas atliekām. Viņi nekaunas nest vecos indiāņu vārdus, valkāt savus tērpus, kopt cilts paražas. Par to stāsta anekdots: pie tiesas ierodas indiānis Čarlijs Skunkss (Smerdelis) un lūdz atļaut mainīt vārdu. „Saprotu, saprotu," viens dalībnieks ir divdesmitos gados.

Šeit meistarsacīkšu labākie tehniskie rezultāti:

Vīriešu sacensībās — 100 m: 1. J. Ozols 12,2 sek., 2. G. Grīslītis 12,8 sek., 3. M. Lakstiņš 12,9 sek. Tāllēkšanā: 1. J. Ozols 5,46 m, 2. K. Augenbergs 5,42 m, 3. G. Grīslītis 5,38 m. Trīssoļlēkšanā: 1. J. Ozols 11,22 m, 2. K. Augenbergs 10,81 m, 3. G. Grīslītis 10,46 m. Augstlēkšanā: 1. K. Augenbergs 1,53 m, 2. A. Gudriks 1,48 m, 3. M. Lakstiņš 1,44 m. Lodes grūšanā (7 dalībnieki): 1. I. Veldre 13,53 m, 2. O. Bērziņš 12,22 m, 3. G. Grīslītis 9,51 m. Diska mešanā: 1. O. Bērziņš 33,50 m, 2. G. Grīslītis 25,75 m, 3. J. Dzelzītis 18,80 m. Šķēpa mešanā (8 dalībnieki): 1. O. Bērziņš 35,50 m, 2. M. Lakstiņš 34,45 m, 3. K. Salmiņš 33,70 m. Veseŗa mešanā: 1. O. Bērziņš 21,20 m, 2. M. Lakstiņš 18,15 m, 3. J. Ozols 17,18 m.

(Nobeigums 8. lpp.)

Indianapoles latviešu meistarsacīkstes vieglatlētikā

DV apvienības Indianapolē sporta kopas sarīkojumā, 1. un 2. augustā Indianapolē, pašu spēkiem uzpostajā un sakārtotajā vietējās Batlera universitātes laukumā risinājās Indianapoles latviešu 1964. gada (9. gadskārtējās) meistarsacīkstes vieglatlētikā.

Kaut gan karstums un tveice bija ārkārtīgi, dzīvsudraba stabiņš sacīkšu laukumā rādīja pāri par + 105 gr. F, un bija 91 % mitruma, meistarsacīkstēs bija 13 dalībnieku — 9 vīrieši, 4 sievietes, startējot 14 disciplīnās. Arī kvalitātīvais sniegums vietējiem apstākļiem bija jau itin teicams, īstenojoties 4 jauniem Indianapoles latviešu rekordiem, 6 jauniem meistarsacīkšu rekordiem un veselai rindai jaunu, personisko rekordu. Jauni Indianapoles latviešu rekordi sasniegti 60 m sievietēm — Dace Ābeltiņa 9,3 sek. (līdzšinējais rekords — Valda Grīslīte 9,4 sek., 1954. gadā), tāllēkšanā sievietēm — Lauma Kūriņa 4,05 m (līdzšin. rekords — D. Ābeltiņa 3,98 m, 1963. g.), augstlēkšanā sievietēm — L. Kūriņa 1,265 m (līdzšin. rekords — D. Ābeltiņa 1,24 m, 1963. g.) un šķēpa mešanā sievietēm — L. Kūriņa 24,50 m (Līdzšin. rekords — V. Grīslīte 19,76 m, 1955. g.). Jauni meistarsacīkšu rekordi sasnieguši tikko pieminētajās 4 disciplīnās un 100 m — Jānis Ozols 12,2 sek. (līdzšin. rek. — Vigo Burģis 12,3 sek., 1953. g.) un diska mešanā sievietēm — V. Grīslīte 24,55 m (līdzšin. rek. — V. Grīslīte 24,29 m, 1960. g.).

Meistarsacīkšu labākos rezultātus starptautisko IAAF punktu tabulu novērtējumā sasniedza: vīriešu sacensībās — Ivars Veldre lodes grūšanā (13,53 m — 723 p.), Ojārs Bērziņš lodes grūšanā (12,22 m — 601 p.) un Jānis Ozols 100 m (12,2 sek. — 550 p.); sievietes sacensībās — Valda Grīslīte lodes grūšanā (9,12 m — 646 p.). Par vispusīgākajiem sevi pierādīja Gundars Grīslītis, vienīgais sekmīgi startēdams visās 8 vīriešu disciplīnās, un Valda Grīslīte, vienīgā piedalīdamās visās 6 sieviešu disciplīnās. Arī starptautisko IAAF punktu tabulu novērtējumā vislielāko punktu kopsummu „salasija" G. Grīslītis — 2459 p. (Jānis Ozols — 2439 p., Kārlis Augenbergs — 2246 p.) un V. Grīslīte — 2413 p. (Lauma Kūriņa — 2377 p., Dace Ābeltiņa — 1244 p.).

Visu disciplīnu pirmo 3 vietu ieguvēji saņēma krāšņus diplomus, bet visi uzvarētāji — arī skaistas trofejas. Pārsteiguma balvu — mazu kausiņu — jaunākajam sacīkšu dalībniekam ieguva 16 g. v. Kārlis Salmiņš, bet latviešu grāmatu — 15 g. v. Dace Ābeltiņa. Īpašas trofejas par teicamu vispusību saņēma Ojārs Bērziņš un Lauma Kūriņa. Pārskatot meistarsacīkšu dalībnieku dzimšanas datus, interesanti ievērot divas galējas grupas — 5 dalībnieki ir vecāki par 31 g., bet 6 dalībnieki — 18 g. v. vai jaunāki, un tikai

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto. HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI IRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPERCIET PASI SAVUS IPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: Atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, ūdens - ejlas apkure, garāža. Kopīgā cena $ 18.500,-, iemaksa $ 2.500,-.

LEASIDE: Atsevišķa 6 istabu dubultķieģeļu māja. moderna apkure. Kopīgā cena $ 18.000,-, iemaksa $ 3.500,-.

EGLINTON - VICTORIA PARK: Atsevišķa dubultķieģeļu 5 istabu bungalovs ar pagrabā izbūvētu atpūtas telpu. ūdens - ejlas apkure, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Kopīgā cena $ 15.500,-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISA PILSĒTA.

V. Likerts

3. Jelgavas kājnieku pulka atcerei

16. AUGUSTA PULKS ATZIMĒ 45 GADU JUBILEJU

II

Pulka vecākie virsnieki pamazām pensionējās un aizgāja dienestā uz citiem resoriem. Viņu vietā ik gadus 29. septembrī ieradās jaunie, Kara skolu beigušie virsnieki, tie bija kā jaunas asinis veco kadru papildināšanai, un tajā dienā pulkā valdīja svētku noskaņojums, un tad pēc darba dienas noslēguma — vakarā Virsnieku klubā sekoja tradicionālais jauno virsnieku uzņemšanas mielasts. Kluba baltā zālītē, pie pakavveidā sakārtotajiem galdiem, galda vidū sēdēja pulka komandieris ar vecākajiem virsniekiem, bet flankos jaukti visi pārējie, tad apkārt ceļoja dāvinātie un sacīkstēs iegūtie vīna kausi. Kapelmeistara E. Kuškēvica vadībā orķestris atskaņoja paša komponēto: „Cel mani pār pār Daugavu!"

Tādā pašā veidā draudzīgā virsnieku saime atvadījās arī no pulka aizejošiem virsniekiem, kā arī uzņemot inspekcijās un citos gadījumos divizijas un armijas komandierus un pulka svētkos uzņemot daudzos lūgtos viesus. Jo krāšņi bija pulka 15. gadasvētki — 1934. gadā, kad kā goda viesi pulku līdz ar augstām valsts un pašvaldības amata personām sveica pamatvienību — Studentu rotu komplektējošo korporāciju: Selonijas, Letonijas, Tālavijas, Letgalijas un Fr. Lettica prezidiji ar karogiem, lielajās krāsu lentēs, jo impozantā gājienā virzoties garām visai pulka parādes frontei ar satiksmes ministru B. Einbergu kā Selonijas pārstāvi priekšgalā.

Pēc parādes un kopīgām pusdienām pulka laukumā notika sporta sacīkstes un teātra izrāde Jelgavas latviešu biedrībā, ar sekojošu sabiedrisku sadzīvi pulka karavīriem, bet balles telpas Virsnieku klubā, tāpat kā Jaungada sagaidīšanā — pildīja virsnieki galā tērpos, kungi frakās ar ordeņiem un dāmas lielajās vakara tualetēs. Tie bija Pulka svētki 16. augustā — kad visa Jelgava savam pulkam par godu bija karogota. Jelgavnieki bija saauguši ar savu pulku un mīlēja savus karavīrus. Lielos pulka svētkus atzīmēja ik pa pieciem gadiem.

Traģiskas un skumju pilnas bija dienas, sākot ar 1940. gada 17. jūniju, kad, okupējot Latviju, — nepārtrauktās tanku kolonnas, nākot no Lietuvas un Liepājas, ripoja cauri Jelgavai, ar sarkanarmiešiem uz tankiem kaujas kārtībā — nākot no Lietuvas — pa Akadēmijas ielu un no Liepājas — pa Lielo ielu, tanku ķēdēm kā vergu vazām žvadzot. Sarkanarmiešu vienības ieņēma lepnākās skolas, sabiedriskās ēkas un mūsu karavīru ilggadīgās mājīgi iekārtotās mītnes, bet pulka karavīriem pazemojošā kārtā bija jāpārvācās uz nabadzīgām mājām telpām Akadēmijas ielā un uz citām pagaidmītnēm.

Virsniekiem un virsdienesta instruktoriem bija jāatstāj mājīgi iekārtotās un ierastās kluba telpas Veismaņa ielā ar plašu bibliotēku un ar gleznām ar Atbrīvošanas kara motiviem. No cepurēm bija jānoņem Valsts ģerboņa atveids, vēlāk arī saulīte un pogas. To vietā nācās piestiprināt piecstūraino zvaigzni. Ar naidu sirdīs un bez iespējas sagaidīt iebrucējus ar ieročiem, uz ko kareivji gadskārtējos iesaukumos veselus divdesmit gadus tika sagatavoti, tagad bija jānoskatās, kā iebrucējs okupēja dzimto vietu un valsti, reizē uzsākot izlaupīšanu. Par pulka politisko komisāru jeb kā toreiz sauca, par politisko audzinātāju ieradās nupat no cietuma izlaistais pagrīdnieks Vecrumba ar pulkvežleitnanta zīmotnēm pie apkakles un ar sarkanu lenķi uz kreisās svārka piedurknes. Par bataljonu un rotu politiskajiem audzinātājiem nāca jauni cilvēki kapteiņu zīmotnēs no SSS organizācijas. Vēlāk viņu vietā ieradās krievi.

Septembra mēnesī pulku izformēja, un izformētās vienības nosūtīja uz Kuldīgas - Edoles rajonu, kur jaunformētā Territoriālā korpusa ietvaros, kopā ar citu bij. Latvijas armijas izformēto vienību karavīriem, — iedalīja Sarkanarmijas 195. kājnieku pulkā. 1941. g. pavasarī visas jaunformētās daļas no Kuldīgas rajona aiztransportēja uz Liteni, Ostroviešiem — Ziemeļvidzemē. Ērkšķainais mocekļu ceļš daudzus pulka virsniekus un arī dažus instruktorus, pār to, ka tie bija latvieši, — no Jelgavas, Kuldīgas un Litenes aizveda uz čekas moku pagrabiem un uz Sibiriju. Starp tiem minami: — Kēlers, Berlands, Briesma. Cervinskis, Freimanis, Jakimovics, Pumpe, Hofmanis, Ošiņš, Graudums, Jeremovics, Labsvīrs, Petkevics, Vētra, Gintaps un ci ti. Jau pirms pulka izformēšanas dažus virsniekus atvaļināja no dienesta, tie nebija vēlami, bet vispārējais virsnieku likvidācijas plāns vēl nebija visos sīkumos izstrādāts. Biju no dienesta atvaļināts, un kādreiz 1941. g. agrā pavasarī vilcienā no Saldus braucu uz Jelgavu. Vilcienā iekāpa arī daži bijušie pulka, tagad jaunformēto daļu kareivji — jau sarkanarmiešu nozīmēs. Tie savā starpā klusi sarunājās. Viens no viņiem izņēma savu kabatas portfeli. Skatos — portfeliša iekšpusē pulka mazā parauga krūšu nozīme, otram — maciņa iekšpusē piestiprināta — bijušā cepures nozīme — saulīte. Silta tuvības strāva izgāja caur ķermeni un smaids izraisījās man uz lūpām. Kādreiz agrāk mācībās dzirdēju, ka kaprālis paskaidroja kareivjiem krūšu zīmes nozīmi: baltais krusttiņš — uzticība tēvzemei, trīs zvaigznes uz sarkanbaltsarkanajām krāsām — mūžīgā Latvija. Šie ideāli no 1919. / 20. g. cīņu laikiem bija ieaudzināti un palikuši karaviru sirdīs arī 1940. / 41. gadā. Tad, karam sākoties, viņi norāva un aizsvieda sarkanarmijas emblēmas, un veselām grupām pārgāja partizānu vienībās savu virsnieku vadībā. Otram pasaules karam attīstoties, daudzi bijušie 3JKP karavīri ar savu iemīļoto ilggadīgo pulka komandieri Apsīti priekšgalā cīnījās atkal tāpat kā 1919. /20. g. pie Zilupes, Mudes, Osvejas, Rēznas. Daudzi bijušie pulka karavīri ir nolikuši savas galvas Otrā pasaules karā, tuvos un tālos cīņu laukos. Kad 1944. g. 28. jūlijā krievi iebruka Jelgavā, — tad kā komandieri un kā atsev. leģionāri daudzi bijušie 3JKP karavīri ir piedalījušies kaujās savas dzimtās pilsētas aizstāvēšanā: kapt. Sukatnieks, kapt. Lazdulzieds, kapt. Stirna, kapr. Freimanis ar sa vām vienībām. Pilsētas aizstāvēšanas kaujās Rūpniecības ielas rajonā krita virsleitnants Cērpiņš. Pārejas pār Lielupi pie Bauskas ar aizsargiem tajā laikā turēja kapt. Ujuks. Sakarā ar to krievi jūlija mēneša izrāvienā nespēja izrauties uz Rīgu. Karogā rakstītā pulka devīze bija: „Mēs iesim tur, kur tēvzeme sauks". Šī devīze ir dzīva un aktuāla arī šodien, un tagad visā pasaulē izkaisīti, 16. augustu atzīmējot, bijušie 3JKP karavīri savstarpēji sasaucas un svēti apņemas šai devīzei sekot arī nākotnē; tadā garā audzinot arī savus dēlus un meitas, — tā ir ķīla Latvijas brīvībai.

VECTĒVA ZINTIS

Par pacelšanos un pazemināšanos

Ja kāds ar savu darbu ir pacēlies pāri citiem, tad droši varam sacīt, ka tādam vai nu Dievs piešķiris kādas izcilas dāvanas, vai arī darbā viņu pavadījusi kāda liela un skaista ideja. Bet ja kāds ir noslīdējis zemāk par citiem, tad pieņemam, ka vai nu tas gribējis iespēt nelespējamo vai arī — nav gribējis nekā.

Nekas tā nepazemina cilvēku kā nekā negribēšana.

Par sāpju asarām

Ja kādreiz tev par ko dziļi sāp, līdz asarām sāp, tad vairies no citiem un nerādi tiem savas asaras.

Sāpju asaras ir vissvētākās asaras, bet laudis bieži vien mēdz nopulgot tos, kas tās lējuši.

Par pareizi un nepareizi izvēlētu ceļu

Mēdz teikt, ka daži cilvēki savā dzīvē netiekot nekur uz priekšu: visi viņu pasāktie ceļi vienmēr atgriežoties atpakaļ savā izejas punktā. Bet tās ir maldīgas domas. Īstenībā nav tāda ceļa, kas ietu atpakaļ; ir tikai pareizi vai nepareizi izvēlēti ceļi.

Par dziļo redzēšanu

Mūsu pazīstamais tēlnieks Miķelis Geistauts, veidodams manu portretu, bija izveidojis portretā arī to, kas dziļu paslēpts manā dvēselē un kas zināms tikai man vienam.

Kad, šo atklājumu pamanījis, prasīju tēlniekam, kā tas iespējams, tad maestro mierīgi man atbildēja: „Raditājs cilvēkiem piešķiris divējādas redzēšanas: parasto un dziļo redzēšanu."

Par pacelšanos tuvāk . . .

Ja esi atradis ko lielu un skaistu, — tad klusē un apbrīno to. Klusēdami mēs visam kam pacelamies tuvāk.

Par mūsu bēdām un skumjām

Kā mūsu bēdas ir tikai izbēdājamas, tāpat arī mūsu skumjas ir tikai izņēsājamas — izskumstamas. Kā bēdas, tā skumjas ikvienam Dieva noliktas, un tās, dažkārt, izbeidzās tikai nākamā — Aizsaules dzīvē — pie mūžības namdurvju sliekšņa.

Bet vai nav tā, ka tie, kam ir skumjas un bēdas, meklējas, kur tās nolikt, un meklēdami, bieži vien, atrod ceļu uz Dievu? — Lūk, tamdēļ skumjas un bēdas nav tas sliktākais mūsu bezdievības laikmetā.

Par mūsu atmiņām

Atmiņas ir kā pārlaicīgas puķes, kuŗas nekad nebeidz ziedēt un smaržot. Šai puķu dārzā ikviens mēs atrodam gan savus sapņus un ilgas, gan savas bēdas un priekus; savus vistuvākos un arī savus tāltālos draugus.

Kopsim un sargāsim savas atmiņas, lai, tās pazaudējuši, vispēdējie nabagi.

Par savas laimes neredzēšanu

Vai nav tā, ka laime dažreiz cilvēku apskurbina tik ļoti, ka viņš vairs nesaredz arī pats savas laimes? — Un vai nav arī tā, ka tikai tad, kad savu laimi esam pazaudējuši, mēs sākam atjēgt, ka tās mums nav bijis?

Edvarts Tīters

Prof. Leonards Latkovskis

PA SENČU PĒDĀM

Indijā ir provinces nosaukums Lātā. Daudzskaitlī šis vārds nozīmē tās zemes iedzīvotājus. Tas atbilst latviešu principam zemes un valsts nosaukumu identificēt ar tautas nosaukumu, kā tas ir, piemēram, t. dz. „Leišos mans arājiņš". Tagad mēs sacītu: Lietuvā ir mans arājiņš. No minētā vārda ir vairāki atvasinājumi: lāti (tas, kas pieder pie Lātas, tautas nosaukums). Lātāvya ir tās provinces daļa. Nav ne mazāko šaubu, ka te mums ir darīšana ar mūsu tautas nosaukuma sākumu. Sanskrita valodā tās vārds rakstīts un izrunāts tikai ar gaŗu ā skaņu. Ievērosim, ka vecie cilvēki Latgales vārdu izrunāja tikai ar gaŗu ā, tātad Lātgola, tāpat ar gaŗu ā izrunāja arī tā vārda atvasinājumus. Tāpat jāievēro, ka poļu nosaukums Latvijai ir Lotwa, kur o skaņa iet atpakaļ uz gaŗu ā skaņu. Lātākārya ir bijis slavens matēmatiķis un astronoms Indijā.

Mūsu senči ir saukušies par lātiem un šo vārdu, virzīdamies no Mazāzijas Baltijas jūras virzienā, ir paturējuši, un, nonākot Daugavas baseinā, viņi daļu būja klāt otru daļu, proti — gali, jo tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz augšu, tika saukti latgali, un tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz leju un kam bija arī osta uz Daugavas, saukti zemgali (zemā gala ļaudis), kamēr pati Daugavas ieteka bija lībiešu cilšu rokās. No baltu jeb aistiešu ciltīm Latvijas telpā kurši bija vienīgie, kas sasniedza jūru, kamēr latgali, vai pa vecam latvieši (lati, latvji) Baltijas jūru nebija sasnieguši arī Latvijas neatkarības laikā. jo jūrmalu apdzīvoja lībiešu ciltis. Latgalus un zemgalus min Nestora chronika 11 g. s., bet tas nenozīmē, ka tas vārds nav pastāvējis agrāk. Viļņas apgabalā ir muiža, ko sauc Latgola, un Baltkrievijā ir sādžas nosaukums Latygolcy un vēl tagad pastāv uzvārds Latygolcev.

Sanskrita valodā ir vārds lila, kas nozīmē rotaļa, laika kavēklis, lilita rotaļāšanās un lila kamala ir lotosa puķe, kuŗu lieto rotaļai. Tam vārdam ir sakars ar mūsu vārdu lielīties, lielībnieks, lielīšanās u. t. t., jo lielību jau neviens nopietni neņem, bet uztver kā laika kavēkli. Arī kamols noder rotaļai, sal. tautas dziesmu: dziesmas tinu kamolā un: pa vienai i šķetināju. Sanskrita valodā arī ir vārds kalpaka ar nozīmi mēra vienība, mērs.

Ir jāteic pāris vārdu par galu. Par to esmu plašāk rakstījis Dzeives 45. n-rā. Gals senāk ir bijis politiski administratīvs vārds un ir nozīmējis: vara, centrs ,valdīšana. No tam vēl kāzu tradicijās: līgavas gals un līgavaiņa gals. Tāpat vārda pirmatnēja nozīme ir palikusi teicienā: tikt galā, kas nozīmē sagali, jo tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz augšu, tika saukti latgali, un tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz leju un kam bija arī osta uz Daugavas, saukti zemgali (zemā gala ļaudis), kamēr pati Daugavas ieteka bija lībiešu cilšu rokās. No baltu jeb aistiešu ciltīm Latvijas telpā kurši bija vienīgie, kas sasniedza jūru, kamēr latgali, vai pa vecam latvieši (lati, latvji) Baltijas jūru nebija sasnieguši arī Latvijas neatkarības laikā. jo jūrmalu apdzīvoja lībiešu ciltis. Latgalus un zemgalus min Nestora chronika 11 g. s., bet tas nenozīmē, ka tas vārds nav pastāvējis agrāk. Viļņas apgabalā ir muiža, ko sauc Latgola, un Baltkrievijā ir sādžas nosaukums Latygolcy un vēl tagad pastāv uzvārds Latygolcev.

Sanskrita valodā ir vārds lila, kas nozīmē rotaļa, laika kavēklis, lilita rotaļāšanās un lila kamala ir lotosa puķe, kuŗu lieto rotaļai. Tam vārdam ir sakars ar mūsu vārdu lielīties, lielībnieks, lielīšanās u. t. t., jo lielību jau neviens nopietni neņem, bet uztver kā laika kavēkli. Arī kamols noder rotaļai, sal. tautas dziesmu: dziesmas tinu kamolā un: pa vienai i šķetināju. Sanskrita valodā arī ir vārds kalpaka ar nozīmi mēra vienība, mērs.

Ir jāteic pāris vārdu par galu. Par to esmu plašāk rakstījis Dzeives 45. n-rā. Gals senāk ir bijis politiski administratīvs vārds un ir nozīmējis: vara, centrs ,valdīšana. No tam vēl kāzu tradicijās: līgavas gals un līgavaiņa gals. Tāpat vārda pirmatnēja nozīme ir palikusi teicienā: tikt galā, kas nozīmē sagali, jo tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz augšu, tika saukti latgali, un tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz leju un kam bija arī osta uz Daugavas, saukti zemgali (zemā gala ļaudis), kamēr pati Daugavas ieteka bija lībiešu cilšu rokās. No baltu jeb aistiešu ciltīm Latvijas telpā kurši bija vienīgie, kas sasniedza jūru, kamēr latgali, vai pa vecam latvieši (lati, latvji) Baltijas jūru nebija sasnieguši arī Latvijas neatkarības laikā. jo jūrmalu apdzīvoja lībiešu ciltis. Latgalus un zemgalus min Nestora chronika 11 g. s., bet tas nenozīmē, ka tas vārds nav pastāvējis agrāk. Viļņas apgabalā ir muiža, ko sauc Latgola, un Baltkrievijā ir sādžas nosaukums Latygolcy un vēl tagad pastāv uzvārds Latygolcev.

Sanskrita valodā ir vārds lila, kas nozīmē rotaļa, laika kavēklis, lilita rotaļāšanās un lila kamala ir lotosa puķe, kuŗu lieto rotaļai. Tam vārdam ir sakars ar mūsu vārdu lielīties, lielībnieks, lielīšanās u. t. t., jo lielību jau neviens nopietni neņem, bet uztver kā laika kavēkli. Arī kamols noder rotaļai, sal. tautas dziesmu: dziesmas tinu kamolā un: pa vienai i šķetināju. Sanskrita valodā arī ir vārds kalpaka ar nozīmi mēra vienība, mērs.

Ir jāteic pāris vārdu par galu. Par to esmu plašāk rakstījis Dzeives 45. n-rā. Gals senāk ir bijis politiski administratīvs vārds un ir nozīmējis: vara, centrs ,valdīšana. No tam vēl kāzu tradicijās: līgavas gals un līgavaiņa gals. Tāpat vārda pirmatnēja nozīme ir palikusi teicienā: tikt galā, kas nozīmē sagali, jo tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz augšu, tika saukti latgali, un tie, kas dzīvoja gar Daugavu uz leju un kam bija arī osta uz Daugavas, saukti zemgali (zemā gala ļaudis), kamēr pati Daugavas ieteka bija lībiešu cilšu rokās. No baltu jeb aistiešu ciltīm Latvijas telpā kurši bija vienīgie, kas sasniedza jūru, kamēr latgali, vai pa vecam latvieši (lati, latvji) Baltijas jūru nebija sasnieguši arī Latvijas neatkarības laikā. jo jūrmalu apdzīvoja lībiešu ciltis. Latgalus un zemgalus min Nestora chronika 11 g. s., bet tas nenozīmē, ka tas vārds nav pastāvējis agrāk. Viļņas apgabalā ir muiža, ko sauc Latgola, un Baltkrievijā ir sādžas nosaukums Latygolcy un vēl tagad pastāv uzvārds Latygolcev.

Tāpat ir jāievēro, ka Indijā ir Krūmu un Lašu upes. Sanskrita valodā lasi sauc rakša, kur r skaņa ir ieviesusies l skaņas vietā, kamēr visas mūsu raču valodas ir paglabājušas l skaņu: kr. lasosj, vācu Lachs, tāpat arī islandiešu valodā lachs. Tas vārds ir arī Luksemburgas nosaukumā (Lašu pils), Lašu ezeri ir Norvēģijā, Zviedrijā un Somijā. Sanskrita valodā rakša, kas ir. kā minēts, radniecisks mūsu vārdam lasis, nozīmē sarkans (īpašības vārds) un tāda ir arī bijusi laša vārda pamatnozīme, jo lasim ir s a r k a n a gaļa.

Kā uz parallēli var norādīt uz raudas nosaukumu (Latgalē raudive), jo tai zivju sugai ir sarkanas acis. Tā vārda pamatnozīme ir bijusi sarkans, leišu raudonas, grieķu erythron, sanskrita rudhiras „sarkans" Pie tās pašas vārdu saimes pieder r u d e n s, kad valdošās ir sarkanas resp. bronzas krāsas.

Romiešu Jupitenam ir vairāki pievārdi. Tie pievārdi cēlās tā, ka dažādu cilšu reliģijas sastapās, un tā tika piekārti epiteti kādai pazīstamai dievībai. Starp tādiem Jupitera epitetiem viens ir U p i s: Jupiter Upis. Upi ieskata par trešo Diānas tēvu. Bija pavisam trīs Diānas, kas atbilst mūsu mēnesnīcai. jo Diāna bija mēness dieviete. Tas stāv sakarā ar trim galvenajām mēness fazēm: jauns, pilns un dilstošs mēness. Romieši izdilušu mēnesi sauca: Luna silens (klusais mēness, jo spidošu mēnesi ieskatīja par runājošu mēnesi), latvieši to sauc par tukšu mēnesi, izejot no auglības viedokļa, jo mēness simbolizēja dzīvības augšanu un attīstīšanos. Aiz tā iemesla pie daudzām tautām, to starpā pie senebrējiem, romiešiem un latviešiem, kāzas drīkstēja notikt resp. slēgt laulību tikai augošā vai pilnā mēnesī, bet nekad dilstošā mēnesī. Jupitera pievārds, kas, kā minēts, ir Upis, ir piederējis kādai no mūsu senču ciltīm un sakars ar upi ir tās, ka tiklab mazu bērnu vai arī dzīvnieku ierašanos ģimenē citiem bērniem izskaidroja, ka upīte ir atnesusi. Tāda tradicija pastāvēja pat jaunākos laikos. Par trim Diānām var sīkāk palasīties pie Cicerona De Natura Deorum (3. 23. 58.).

Dienvidslavjā starp kroatiem ir pazīstami šādi uzvārdi: Milosavljevič un Radosavljevič. Ir skaidrs, ka tie ir mūsu radu cilšu vārdi: mīļā saulīte un rādā saulīte. Minētie uzvārdi nekādā ziņā nav slavu uzvārdi, jo tur sauli sauc citādi: solnce, slonce u.t.t. Latviešiem ir pazīstama tautas dziesma: saulīte mīļa, māmiņa jauka. Rāds (kā īpašības vārds) nozīmē priecīgs, un to pazīst Latgalē ,gan vairāk saliktu ar negāciju: narōds „nepriecīgs, rūpju un sliktas nojautas nomākts", tas nav nekāds patapinājums no slavu valodām, bet vecs mantojums no pirmvalodas. Ja jau mūsu tauta ir uzglabājusi simtiem citu vecu vārdu, tad kāpēc tā nebūtu varējusi uzglabāt arī šo. Vispāri ar patapinājumiem daži mūsu valodnieki ir bijuši ļoti „devīgi", vecus latviešu vārdus ir „atdēvinājuši " citām tautām un ieskatījuši par aizņemtiem, lai gan tā domāt nav nekāda pamata. Mums ir gadu tūkstošiem veci vārdi, piem., tāds ir āmrija, pirmajā daļā ir vārds, kas ir sastopams grieķu valodā ōmas un sanskrita āmas „jēls, nevārīts, zaļš".

OPERDZIEDONE ASTRIDE VARNEJA

par sevi stāsta: „Tas ir gadījums, ka uz skatuves, t. i. mākslinieku gaitās, saucos tāpat kā dzīvē, jo gandrīz visi mākslinieki skatuves vārdā saucas citādi nekā dzīvē. Astrida ir zviedru vārds. Esmu piedzimusi Stokholmā. Mana māte mani nosauca Zviedrijas princeses Astrides vārdā. Turpretim Varny ir ungāru vārds. Patiesības labā jāsaka, ka man nav tikai ungāru asinis vien, bet mani senči bijuši arī no Badenes un Francijas. Tā kā ar savu piekto gadu esmu augusi Amerikā, tad es sevi ieskatu par Eiropas izcelsmes amerikānieti. Mans tēvs bija dziedonis un režisors, mana māte dziedone. Operas pasaulē, kur viņi darbojās, italiešu un vācu valodas bija parasta lieta. To es dzirdēju savā visagrākajā jaunībā. Visagrākajā, jo pēc sešiem Amerikā nodzivotiem mēnešiem mans tēvs nomira. Manai mātei vienai vajadzēja rūpēties par savu bērnu. Viņa domāja, ka vislabāk varētu sisties cauri, nodibinot Ņujorkā dziedāšanas studiju. Pēc četriem gadiem viņa apprecēja kādu tenoru, kas bija ieradies no Romas. Sakarā ar to manas italiešu valodas zināšanas paplašinājās.

Savā devītajā gadā nolēmu kļūt par koncertu pianisti. Gadiem ilgi mācījos klavierspēli, harmoniju un teoriju.

Kādu dienu kāds labs draugs ielūdza manu māti un mani uz Metropolitēna operas izrādi. Toreiz man bija tieši trīspadsmit gadu. Operas biju jau dzirdējusi, bet šoreiz mani īpaši saviļņoja kāda dziedone — Marija Millere.

Domāju, ka dzīvē visu veido liktenis. Un liktenis gribēja, ka daudz vēlāk ar Mariju Milleri Berlīnes pilsētas operā dziedāju — viņa Sīglindi un es — Brunhildi.

Dzirdot viņu toreiz Metropolitēnā, domāju: „Ja es tā varētu dziedāt kā viņa!" Nu, toreiz nemaz nezināju, ka man „ir balss." Un tā turpināju mācīties klavierspēli. Sarīkoju koncertus un uzstājos par pavadītāju. Bet es jutu, ka manai kreisai rokai nav tā spēka, la. sasniegtu spēles virtuozitāti. Māte man ieteica, ka nebūtu par jaunu, ja iemācītos sekretāres darbu. Kopš tā laika varu ne vien kontraktus izlasīt, bet arī visus nosleptākos „ķēpus" izokšķerēt. Reiz Metā dzirdēju Elizabeti Retbergeru Pučini Toskā dziedam. Man ienāca prātā pamēģināt šo lomu, tā sakot — pa jokam. Dziedāju ar visu spēku, un iznākums bija: trīs dienas „bez balss". Lai tas vairs neatkārtotos, lūdzu māti dot man dziedāšanas stundas. Tā tas turpinājās sešus mēnešus, tad it kā atslāba dzinējspēks, līdz Metropolitēnā dzirdēju R. Vagnera Rheingold. Dziedājumi atkal mani saistīja. Dabūju kāda dziedoņa skolotāja adresi un aizgāju pie viņa: tas bija Hermans Veigerts. Uzklausījis mani, viņš teica: „Jaunkundze, jūs varētu kaut kas kļūt, bet jums jāmācās trīs gadi, un šajā laikā nedrīkstat nevienam priekšā dziedāt. Jums jāiemācās vairākas operu ārijas. Jums jāmācās:!"

To īpaši gribu pasvītrot tādēļ, ka lielākā daļa jauniesācēju grib ātrāk nokļūt uz skatuves, neieturot mācīšanās laiku. Tā gan reizēm viņiem paskiŗas ceļš uz skatuvi ātrāk, bet ātrāk arī prom no skatuves. Tātad pacietību un pamatīgi mācīties, ja grib labi un ilgi dziedāt.

Amerikā ir tā, ka katram pašam jātiek ar sevi galā. Tā arī man vajadzēja atrast ienākumus dzīvošanai un stundu samaksai. Atsaucos uz kādu sludinājumu, ka meklē sekretāri — pārdevēju, vairāku valodu pratēju, dejas mākslas grāmatu pārdošanai. Mani tur pieņēma. Pārbaudē es viegli varēju runāt krievu vārdus, piem., Diaghilev: Mūsu grāmatnīcu apmeklēja visdažādāko tautību pircēji.

Kādu dienu man skolotājs teica, ka gribot, lai viņa draugs, Georgs Szels, Klīvlendas simfoniskā orķestŗa diriģents mani pārbauda. Aizbraucu uz Klīvlendu. Szēls pēc mana dziedājuma tikai teica: „Kādēļ jūs nedziedat Džonsona kungam priekšā? Tas bija Metā intendants. „Lūdzu atsūtiet man savu repertuāru". Uzrakstīju 20 partijas, bet man šķita, ka tas Metropolitēnam par maz, un pierakstīju klāt: „Citas pašreiz iestudēju". Drīz pēc tam dabūju zināt, kādu iespaidu intendantūrā atstājusi mana vēstule: visi esot smējušies. Lai nu kā, tomēr saņēmu aicinājumu ierasties un dziedāt komisijai priekšā. Tur bija Erichs Lensdorfs, mūzikas sekretārs St. Legers un intendants Edvards Džonsons. Divas stundas viņi mani tīrdīja: „Dziediet to un to no „Götterdämmerung", „Jā, paldies!.." un tad no „Tristana" . . . un tad vēl no „Trubadūra". Viņiem bija mana vēstule, un, ar to vadoties, man lika dziedāt, pārbaudot, vai pietiesi uzskaitītās partijas protu, jo pie katras nodziedātās pievilka svītru. Tad Džonsons jautāja: „Ar ko man tagad jārunā?" Es biju pārsteigta. Viņš smējās: „Labi, došu jums līgumu." Viņš vēl piemetināja: „Es gan vēl nezinu, kad un kurā operā varēsim jūs nodarbināt, bet ar tik kuplu repertuāru mums jūs jāpatur."

Tātad mani 1941. gadā „nopirka"rezervē.

Un tad nu notika sekojošais: Kirstene Flagstadte bija aizbraukusi uz Eiropu pie sava vīra un netika sezonas sākumā atpakaļ uz ASV. Viņa dziedāja Vāgnera operās. Austrālietē Mardžorija Lorense ,arī Vāgnera operu dziedone, saslima ar bērnu trieku. Palika vēl Helene Traubele un Lote Lēmane, kurai vajadzēja op. Valkīre dziedāt Sīglindi. Šajā gadījumā intendants teica: „Lai dzied jaunā Varneja. Ja viņa peldēs, labi; ja ne, tad man būs viņas žēl."

Gadījuma pēc pirmo cēlienu biju sagatavojusi skatuvei ar ļoti labu režisoru — Lotaru Valersteinu. Viņš man iemācīja kaut ko nepieciešamu skatuvei: aukstasinību, mieru. Mūziku labi zināju. Tā man raizes nedarīja. Bet ko lai daru ar rokām un kājām? Izrādē biju gluži mieriga. Tikai pēdējā cēlienā man ienāca prātā. Ir taču pieslēgums raidītājam! Operu klausās divpadsmit miljonu cilvēku". Un tad man kļuva karsti.

Mana māte bija ļoti uztraukta. Mēs aizsūtījām pēc laikrakstiem lai lasītu kritikas, bet laikraksti bija pilni kara ziņām, jo japāņi bija uzbrukuši Perl Harbōrai 1941. gada 6. decembrī. Jaunatnei vajadzēja pieteikties kara dienestam. Visu prāti bija satraukti.

Man jau 12. decembrī vajadzēja dziedāt Brunhildi. Metropolitēns savus mākslinieku nepārpūlē, jo ir lielas rezerves. Tā arī es varēju pamazām sagatavoties. 1945. g. februārī man jautāja: „Vai jūs varētu dziedāt Izoldi, jo Traubele ir saslimusi?" Vāgnera dziedonēm „Izolde" ir visgrūtākā partija. Nezināju, vai man ir vajadzīgā izturība. Vai pie manām durvīm klauvē laime jeb vai sāksies nelaime? Bet redzēsim, kas notiks!

Sākoties uvertīrai, mans partneris Laurics Melchiors teica diezgan drastiski: „Astrid, ar savu Izoldes partiju tu apejies kā ar zirgu. Ļauj viņam skriet un, ja viņš grasas aizskriet, tad velc atpakaļ. Visam citam es esmu uz skatuves."

Pēc katra cēliena uz skatuvi no intendantūras atnāca sulainis un vaicāja: „Vai jūs varat vēl turpināt?" Atbildēju: „Jā!" Mīļais Dievs bija ar mani, un es Izoldi veicu. Otrā dienā lasīju kritikas, kuŗas mani padarīja augstākajā mērā laimīgu. Es nevarēju no laimes ne parunāt. Domāju: Kā gan viss turpmāk risināsies? Viss ir pārlieku labi un jauki.

1948. gadā saņēmu no Eiropas pirmo aicinājumu. No Covent Garden operas Londonā. Angliju nejutos kā svešumā valodas pēc. Arī uz skatuves viss risinājās labi. Tai pašā gadā saņēmu

(Nobeigums 8. lpp.)

LOTUS PUĶU VEI
AR KANADAS LATVIEŠU DAILAMATNIE
līdz septembrim
uz 858 Bathurst St., vienu
no Bloor St.
TĀLRUNIS LIDZSINĒJA
Gaidīsim klientus jaunaj
telpās, bet rudenī atkal
paplašinātā veikalā mode
LOTU

Nule saņemtas grāmatas
E. Dunsdorfs un A. Spekke — LATVIJA
1500 — 1600
Z. A. Ozols — LATVIA — A Selected Bi
CELI — Literātūras zinātne — rakstu kr
DV grāmatnīcā,
123 Huron Street, Toronto

A. EGLITIS
RADIO un TELEVĪZIJAS veik
Ierīko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz
no pl. 1 līdz 6 vakarā
IZIRĒ TV par $ 8,- MĒ
161A Roncesvalles Ave., Toront

AUSTRA Š
DĀMU FRIZIERSAI
737 Bloor St., W., pie Grace. To

VENUS
Latviešu
Ādas izs
231 Roncesv
LE 4-4645.

JAUNEKLIS
ar enerģisku raksturu un vidusskolas izglītību
vajadzīgs
uzņēmumā biroja un tamlīdzīgiem darbiem.
Alga apmācības laikā.
Zvanīt EM 8-0792, Toronto.

COLUMBUS STEAMBATH
AND HEALTH CLUB
tagad atvērts publikas lietošanai. Gaisa vēdināšana, Sauna, turku, ēģiptiešu sutas vannas, masāžas, sejas masāžas, vin grošana svara samazināšanai, kalnu saule, roku un kāju nagu kopšana. Atsevišķi nodalījumi vīriešiem un sievietēm.
Atvērts katru dienu no plkst. 11 rītā līdz 12 vakarā.
131 BLOOR ST. W.,
pie Avenue Rd., Colonnade celtnē, tel. WA 5-6383, Toronto.

Izdar
APMET
Lieku
BRU
76
23
Parkoša

TAUTIE
pirms nododat iespiešana
iespiedumdarbus citur, s
LATVIJA - AMERIKĀ -
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪ
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRIBU
KONCERTU PROGRAMM
SARĪKOJUMU BILETE
PLAKĀTUS, DZIESMU
VESTULU VEIDLAP
GRĀMATAS, ZUR
Labs darbs. — Mēren
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NO
123 Huron St., Toronto
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

MIEŽU MILTI
MIEŽU PUTRAIMI MANNAS
RAUPJUMĀ
dabūjami visos latviešu un igauņu veikalos Toronto.
Izsūtām uz pieprasījumu visā Kanadā.
A. ANŠMITS,
443 Quebec Ave.,
Toronto 9.

PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

VICTORIA PARK: Atsevišķu
abu bungalovs ar pagrabā izbū-
ūdens · ejlas apkure, privāts
un garāža. Kopīgā cena $ 15.500,-.

NIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ
A IZVĒLĒ VISA PILSĒTA.

ĒDĀM

ga- Krūmu un Lašu upes. Sanskrita
ora valodā lasi sauc rakša, kur r
no- skaņa ir ieviesusies l skaņas
stā- vietā, kamēr visas mūsu radu
ir valodas ir paglabājušas l skaņu:
alt- kr. lasosj, vācu Lachs, tāpat arī
ms islandiešu valodā lachs. Tas
tāv vārds ir arī Luksemburgas no-
saukumā (Lašu pils), Lašu ezo-
ila, ri ir Norvēģijā, Zviedrijā un So-
ēk- mijā. Sanskrita valodā rakša,
ka- kas ir, kā minēts, radniecisks
eto mūsu vārdam lasis, nozīmē sar-
ārs kans (īpašības vārds) un tāds
ib- ir arī bijusi laša vārda pamat-
bu nozīme, jo lasim ir s a r k a-
bet n a gaļa.
ka- Kā uz paralēli var norādīt uz
tas raudas nosaukumu (Latgalē
olā raudive), jo tai zivju sugai ir ie-
an- sarkanas acis. Tā vārda pamat-
ba- nozīme ir bijusi sarkans, leišu
ba, raudonas, grieķu erythron, san-
skrita rudhiras „sarkans" Pie
lu. tās pašas vārdu saimes pieder
jis r u d e n s, kad valdošās ir
ir sarkanas resp. bronzas krāsas.
ivs Romiešu Jupitenam ir vairāki
ra, pievārdi. Tie pievārdi cēlās tā,
vēl ka dažādu cilšu reliģijas sasta-
un pās, un tā tika piekārti epiteti
ir- kādai pazīstamai dievībai. Starp
ei- tādiem Jupitera epitetiem viens
sa- ir U p i s: Jupiter Upis. Upi
ta- ieskata par trešo Diānas tēvu.
el- Bija pavisam trīs Diānas, kas at-
dlā bilst mūsu mēnesnīcai. jo Diāna
ba- bija mēness dieviete. Tas stāv
sa- sakarā ar trim galvenajām mē-
ot, ness fazēm: jauns, pilns un dil-
as, stošs mēness. Romieši izdilušu
ad- mēnesi sauca: Luna silens (klu-
sts sais mēness, jo spīdošu mēnesi
le- ieskatīja par runājošu mēnesi),
tu latvieši to sauc par tukšu mē-
ba- nesi, izejot no auglības viedokļa,
c. jo mēness simbolizēja dzīvības
ir augšanu un attīstīšanos. Aiz tā
iemesla pie daudzām tautām, to
starpā pie senebrējiem, romie-
šiem un latviešiem, kāzas drīk-
stēja notikt resp. slēgt laulību
tikai augošā vai pilnā mēnesī,
bet nekad dilstošā mēnesī. Jupi-
tera pievārds, kas, kā minēts, ir
Upis, ir piederējis kādai no mū-
su senču ciltīm un sakars ar
upi ir tas, ka tiklab mazu bēr-
nu vai arī dzīvnieku ierašanos
ģimenē citiem bērniem izskaid-
roja, ka upīte ir atnesusi. Tāda
tradicija pastāvēja pat jaunākos
laikos. Par trim Diānām var sī-
kāk palasīties pie Cicerona De
Natura Deorum (3. 23. 58.).
Dienvidslavijā starp kroatiem
ir pazīstami šādi uzvārdi: Milo-
savljević un Radosavljević. Ir
skaidrs, ka tie ir mūsu radu
cilšu vārdi: mīļā saulīte un rā-
dā saulīte. Minētie uzvārdi ne-
kādā ziņā nav slavu uzvārdi, jo
tur sauli sauc citādi: solnce,
slonce u.t.t. Latviešiem ir pa-
zīstama tautas dziesma: saulīte
mīļa, māmiņa jauka. Rāds (kā
īpašības vārds) nozīmē priecīgs,
un to pazīst Latgalē ,gan vairāk
saliktu ar negāciju: narōds „ne-
priecīgs, rūpju un sliktas nojau-
tas nomākts", tas nav nekāds
patapinājums no slavu valodām,
bet vecs mantojums no pirmva-
lodas. Ja jau mūsu tauta ir uz-
glabājusi simtiem citu vecu
vārdu, tad kāpēc tā nebūtu va-
rējusi uzglabāt arī šo. Vispāri ar
patapinājumiem daži mūsu va-
lodnieki ir bijuši ļoti „devīgi",
vecus latviešu vārdus ir „atdā-
vinājuši " citām tautām un ie-
skatījuši par aizņemtiem, lai gan
tā domāt nav nekāda pamata.
Mums ir gadu tūkstošiem veci
vārdi, piem., tāds ir āmrija, pir-
majā daļā ir vārds, kas ir sa-
stopams grieķu valodā ōmas un
sanskrita āmas „jēls, nevārīts,
zaļš".

MIEŽU MILTI
MIEŽU PUTRAIMI MANNAS
RAUPJUMĀ
dabūjami visos latviešu un igau-
ņu veikalos Toronto.
Izsūtām uz pieprasījumu visā
Kanadā.
A. ANŠMITS,
443 Quebec Ave.,
Toronto 9.

LOTUS PUĶU VEIKALS
AR KANADAS LATVIEŠU DAILAMATNIEKU SALONU
līdz septembrim pārcēlies
uz 858 Bathurst St., vienu bloku ziemeļos
no Bloor St.
TĀLRUNIS LIDZŠINĒJAIS — LE 3-3684
Gaidīsim klientus jaunajās pagaidu
telpās, bet rudenī atkal vecajā vietā,
paplašinātā veikalā modernā jaunceltnē.
ARVIDS TIRUMS
LOTUS

Nule saņemtas grāmatas
E. Dunsdorfs un A. Spekke — LATVIJAS VĒSTURE
1500 — 1600 ..... $ 15.00
Z. A. Ozols — LATVIA — A Selected Bibliography .... $ 2.15
CEĻI — Literātūras zinātne — rakstu krājums ..... $ 3.20
DV grāmatnīcā,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.

A. EGLĪTIS —
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnica
Ierīko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9 vak., sestdienās
no pl. 1 līdz 6 vakarā.
© IZĪRĒ TV par $ 8,- MĒNESĪ. ©
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace. Toronto. LE 5-6792

VENUS
PUĶU VEIKALS
© Ziedi un ziedu
sakārtojumi visādām
vajadzībām.
© Latviešu keramika.
© Ādas izstrādājumi.
231 Roncesvalles Ave., Toronto.
LE 4-4645; LE 3-4037 pēc darba
A. PUTNIŅS

JAUNEKLIS
ar enerģisku raksturu un
vidusskolas izglītību
vajadzīgs
uzņēmumā biroja un
tamlīdzīgiem darbiem.
Alga apmācības laikā.
Zvanīt EM 8-0792, Toronto.

Izdaru visāda veida
APMETUMU DARBUS
iekšpusē un ārpusē.
Lieku grīdu plates (tiles).
Darbs garantēts.
BRUNO LIELBĀRDIS
769-8280, Toronto.

COLUMBUS STEAMBATH
AND HEALTH CLUB
tagad atvērts publikas lietoša-
nai. Gaisa vēdināšana, Sauna
turku, ēģiptiešu sutas, vannas,
masāžas, sejas masāžas, vin
grošana svara samazināšanai,
kalnu saule, roku un kāju
nagu kopšana. Atsevišķi noda-
lījumi vīriešiem un sievietēm.
Atvērts katru dienu no plkst.
11 rītā līdz 12 vakarā.
131 BLOOR ST. W.,
pie Avenue Rd., Colonnade
celtnē, tel. WA 5-6383, Toronto.

UPIS
Turner & Porter
APBEDĪŠANAS
BIROJS
Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153
Parkošana abās bēru mājās.

TAUTIEŠI,
pirms nododat iespiešanai savus
iespiedumdarbus citur, sazinieties ar
LATVIJA - AMERIKĀ - SPIESTUVI
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

Mūsu biedrs un revīzijas komisijas loceklis
Ēvalds Zariņš
miris 1964. g. 10. augustā Toronto.
Viņu mīļā piemiņā paturēs:
TORONTO LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA

Mūsu ilggadīgais korists
Ēvalds Zariņš
aizsaukts mūžībā š. g. 10. augustā Toronto.
Vienu pašu baltu zvaigzni
Visai naktij būtu gan;
Vienu pašu dzīvu vārdu,
Kas kā tāla atbalss skan.
Dziļās sērās:
DAINAS KORIS

TEODORS MINKEVICS
Dzimis 1912. g. 26. novembrī Biržos, Latvijā, miris 1964. g. 27. jūlijā
Winipegā, Kanadā.
Ak, retākas rindas
ik gadus mums tiek . . .
Viņu mūžīgā piemiņā paturēs:
DAUGAVAS VANAGU KANADĀ
BĒRU FONDS.

NOTARS
OSKARS PERRO
pienem klientus katrā laikā,
iepriekš pieteicoties pa
tālr. LE 5-5555. Toronto.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
izdara uzņēmumus iekš- un ār-
pus studijas, izgatavo bildes pa-
sēm, apliecībām, kā arī pārfotogra-
fē un palielina dokumentus
un bildes. Amatieru filmas at-
tīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz
iepriekš pieteikt.
HO 6-3300.
445 Pape Ave., Toronto.

A. LAGUNS
APKURU IERIKOTĀJS
204 Oakwood Ave.,
LE 1-6583, Toronto.

PĀRSŪTĀM NAUDU
uz
LATVIJU.
US $ 10.- pret 9 jauniem
rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50
līdz $ 35.-
pārējām summām 10%
Saņemšana 14—21 dienu
laikā.
Sūtījumi apdrošināti.
DV SAINĪŠU NODAĻA,
123 Huron St.,
TORONTO 2-B, ONT.
CANADA

ALFRED STIKUTS
REALTOR
481-0431
592 Mt. Pleasant Rd., Toronto 7.

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS un NOTĀRS
12 Richmond Street East,
Toronto 1, Ontario,
Tel. EM 6-5946.
Suite 107
RO 6-8354 (mājās).
Atvaļinājumā no 15. — 30. aug.

Meklē
VECĀKU SIEVIETI
mazā latviešu ģimenē
(viens pieaugušais un bērns
skolas gados)
kārtējo mājas darbu veikšanai.
Zvanīt vakaros
267-8723, Toronto.

Meklē
SIRSNĪGU un SAPRO-
TOŠU UZRAUDZĪTĀJU
pie viena bērna
pilnu, puslaiku vai dažas stundas
dienā.
Zvanīt
763-2135, Toronto.

Meklē
SIEVIETI
bērna uzraudzīšanai.
$ 80,- mēnesī pie visa
brīva.
Zvanīt 481-2834, Toronto.

Ir liela starpība
apdrošināšanā

VALD. BEBRIS
palīdz Jums
nelaimes gadījumā.
PL 9-0266.

F. Rosav
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANES BIROJS
467 Sherbourne St.,
Toronto.
Tel. WA 4-1408.
☆
Rūpīga un
smalkjūtīga
apbedīšanas
ceremoniju
izkārtošana

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CALLA
727 Danforth Ave., Toronto
HO 6-9911.
BAGĀTĪGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU
SAKĀRTOJUMI KATRAM GA-
DIJUMAM, ZAĻUMU UN TRO-
PISKIE STĀDI.
TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.
PIEGĀDE MĀJAS.

VALUDE
Pulksteņi un rotas ar dimantiem, pērlēm,
krāsainiem akmeņiem un dzintariem.
Pulksteņu un rotu labošana.
Gravēšana.
Latviešu mākslinieku gleznas.
Veikals atvērts no plkst. 10.00 — 18.00, piektdienās līdz 20.00.
Zeltkalis ANTONS KIVLENIEKS
964½ Bloor Str. W., Toronto 4, Ont. tālr. 533-2837
Pieprasiet j a u n o latvisko rotu katalogu.

Toronto Window MFG Co. Ltd.
165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.
Piedāvā augstākās kvalitātes alumīnija logus un durvis.
Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.
LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.
Nesaistošai informācijai zvanīt
Edvardam vai Aldonai S P R O Ģ I S
darbā 285-1471, mājās BA 5-5314.

KAS? KUR? KO?
TORONTO

PARTIKA - DELIKATESES
BROADVIEW
DELIKATEŠU VEIKALS
105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).
Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Adolfa Kristapsona ģaļas un HO 6-5152
desu veikals - darbnica
1095 QUEEN ST. E

Pavasara delikatešu veikals un LE 1-7353
konditoreja
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. CUKULS

ERIC KRAUS R. E. 10 Eastwood Rd. Ho 1-8158
Pārstāvis: KONST. KĀRKLIŅS, mājās HO 6-5024.

Īpašumi visos pilsētas
rajonos.
Māju pircējiem sagādājam
aizdevumus.

LATVIEŠU UZŅĒMUMS
ALEX DOORS
pagatavo un pārdod tautiešiem koka durvis visādos lie-
lumos un veidos, pēc vēlēšanās izgrezno vai labo arī
vecās.
VEIC PĀREJOS KOKA DARBUS.
Tel. 769-2156, Toronto.

BĒRZIŅŠ Realty Ltd.
316 Harbord St. LE 4-8447
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — visos pilsētas rajonos.
APDROŠINĀŠANA — auto, mēbeles, mājas un dzīvību.
OBLIGĀCIJAS — māju un auto aizdevumi.
NOTĀRS — līgumi, noraksti, tulkojumi.

DAŽĀDI
Everlast Heating Co. LE 1-1101
62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

CREST FLORISTS HU 7-0491
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku gleznas.
Latviskās rotas lētas. ELMARA ĢULBIS

GEORGE A. FALLIS, Q.C., B.A., LL.B.
BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS & DOUGLAS
Barristers and Solicitors
EM 3-4451 365 BAY STR.

Krāsu un baltmelnās filmas
attīstīšana palielinājumi
duplikāti un citi darbi ar izcilu kvalitāti
atlaide
BENJAMIN Film Laboratories
51 Duchess St. EM. 3-6496

Mūžībā aizgājis

TEODORS MINKĒVICS

DV MANITOBAS NODAĻAS PR-KS

Dzimis — 1912. g. 26. novembrī Biržos, Latvijā, miris — 1964. g. 27. jūlijā Vinipegā, Kanadā.

Liec zobenu zem galvas
Un dziļi neiemiedz;
Tavs gods un tēvuzeme
Tev acis aizvērt liedz.

Dziļās sērās:

DAUGAVAS VANAGU MANITOBAS NODAĻA UN NODAĻAS MEDNIEKU - MAKŠĶERNIEKU SEKCIJA.

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Z. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

LATVIETE SAGATAVO KANADAS JAUNOS SPORTISTUS

Kādreizējā Kanadas olimpiskā treniņu nometne Kučičinga (Couchiching) ezera krastā, netālu no Oriljas kopš 1948. gada izveidota par Ontario provinces vidusskolu jauniešu atlētu vadītāju nometni (Ontario Athletic Leadership Camp). Tā ir provinces Izglītības ministrijas tiešā pārziņā, kas izrauga kā nometnes vadību, tā arī dalībniekus. No Ontario 450 vidusskolām nometnes vadībai katru gadu tiek izraudzīti 19 labākie fiziskās audzināšanas skolotāji un skolotājas. Tikpat stingra izlase ir arī nometnes dalībniekiem, zēniem un meitenēm, pie kam no katras vidusskolas izredzes nometnē iekļūt ir tikai vienam zēnam un meitenei. Tiem jābūt 16 gadu vecumā un vismaz 11. klasē, ar labākām atzīmēm par klases caurmēru. Panākumi un sasniegumi sportā nav noteicēji, bet ievērojot nometnes loti stingro dienas kārtību un nodarbību programmu, zināma fiziska gatavība un piemērotība ir nepieciešama. Jūlija mēnesī no metnē sagatavoja meitenes, bet augusta mēnesī zēnus, iedalot divu nedēļu posmos un vienlaicīgi apmācot 192 jaunos sportistu vadītājus.

Starp meiteņu nometnes vadītājām — skolotājām jau otro gadu izraudzīta arī latviete Astrīde Spricenieka, kas 1954. gadā beigusi Mc Gill universitāti Montreālā ar B. Sc (P. Ed.) gradu fiziskā audzināšanā. Studijas A. Spricenieka sākusi jau Latvijā, fiziskās audzināšanas institūtā, bet pēc Mc Gill universitātes beigšanas strādājusi vairākās Ontario provinces vidusskolās un pēdējos divus gadus Earl Haig vidusskolā Villovdēlē (Willowdale) par fiziskās audzināšanas direktrisi ar 4 skolotājām.

Saruņā ar mūsu laikraksta līdzstrādnieku noskaidrojas, ka A. Spricenieka ir kādreiz Latvijā pazīstamā dailslidotāja un Universitātes sporta kluba vingrotāja Astride Apine. Pašreiz viņas mīļākās sporta nodarbības ir slēpošana, vingrošana un teniss, kur labs partneris ir viņas dzīvesbiedrs Alfreds Spricenieks, kas arī pazīstams kā veiksmīgs sportists, it sevišķi basketbolā, DV Toronto nod. vienībā.

Jauno sportistu vaditāju sagatavošanos nometnē A. Spricenieka māca tenisu un vingrošanu. Par nometni viņa izsakās, ka tā ir plašākais šāda veida pasākums Kanadā. 350 akru platībā plašajā ezera piekrastē izveidotas modernas piemērotas vietas un laukumi visiem pazīstamiem sporta veidiem. Nometnes disciplina un standarts ir loti augsts ne tikai vadībai, bet arī dalībniekiem. Nometnes ikdienas gaitas sākas jau plkst. 7 rītā un beidzas 10.30 vakarā un atsevišķās nodarbību grupās līdz 24 katrā, galvenokārt bazējas uz pašiniciatīvu. Kā jau pats nosaukums rāda — Athletic Leadership camp — nometnes galvenais nolūks ir sagatavot no pašu jauniešu vidus piemērotus sporta vadītājus, kas, pēc kursa beigšanas atgriežoties savās vidusskolās, varētu organizēt un vadīt dažādas sporta nozares. Iepriekšējā gadā starp nometnes dalībniecēm bijusi arī latviete A. Lazdiņa no Sv. Katrīnām, bet šogad latviešu meitenes nav. Nometne ir Ontario izglītības ministrijas pasākums, un katrs dalībnieks vai dalībniece tai izmaksā ap 100 dolaru. No dalībniekiem, ko izrauga attiecīgās vidusskolas direktors un fiziskās audzināšanas skolotājs, tiek prasīta vienīgi $5.— iemaksa un pirmie $15.— ceļa izdevumu segšanai, ko bieži vien sedz attiecīgā vidusskola no saviem līdzekļiem.

Katru gadu ar šo nometni iepazīstas arī daudzi ārzemju viesi no dažādām valstīm.

Sarunas nobeigumā gribas novēlēt, lai mūsu tautiete un enerģiskā sporta darbiniece atgriežtos šinī izcilā pasākumā arī nākošajā vasarā. Bet A. Spricenieka ar smaidu piebilst, ka tas neatkarājas no viņas, jo kā jau iepriekš minēts, nometnes vadību izrauga Izglītības ministrija. Turklāt nākošajā vasarā viņa iecerējusi Eiropas ceļojumu. Pēc fiziskās audzināšanas direktrises pienākumiem vidusskolā un intensīvā divu gadu darba nometnē šāds ceļojums A. Spricenieka būtu patīkams gandarījums.

R. N.

OPERDZIEDONE . . .

(Pārnesums no 6. lpp.)

aicinājumu dziedāt Buenosairesā. Daudzinātā „Colonna" — opera mani aicināja, un tur pirmoreiz dziedāju visā Nibelungu gredzenā un visos četros atkārtojumos, ar Kleiberu kā dirigentu.

No Dienvidamerikas pēc koncertiem četrdesmit valstīs atgriezos Nujorkā.

Kādu dienu saņēmu vēstuli no Vilanda Vāgnera, ar lūgumu viesoties Beireutā. Mani interesēja redzēt šo speciālo R. Vāgnera teātri. Tā mēs, mans vīrs un es, jo biju pa tam paguvusi appreceties, nokļuvām Beireutā, kur mūs sagaidīja brāļi Vāgneri. Mēs sapratāmies ļoti labi, sevišķi mans vīrs. Man stāstīja, ka vāciešiem esot pukojušies: „Nu atvesta amerikāniete. Vai tad mums pašiem vairs dziedātāju nav?" Tomēr pēc Valkīras beireutieši teikuši: „tā tad!"

Pēc tam ik gadus lidoju uz Beireutu, vēlāk viena, jo mans vīrs nomira 1955. gadā. Es dziedāju un dziedu Diseldorfā, Hamburgā, Stutgartē, Minchenē, Frankfurtē un daudzās citās vietās. Vismīļākās partijas man ir Brunhilde, Sigliņde, Zenta, Ortrūde, Izolde un Kundra. Viss tas panākts nenogurstošajā darbā, bet es joprojām turpinu mācīties, lai kļūtu labāka un sniegtu klausītājiem mākslas pilnvērtību.

Turpinājumā: tenors Laurics Melchiors

Otto Krolls

IZCILA . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

technika, galvenokārt spektroskopija. Divas vasaras viņš pavadījis Otavā, National Research Council laboratorijās iepazīstoties ar infrasarkano staru spektroskopiju un kodolmagnētiskās rezonances spektroskopiju. Pēc tam viņš iekārtojis divas jaunas spektroskopijas laboratorijas McGill universitātes ķīmijas nodaļā un turpina to vadību.

Bez lekciju lasīšanas organisk. ķīmijā un kodolmagnētiskās rezonances spektroskopijā, visu laiku viņš vadījis doktorandu pētniecības darbus. Viņa vadībā 25 zinātnieki ieguvuši doktora gradu (Ph. D.) un 7 — Mastera gradu (M. Sc.) organiskā ķīmijā. Pašreiz viņa pētniecības grupā ir 6 doktorandi.

A. Tauriņš publicējis 50 zinātniskos darbus, galvenokārt heterociklisko savienojumu laukā.

Izcils gods viņam parādīts 1962. g., kad ievēlēts par Fellow of the Royal Society of Canada.

Prof. Tauriņš ir biedrs šādās zinātniskās un profesionālās organizācijās:

The Royal Society of Canada (Fellow), The Chemical Institute of Canada (Fellow), The Corporation of Professional Chemists of Quebec (Member), American Chemical Society (Member), The Society of Sigma X I (Member), Canadian Association for Applied Spectroscopy un akadēmiskās vienības Līdums vecdraugs.

Inž. - ķīm. J. Liniņš.

Psiholoģiskais karš un komūnisti

Mēģinājumā demoralizēt Dienvidvietnamas armiju komūnisti uzsākuši skrejlapiņu izplatīšanu, paziņojot, ka nākotnē partizāni uzbruks vienīgi tādām dienvidvietnamiešu armijas vienībām, kurām piekomandēti amerikāņu militārie padomdevēji.

Šīs nedēļas vidū vairāk kā tūkstoš dienvidvietnamiešu karaviru deviņdesmit sešos helikopteros uzbruka 2000 vīru komūnistu partizānu vienībai. Helikopteru lozmetēju un raķešu ugunī komūnistiem nodarīti smagi zaudējumi.

No mutes uz muti ceļojoši armēņu anekdoti sagādā galvas sāpes Kremļa valdniekiem.

Armēnijas pēdējā radio-reportāža, kas skrien ar 3000 klm st.:

Pie kāda Maskavas veikala gara rinda. Viens gaidītājs pārskaities:

— Es tūliņ došos uz Kremli un sadošu pašam Chruščevam pa galvu.

Pēc kāda laika drosmīgais biedrs atgriežas atpakaļ ierindā.

— Nu, vai sadevi Ņikitam?

— Nekas nesanāca.

— Es jau teicu, ka esi bailīgs kā zaķis.

— Ko nu par bailēm. Tur rinda, kas grib sadot Ņikitam, ir vēl garāka.

Reportāžu nošpikojis

E. Keišs.

PIEAUG KRIEVU UN ĶĪNIEŠU ROBEŽCIŅAS

Ideoloģiskās cīņas nav vienīgās, kas norit starp Padomju Savienību un komūnistu Ķīnu. Indijas galvaspilsētā indiešu pretizlūkošanas ierēdņi zina stāstīt, ka pēdējā laikā pieaugušas robežcīņas starp krieviem un ķīniešiem. Tas jo sevišķi esot manāms Sinkiangas apvidū. Robežcīņām gan esot lokālraksturs un ziņas it kā izcīnot partizāni, — bet savu valdību uzdevumos. Mandžūrijas austrumos ķīnieši pārgājuši defensīvās pozicijās. Pekingai baidoties, ka viņu spiediens šai Sibirijas daļā, apdraudot tādus svarīgus rūpniecības centrus kā Kabakovsku, Kikovsku, Vorošilovu un neaizstājamo Vladivostoku, varētu izsaukt plaša apmēra karu ar Padomju Savienību.

MASKAVA GATAVOJAS KOMŪNISTU KONFERENCEI

Padomju Savienība nedomā gaidīt piecus gadus, kā to savā laikā ieteica Pekinga, bet komūnistu vispasaules kongresu sasauks jau nākamā vasarā. Komūnistu partijas oficiozs Pravda ziņo, ka kongresa sagatavošanās konference sāksies šī gada 15. decembrī Maskavā un ka šai konferencē piedalīsies divdesmit sešu nāciju komūnistu partijas. Pravda uzsver, ka šī konference notiks arī tad, ja komūnistu Ķīna to boikotēs. Padomju Savienība nolēmusi ignorēt Pekingas uzskatus, ka bez komūnstu Ķīnas līdzdalības vispasaules komūnistu partiju kongress būtu nelegāls.

Komūnistu Ķīna atklājusi jaunu fazi savā kampaņā pret Chruščevu. Nosaucot pēdējo par uzurpātoru, kas tikai ar viltu un varu ieguvis partijas vadību, Pekinga laidusi tirgū pirmo sējumu Chruščeva runu un rakstu sakopojumu, kam, ķīniešu uztverē, būtu jāpierāda, ka Chruščevs ir moderno laiku lielākais komūnistu revizionists.

Aug jauna šāvēju maiņa

Šestdien, 8. augustā DV Bramptonas nodaļā notika gadskārtējās šaušanas sacensības ar mazkalibra ložu bisēm 50 jardu distancē. Šāva tikai no viena stāvokļa — gulus no rokas. Šogad sacensībās izcilas sekmes uzrādīja gados jaunākie dalībnieki. Ar 99 punktiem no iespējamiem 100 pirmajā vietā izvirzījās 21 g. vecais Mārtiņš Plūdums. Viņa vecākais brālis A. Plūdums, arī izcili labs šāvējs un vairākus gadus nodaļas šaušanas čempions, ar 97 punktiem izvirzījās 2. vietā un kā labākais šāvējs no nodaļas biedriem ieguva Kalverta (Calvert) firmas dāvāto ceļojošo balvu uz 1 gadu. 3. vietā palika A. Ķeņģis ar 95 punktiem, 4. — V. Martinsons ar 93 punktiem. 5. un 6. vietas ieguvējiem ir vienāds punktu skaits 92, tur ierindojās J. Verlis un J. Ķeņģis.

Jaunatnes klasē, līdz 16 g., 25 jardu distancē gulus no atbalsta 1. vietu ieguva Juris Kudrašovs, sašaujot iespējamo punktu skaitu — 100. Sekoja Andris Siks un Vilnis Lucs. Jaunatnes klasē jaunākam šāvējam speciālu balvu bija dāvājis J. Verlis. Šī balva pienākās K. Grundulim (11 g. v.).

Dāmu klasē piedalījās 4 dalībnieces. Uzvarētāja še gados jaunākā šāvēja Ausma Verle, 2. v. Dzidra Sika, 3. — Mirdza Rone un 4. — Elza Kudrašova.

Sacensības vadīja A. Runcis, asistējot jaunākajiem — M. Martinsonam un J. Kudrašovam. Punktus izvērtēja nod. pr-ks E. Ronis. Sacensības notika nodaļas biedra un ilggadīgā nod. valdes locekļa J. Verļa lauku īpašumā Bramptonas tuvumā. Pirmie 3 labākie punktu ieguvēji katrā klasē saņēma personīgas balvas.

Pēc sacensību noslēguma turpat notika biedru vakars nodaļas biedriem un viesiem. Vakars pagāja jaukā omulībā, dziesmās un pārrunās, pie nodaļas vanadžu klātiem galdiem.

J. R.

Indianapoles . .

(Nobeigums 5. lpp.)

Sieviešu sacensībās — 60 m: 1. D. Ābeltiņa 9,3 sek., 2. V. Grīslīte. Tāllēkšanā: 1. L. Kūriņa 4,05 m, 2. D. Ābeltiņa 3,92 m, 3. V. Grīslīte 3,55 m. Augstlēkšanā: 1. L. Kūriņa 1,265 m, 2. B. Kūriņa 1,08 m, 3. V. Grīslīte 1,02 m. Lodes grūšanā: 1. V. Grīslīte 9,12 m, 2. L. Kūriņa 7,65 m, 3. D. Ābeltiņa 6,38 m. Diska mešanā: 1. V. Grīslīte 24,55 m, 2. L. Kūriņa 14,20 m. Šķēpa mešanā: 1. L. Kūriņa 24,50 m, 2. V. Grīslīte 17,60 m.

Mūsu mīļais dēls, brālis un neaizmirstamais svainis

Ēvalds Zariņš

Dzimis 1932. g. 6. maijā Daugavpilī, miris pēkšņā nāvē 1964. gada 10. augustā Toronto.

Dieva mierā dusi,
Līdz eņģeļu taure mūs sauks;
Un tevi atkal redzēt
Būs brīdis jauks . . .

Dziļās sērās:

tēvs, māte, māsas; Lidija un Ināra un māsas vīrs Edgars Hamiltonā, un brālis Leo ar sievu Lidiju Detroitā.

Mūsu sirdsdraugs

ĒVALDS ZARIŅŠ

aizgājis Dieva mierā 10. augustā Toronto.

. . . un mūžīgā gaisma
lai atspīd viņam.

Sērās **Kivlenieki.**

LKSA Dzintars Vācijas vienības studiju dienas

(Ziņojums no Vācijas)

Dziesmu svētku laikā Hamburgā pulcējās LKSA Dzintars Vācijas vienība savās tradicionālās vasaras studiju dienās, kas notiek katru gadu šaurākā vai plašākā apjomā. Šogad studiju dienās piedalījās arī pārējās Eiropas zemēs dzīvojošie dzintarieši un tautieši, kas bija sabraukuši uz Dziesmu svētkiem. Kā tālāko ciemiņu studenti sveica rakstnieci B. Senkēviču no Kanadas

Studiju dienas iesākās 7. augustā un nobeidzās 9. augustā — pēc Dziesmu svētkiem. Studiju dienas atklāja vienības seniors Dr. N. Picka un dievvārdus teica vienības kapellāns, misijas direktors R. Mutulis.

Studiju dienu virstemats bija Modernais cilvēks Baznīcā. Dr. P. Cirsis referēja par tematu Cilvēka cieņas likums. Referents aicināja atteikties no vissaldākām baudām un nomest liekulības vieplus, bet sekot Dieva aicinājumam augt sev pāri Dieva dzīvē. Ja cilvēks interesējas vienīgi par savām baudām, tas audzē vienīgi pūkes savam garīgam kapam. Referenta teze: mirsti sev miesīgi, lai dzīvotu garā

Referents A. Spoģis referēja par tematu Laju misija II Vatikāna koncila skatījumā. Referents sīki informēja par pašreizējā koncīla ievirzi, kad katoļu baznīca savā mācībā atjaunojas, lai būtu labāk izprotama katoļiem un citu ticību piederīgiem.

Referents Dr. N. Picka savā referātā par apdāvinātību uzsvēra, ka vecākiem jācenšas bērnos savlaicīgi atklāt apdāvinātību, lai to laikus ievirzītu attiecīgo spēju izkopšanai. Galvenie apdāvinātības sektori ir motoriskāls, verbālais, abstraktais un aistētiskais. Šiem sektoriem atbilst attiecīgi arodi, kā, piem., motoriskam sektoram atbilst visi tie arodi, kur jālietā roku veikliba; verbālajam — kam sakars ar valodu un tās lietāšanu; abstraktajam — vispārējai intelligencei (matēmatika, filozofija) un aistētiskam — ar izteiktām mantām mākslu nozarēs.

Studiju dienas deva iespēju atkal pārrunāt cilvēkam svarīgas lietas un satiekoties veicināt draudzības garu. Nākošās studiju dienas paredzētas Ziemsvētku brīvdienās.

V. P.

DANFORTH RAJONA

klusā mājā

izīrējamas

1 vai 2 mēbelētas istabas

ar vārīšanas iespējām.

Zvanīt 466-8418, Toronto.

KANADAS BAZNĪCĀS

Lūdzu klausaities latviešu raidījumu uz viļņiem 1270 Niagaras raidītājā. Katru svētdienu no plkst. 2.45 līdz plkst. 3 p. p.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv Andreja baznīcā Carlton un Jarvis ielu stūrī.

Svētdien, 16. augustā, plkst. 10 rītā dievkalpojums Sidrabenē.

Sestdien, 22. augustā, plkst. 8 vakarā dievkalpojums Sidrabenē.

Svētdien, 23. augustā, plkst. 11 rītā dievkalpojums Andreja baznīcā, māc. A. Čops.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto 200 Balmoral Avenue. Toronto 7; tel. 921-3327.

Svētdien, 16. augustā, plkst. 10 rītā dievkalpojums dievnamā.

23. augustā plkst. 10 no rīta dievkalpojums Jāņa baznīcā.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

15. augustā, sestdienā, plkst. 8 vakarā dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

30. augustā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

BRAMPTONA

23. augustā, plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums Grace United baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

16. augustā, plkst. 11 pr. p. dievkalpojums.

23. augustā, plkst. 5 p. p. dievkalpojums.

Vasaras skola š. g. 24. — 28. VIII, no plkst. 10 — 1,30 dienā.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

16. augustā, plkst. 3,30 p. p. dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

NIAGARA

6. septembrī, plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

VANKUVERA

Māc. K. Rampe, 1975 Alma St., Vancouver 8, B. C., tel. 224-5195.

Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

23. augustā plkst. 3 p. p. dievkalpojums Kitsilāno baznīcā.

MONTREĀLĀ

Māc. Viesturs Sēfers, 471 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394. Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudze Montreālā.

Mācītāja Viestura Sēfera vadītie dievkalpojumi augusta mēnesī notiks draudzes lauku īpašumā Tērvetē; tad draudzes dievkalpojumu pilsētā nebūs, jo baznīca tiek iekšpusē remontēta.

Tērvetē dievkalpojumi notiks:

16. augustā, plkst. 11 no rīta.

30. augustā, plkst. 11 no rīta.

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

16. augustā, plkst. 11.00 no rīta Kapu svētku dievkalpojums Mount Royal kapsētā.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 360 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3903.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10,45 — 11,00 garīgs radio raidījums — Bridis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.